

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 62

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

56. évfolyam

2013. március 2.

<u>Közleményszám</u>	<u>Tartalom</u>	<u>Oldal</u>
I	<i>Állásfoglalások, ajánlások és vélemények</i>	
	ÁLLÁSFOGLALÁSOK	
	Régiók Bizottsága	
	99. plenáris ülés – 2013. január 31.–február 1.	
2013/C 62/01	A Régiók Bizottsága állásfoglalása – A 2013 utáni kohéziós politikáról szóló jogalkotási csomag	1
2013/C 62/02	A Régiók Bizottsága állásfoglalása – A Gazdasági és Monetáris Unió (GMU) fenntartható jövője	8
2013/C 62/03	A Régiók Bizottsága állásfoglalása – Ifjúsági garancia	11
	VÉLEMÉNYEK	
	Régiók Bizottsága	
	99. plenáris ülés – 2013. január 31.–február 1.	
2013/C 62/04	A Régiók Bizottsága véleménye – Európai Kutatási Térség	14

HU

 Ár:
4 EUR

(folytatás a túloldalon)

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2013/C 62/05	A Régiók Bizottsága véleménye – Az emberkereskedelem felszámolására irányuló európai uniós stratégia (2012–2016)	22
2013/C 62/06	A Régiók Bizottsága véleménye – Az uniós polgárság erősítése: az uniós polgárok választójogának támogatása	26
2013/C 62/07	A Régiók Bizottsága véleménye – Nagyobb szinergiák kialakítása az uniós, nemzeti és szubnacionális költségvetések között	32
2013/C 62/08	A Régiók Bizottsága véleménye – Az egységes piac jobb irányítása	39
2013/C 62/09	A Régiók Bizottsága véleménye – A tengerekkel kapcsolatos tudás 2020	44
2013/C 62/10	A Régiók Bizottsága véleménye – Kék növekedés: a fenntartható tengergazdálkodási és tengergazdasági növekedés lehetőségei	47
2013/C 62/11	A Régiók Bizottsága véleménye – Megújuló energia: az európai energiapiac egyik meghatározó tényezője	51
2013/C 62/12	A Régiók Bizottságának véleménye – A 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó regionális célú állami támogatásokról szóló iránymutatások	57
2013/C 62/13	A Régiók Bizottsága véleménye – Az EU legkülső régiói az Európa 2020 stratégia fényében	64
2013/C 62/14	A Régiók Bizottsága véleménye – A helyi és regionális önkormányzatok szerepe a növekedés ösztönzésében és a munkahelyteremtés fellendítésében	70

III Előkészítő jogi aktusok

RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

99. plenáris ülés – 2013. január 31.–február 1.

2013/C 62/15	A Régiók Bizottsága véleménye – Az európai politikai pártok és az európai politikai alapítványok alapszabályáról és finanszírozásáról	77
--------------	---	----

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

99. PLENÁRIS ÜLÉS – 2013. JANUÁR 31.–FEBRUÁR 1.

A Régiók Bizottsága állásfoglalása – A 2013 utáni kohéziós politikáról szóló jogalkotási csomag (2013/C 62/01)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- a többéves pénzügyi keretről jelenleg folyó tárgyalások fényében határozottan amellett áll ki, hogy a kohéziós politika terén a pénzeszközök hatékony felhasználására és egy komoly összegű költségvetésre egyaránt szükség van; kéri ezért a tagállamokat, hogy gondolják át a költségvetési megszorításokat, és a finanszírozást legalább a mai szinten tartásuk fenn;
- határozottan támogatja a REGI bizottság tárgyalócsoportját a háromoldalú párbeszéd folyamatában, és mindenekelőtt emlékeztet néhány, az Európai Parlamenttel közös álláspontra olyan kérdések terén, mint például az „átmeneti régiók”, a prioritások kiegyensúlyozott meghatározása az Európa 2020 stratégia, illetve a Szerződés célkitűzéseinek köréből, a helyi és regionális önkormányzatok valódi bevonása, valamint a makrogazdasági feltételeesség és a teljesítménytartalék elutasítása, remélve, hogy ezek benne maradhatnak a végső csomagban;
- támogatja a többszintű kormányzás elvének teljes körű alkalmazását és a helyi és regionális önkormányzatok erőteljesebb bevonását a jövőbeli partnerségi megállapodások és operatív programok kialakításába; támogatja az Európai Bizottságnak azt a javaslatát, hogy dolgozzanak ki egy európai partnerségi magatartási kódexet; ezért nagyon sajnálja, hogy a Tanács elutasít egy ilyen eszközt, és kéri a vonakodó tagállamokat, hogy gondolják át álláspontjukat, mivel ez negatív jelzést ad a legitim partnerekkel való együttműködési hajlandóságukat illetően;
- támogatja a fokozottabb demokratikus elszámoltathatóságot, és úgy véli, hogy a Tanácsnak több pénzügyi kérdést – például az alapok nemzeti és regionális szinteken történő elosztásának módszerét, a határértéket, a biztonsági hálót stb. – inkább a kohéziós politikára vonatkozó jogalkotási csomag, mint a többéves pénzügyi keret tárgyalásainak keretében kellene megvitatnia, hogy az Európai Parlamentet is megfelelően be lehessen vonni ezekbe a megbeszélésekbe, az RB véleményét pedig ki lehessen kérni;
- még egyszer sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a strukturális alapokból egy adott régióknak juttatandó összeg meghatározásánál egyedül a GDP/GNI (és csekélyebb mértékben a munkanélküliek száma) a mérvadó; hangsúlyozza, hogy a szociális és környezetvédelmi szükségletek és problémák jobb felmérése érdekében emellett más mutatókat is igénybe kell venni.

Előadó Marek WOŹNIAK (PL/EPP), Wielkopolska régió elnöke

A Régiók Bizottsága állásfoglalása – A 2013 utáni kohéziós politikáról szóló jogalkotási csomag

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Bevezető

1. politikai állásfoglalást fogad el a 2013 utáni kohéziós politikáról szóló jogszabálycsomag tárgyában folyó jelenlegi intézményközi tárgyalásokról, figyelembe véve 2012 februárja és júliusa között elfogadott első álláspontjait, és reagálva az Európai Parlament és a Tanács nemrégiben zajlott vitáira és az általuk képviselt álláspontokra;

2. a többéves pénzügyi keretről jelenleg folyó tárgyalások fényében határozottan amellett áll ki, hogy a kohéziós politika olyan beruházási politika, amelynél – különösen válságok időszakában – a pénzeszközök hatékony felhasználására és egy nem megnyirbálható, komoly összegű költségvetésre egyaránt szükség van, amennyiben ösztönözni kívánjuk a növekedést és a munkahelyteremtést, növelni akarjuk a versenyképességet, és küzdeni szeretnénk az uniós régiókon belül, illetve közöttük tapasztalható területi különbségek ellen. A gazdasági válság leküzdésében és az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek elérésében játszott alapvető szerepére tekintettel nem szabad 19 milliárd euróval megkurtítani a kohéziós politika forrásait (*az Európai Bizottság javaslatához képest*), míg más uniós politikák költségvetése megmarad, vagy akár növekszik, amint a Tanács 2012. november 22-i következtetéseinek tervezetében szerepel;

3. rendkívüli elégedettségét fejezi ki az Európai Parlament REGI bizottsága által 2012. július 11–12-én elfogadott mandátumokkal kapcsolatban, amelyek nagymértékben tükrözik a helyi és regionális önkormányzatoknak a Régiók Bizottsága véleményeiben kifejtett és elfogadott igényeit; sajnálja azonban, hogy az EMPL bizottság által 2012. július 5-én elfogadott jelentéstervezet nem tért ki az ESZA-ra vonatkozó rendelettervezetrel illető fontos kérdésekre;

4. nagyra értékeli az Európai Bizottság jogalkotási csomagjának tervezetében javasolt, az egyszerűsítés felé mutató pozitív fejleményeket, és üdvözli az általános uniós költségvetésre vonatkozó, nemrég elfogadott pénzügyi szabályok rendelkezéseit, például az átalányösszegek alkalmazására, az egyösszegű kifizetésekre, a rövidebb fizetési határidőkre vonatkozókat; hangsúlyozza, hogy tagállami szinten még ambiciózusabb menetrendre van szükség az uniós források pályázati eljárásai, az uniós és nemzeti közbeszerzési szabályok, valamint a jelentéstételi és ellenőrzési mechanizmusok egyszerűsítése érdekében;

5. határozottan támogatja a REGI bizottság tárgyalócsoportját a háromoldalú párbeszéd folyamatában, és mindenekelőtt emlékeztet néhány, az Európai Parlamenttel közös

álláspontra az alábbi kérdések terén, remélve, hogy ezek benne maradhatnak a végső csomagban:

- egy minden régiót átfogó és egyúttal az EU kevésbé fejlett régióira összpontosító kohéziós politika támogatása;
- az „átmeneti régiók” új kategóriájának és a konvergenciatámogatásra már nem jogosult régiók a jelenlegi juttatás kétharmadának megfelelő „biztonsági hálójának” a támogatása;
- a prioritások kiegyensúlyozott meghatározása az Európa 2020 stratégia, illetve a Szerződés célkitűzéseinek köréből, illetve a nagyobb rugalmasság igénye a tematikus koncentráció alkalmazása terén;
- a többszintű kormányzás elvének megfelelően a helyi és regionális önkormányzatok valódi bevonása a partnerségi szerződések és az operatív programok kialakításába;
- egy partnerséggel kapcsolatos európai magatartási kódex erőteljes támogatása a közös rendelkezéseket megállapító rendelet 5. cikkének keretében;
- a makrogazdasági feltételeesség erőteljes elutasítása;
- az előzetes feltételeesség és a kohéziós politika végrehajtása közötti közvetlen kapcsolat szükségessége;
- a teljesítménytartalék elutasítása;
- a Kohéziós Alapból nyújtott összeg átcsoportosítása az új Európai Hálózatfinanszírozási Eszközhöz, a Kohéziós Alap szabályainak szigorú alkalmazásával és a nemzeti kvóták tiszteletben tartásával;
- az Európai Bizottság által javasolt integrált területfejlesztési megközelítés támogatása, valamint olyan új kormányzási eszközök és módszerek megvalósítása, mint az integrált területi beruházások (ITI) és a helyi szereplők által az urbanizáció területén folytatott helyi fejlesztés;
- a városfejlesztési platform elutasítása, ugyanakkor az URBACT folytatásának szorgalmazása.

6. hangsúlyozza, hogy a többéves pénzügyi keret elfogadását követően minél előbb el kell fogadni a jogalkotási csomagot; emlékeztet az EU-t érintő súlyos gazdasági és szociális válságra, ami különösen sürgössé teszi a partnerségi szerződések és operatív programok végrehajtásának mielőbbi, 2014-es megkezdését, mivel ez az egyetlen módja annak, hogy a beruházásokhoz és strukturális reformokhoz oly fontos európai források kifejthessék hatásukat a tagállamokban, régiókban és városokban;

7. emlékeztet arra, hogy az EGTC-ről szóló rendelettervezetről folyó vitát el kell választani a kohéziós politika átfogó jogalkotási csomagjától, és kiemeli annak fontosságát, hogy ezt a konkrét és az EU költségvetése szempontjából különösebb hatással nem járó rendeletet mielőbb elfogadják, nem várva arra, hogy a csomag egésze elfogadást nyerjen. Ez lehetővé tenné a rendelet minél előbbi hatálybalépését, és új EGTC-projektek kidolgozásának fellendülését egy biztonságos jogi keretben;

A 2013 utáni kohéziós politika ambiciózus költségvetéséért

8. emlékeztet arra, hogy a helyi és regionális önkormányzatok teljes mértékben tisztában vannak azzal, hogy a strukturális alapok jobb programozása és elköltése révén javítani szükséges a kohéziós politika eredményességén, különösen a jelenlegi gazdasági válság és pénzügyi korlátok kereteit tekintve;

9. elfogadhatatlannak tartja azt, hogy a többéves pénzügyi kerethez kevesebb forrást rendeljenek az Európai Bizottság által javasoltnál, mivel ez az Európai Unió gazdaságának és versenyképességének, összességében pedig az egységes piacnak a meggyengüléséhez vezetne, amikor inkább annak megerősítésére van szükség. Éppen ezért megismétli azt, amit a többéves pénzügyi keretről jelenleg folyó tárgyalásokról szóló állásfoglalásában⁽¹⁾ kifejtett, vagyis hogy olyan hiteles többéves uniós költségvetésre van szükség az összes uniós tagállam és régió javát szolgáló beruházási eszközként, amely a GNI százalékában mért kötelezettségvállalási előirányzatokat tekintve legalább ugyanolyan szintű, mint amiről a jelenlegi, 2007–2013-as programozási időszakra vonatkozóan állapodtak meg;

10. elfogadhatatlannak tartja azonban a ciprusi elnökségnek azt a 2012. október 29-i javaslatát, hogy 2013 után csökkentsék a kohéziós politikára szánt költségvetést; kéri ezért a tagállamokat, hogy gondolják át a költségvetési megszorításokat, és a finanszírozást legalább a mai szinten tartsák fenn;

11. megerősíti, hogy szükség van egy erős és ambiciózus kohéziós politika uniós szintű fenntartására annak érdekében, hogy teljesítsük a Szerződésben szereplő gazdasági, társadalmi és területi kohéziós célokat, illetve az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek megvalósítására irányuló közös kötelezettségvállalást; egy 10 milliárd eurónál is nagyobb csökkentés – amit a

Tanács elnöksége javasol – fokozná a kevésbé fejlett és a fejletlenebb régiók közötti különbségeket és a polgárok jövedelme közötti egyenlőtlenséget;

12. határozottan kijelenti, hogy a kohéziós politika finanszírozásának megnyirbálása negatívan érintené az egységes piac fejlődését, valamint a helyi és regionális önkormányzatok Európa jövőjébe történő beruházásokra irányuló kapacitását olyan alapvető területeken, mint például a kutatás, az innováció, az oktatás, a kvk-k támogatása, illetve a zöld gazdaság és infrastruktúra, amelyek igen fontosak a jövő munkahelyeinek megteremtésében; úgy véli, hogy a jelenlegi gazdasági és szociális válság időszakában a költségvetési megszorítások veszélyeztetnék a hosszú távú beruházásokat, illetve Európa jövőbeli fenntartható növekedését és a világban betöltött szerepét;

Fokozottabb demokratikus elszámoltathatóság: az együttdöntési eljárás tiszteltetésben tartása

13. emlékeztet arra, hogy a Lisszaboni Szerződés rendelkezéseivel összhangban most először kerül majd sor a kohéziós politikát meghatározó jogi szövegek együttdöntési jogalkotási eljárás keretében történő elfogadására, s ezzel a tagállamok és Európai Parlament azonos jogosítványokat nyernek;

14. úgy véli ezért, hogy a Tanácsnak több pénzügyi kérdést – például az alapok nemzeti és regionális szinteken történő elosztásának módszerét, a határértéket, a biztonsági hálót stb. – inkább a kohéziós politikára vonatkozó jogalkotási csomag, mint a többéves pénzügyi keret tárgyalásainak keretében kellene megvitatnia; ahogyan már „A 2013 utáni időszakra vonatkozó új többéves pénzügyi keret” című véleményében⁽²⁾ is említette, helyteleníti, hogy a fenti kérdések a Tanács tárgyalási keretében szerepelnek, és úgy véli, hogy együttdöntési témakörökként ezeket az Általános Ügyek Tanácsában kellene megvitatni. A valódi demokratikus elszámoltathatóság biztosítása érdekében a Tanács mellett az Európai Parlamentet is megfelelően be kellene vonni ezekbe a megbeszélésekbe, az RB véleményét pedig ki kellene kérni; emlékeztet arra, hogy az RB fenntartja magának a jogot, hogy ha az Európai Bizottság nem terjeszt elő egy olyan jogalkotási javaslatot, amely esetében az RB-nek véleményezési lehetősége van, akkor az Európai Unió Bíróságához forduljon;

A strukturális alapok elosztásának módszeréről

15. még egyszer sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a strukturális alapokból egy adott régióknak juttatandó összeg meghatározásánál egyedül a GDP/GNI (és csekélyebb mértékben a munkanélküliek száma) a mérvadó; ezért üdvözlöi a munkanélküliek számának fokozott figyelembevételét a kevésbé fejlett és átmeneti régiókban, amint az Európai Tanács következtetéseinek tervezetében (2012. november 22-i változat) szerepel, hogy ellensúlyozzák a GDP jelentőségét a forráselosztási módszerben, és nagyobb figyelmet fordítsanak a kohézió társadalmi dimenziójára; javasolja ugyanakkor, hogy a strukturális alapok forrásainak a tagállamok szintjén történő elosztásakor további demográfiai mutatókat is vegyenek tekintetbe, mint pl. az eltartottak népszerűségén belüli arányát;

⁽¹⁾ Vö. CdR 2263/2012 fin.

⁽²⁾ Vö. CdR 1777/2012 fin (előadó: Mercedes BRESSO (IT/PES)).

16. ahogy már korábban is leszögezte⁽³⁾, hangsúlyozza, hogy a szociális és környezetvédelmi szükségletek és problémák (például a közszolgáltatások hozzáférhetősége, egészség, egy főre eső jövedelem, mobilitás és tiszta környezet) jobb felmérése érdekében emellett más mutatókat is igénybe kell venni; A területi kohézió kihívásainak jobb felmérése érdekében ezeknek a mutatóknak a szubregionális szintű eloszlását (GINI mutató) be lehetne építeni az alapok elosztásának módszerébe;

17. úgy véli, hogy a regionális fejlődés trendjeinek figyelembevétele érdekében az egy lakosra eső GDP referencia-időszak alatti alakulását (a legutóbbi három éves időszakra vonatkozó, rendelkezésre álló uniós számadatok alapján) integrálni kellene az alapok elosztásának jövőbeli módszerébe. Ez egy rugalmasabb megközelítésen keresztül lehetővé tenné, hogy a gazdasági visszaeséssel küzdő régiók is részesüljenek a támogatásban;

18. kéri, hogy a „súlyos és tartós természeti vagy demográfiai hátrányokat” vegyék fel a források tagállamok általi elosztásánál használt kritériumok közé; emlékeztet mindenekelőtt arra, hogy a demográfiai kritériumok – például a lakosság szétszórtsága, egyes területek vagy régiók elnéptelenedése vagy a demográfiai öregedés – jelentős hatással vannak a gazdasági fejlődésre és a közszolgáltatások árára; méltatja az Európai Parlament támogatását ebben a kérdésben, és arra kéri a Tanácsot, hogy alkalmazkodjon a Parlament álláspontjához;

19. a választott módszertől függetlenül megerősíti az alábbi elveket:

- a strukturális alapok és a Kohéziós Alap felhasználását a kevésbé fejlett régiókra kell koncentrálni, tiszteletben tartva az egyes régiótípusok közötti, az Európai Bizottság által javasolt megosztást;
- az „átmeneti régiókat” méltányos alapon kell kezelni, nehogy túl sokféle különbség jöjjön létre a konvergencia-célkitűzés alapján már nem jogosult régiók, illetve az egyéb típusú átmeneti régiók között;
- a fejlettebb régiókat is támogatni kell, hiszen a legtöbbjük komoly társadalmi problémákkal, a városi térségek nagy részében szegénységi gócpontokkal, illetve környezeti és gazdasági versenyképességi kihívásokkal küzd;

20. úgy látja, hogy az addicionalitás elve alapvető a kohéziós politika hatékonysága szempontjából, amely nélkül az európai regionális politika keretében tett erőfeszítések haszontalanná válhatnak;

⁽³⁾ Vö. a következő véleménnyel: „A haladás mérése – a GDP-n innen és túl”, CdR 163/2010 fin (előadó: Vicente ALVAREZ ARECES (ES/PES)).

21. különösen aggasztja, hogy a Tanács elnöksége a régiókra vonatkozó javaslati esetében megtartaná a 2007 és 2009 közötti hároméves referencia-időszakot. A jelenlegihez hasonló válság idején a régiók relatív gazdagságának ebben az időszakban mért értékei torzítják a valóságot, mivel olyan időszakon alapulnak, amikor a gazdaság még növekedett, ezért hátrányosan érinti azokat a régiókat, ahol a válság erősebben érezteti a hatását. Ezért az RB üdvözli a 2016-ra előírt felülvizsgálatot, ugyanakkor a biztonsági hálón felüli egyedi támogatást javasol azon régiók ellentételezésére, amelyek – relatív gazdagságuknak a válság okozta csökkenése miatt – kedvezőtlenebb kiindulási helyzetben vannak, mint a velük egy kategóriába tartozó többi régió;

A határértékről

22. támogatja a többéves pénzügyi keret tárgyalási keretében 2012. szeptember 18-án javasolt határértéket (2,5 %), amely figyelembe veszi az EU-12 tagállamok felzárkózását, valamint az egyes tagállamok felvevőképességét illetően a jelenlegi programozási időszak alatt tapasztalt nehézségeket; elutasítja ezért az Európai Tanács november 22-i következtetés-tervezetében javasolt csökkentést (2,35 %); ugyanakkor azt tűzi ki célul, hogy azoknak a tagállamoknak az esetében, amelyek 2013 előtt csatlakoztak az Unióhoz, és amelyekben a reál-GDP átlagos növekedése a 2008–2010-es időszakban – 1 %-nál alacsonyabb volt, biztosítsanak egy olyan határértéket, amely a jelenlegi, 2007–2013-as időszakhoz hasonló kötelezettségvállalási szint teljesítését teszi lehetővé;

A biztonsági hálóról

23. támogatja az Európai Bizottságnak a konvergencia-célkitűzés alapján már nem jogosult régiók jelenlegi keretének legalább kétharmadát kitevő „biztonsági hálóra” vonatkozó javaslatát; sajnálja ezért, hogy az Európai Tanács elnökségének legutóbbi javaslati a „biztonsági hálót” ez alá a szint alá akarják csökkenteni;

A városi pótlékról

24. üdvözli a „városi pótléknak” – amely minden 250 000 főnél népesebb városban élő személy után 4 eurót jelentett volna – a Tanácsi elnökség többéves pénzügyi keret tárgyalási keretére vonatkozó dokumentumaiból való nemrégiben történt törlését. Ez a pótlék pénzügyi előnyt adott volna az urbanizáltabb régióknak, miközben a vidéki és városi területek közötti fejlettségi szakadék még mindig igen nagy;

A területi együttműködés költségvetéséről

25. határozottan támogatja az Európai Bizottságnak azt a javaslatát, hogy az európai területi együttműködés számára juttatott keretet a jelenlegi programozási időszakban érvényes 8,7 milliárd euró helyett 11,8 milliárd euróra növeljék; emlékeztet arra a többletértékre, amelyet az európai területi együttműködés az európai integráció és a területi kohézió szempontjából a határok negatív hatásainak minimálisra csökkentése, a politika hatékonyságának javítása, az életminőség javítása, a kapacitásépítés erősítése, valamint a bizalom és a kölcsönös megértés elősegítése révén jelent; éppen ezért sajnálja az Európai

Tanács november 22-i következtetéstervezetében javasolt 3 milliárd eurós csökkentést, valamint azt, hogy a javaslatokba visszakerült az a kritérium, hogy a tengeri határok esetében határokon átnyúló együttműködés csak egymástól legfeljebb 150 km-re lévő régiók között létezhet; üdvözlí azonban azt a tényt, hogy a Tanács következtetés-tervezete összhangban van az RB felhívásával és az EP álláspontjával az európai területi együttműködési programok társfinanszírozási arányának 85 %-ra való emelését illetően;

A makrogazdasági feltételeesség, illetve a pénzügyi szankciók/ösztönzők elutasítása

26. megerősíti, hogy határozottan ellenzi a makrogazdasági feltételeességet, és különösen a közös stratégiai kerethez tartozó alapoknak a stabilitási és növekedési paktum szankcióihoz kapcsolódó bármiféle felfüggesztését vagy megszüntetését, mivel ez adott esetben súlyosan büntetné a regionális és helyi önkormányzatokat, amelyek nem felelősek azért, hogy tagállamuk nem teljesítette ezeket a követelményeket;

27. üdvözlí az Európai Parlament támogatását ez ügyben, és reméli, hogy a tárgyalócsapatnak a háromoldalú párbeszéd keretében sikerül majd meggyőznie a tagállamokat arról, hogy vonják vissza a közös rendelkezéseket megállapító rendeletben a makrogazdasági feltételeességhez kapcsolódó összes rendelkezést;

28. megerősíti támogatását az iránt, hogy a közös stratégiai kerethez tartozó alapokat részlegesen kapcsolják össze az EU gazdasági kormányzásával, oly módon, hogy megnyitják a lehetőséget a partnerségi szerződéseknél és az operatív programoknak az európai szemeszteren belüli országspecifikus ajánlások alapján történő módosítására, határozottan elutasítja azonban a kifizetések részleges vagy teljes felfüggesztésének gondolatát;

29. megismétli, hogy elutasítja a legeredményesebb régiók számára kínált „teljesítménytartalékot”, mivel ez a mechanizmus arra ösztönözheti a politikusokat, hogy nagyon szerény és könnyen elérhető célokat tűzzenek ki annak érdekében, hogy további forrásokhoz jussanak, kevésbé ambíciózus projektek kidolgozására bátoríthat, és eltéríthet az innovációktól; támogatja ezért az Európai Parlament álláspontját, és reméli, hogy a Tanács módosítja véleményét ebben a kérdésben; emlékeztet az automatikusan felszabadított előirányzatokból álló, kísérleti kezdeményezések finanszírozására használandó „rugalmassági tartalékra” vonatkozó javaslatára, amely kompromisszumot jelenthetne a két társjogalkotó között;

30. teljességgel egyetért azzal, hogy az új kerettel kapcsolatban eredményorientált gazdálkodást várnak el, és ezért azzal is, hogy fontos az eredmények mérése. Ugyanakkor úgy véli, hogy rugalmas szabályozásra van szükség, amelyben az eredmények az adott régió egyedi gazdasági helyzetének kontextusában szemlélhetők; továbbá megerősíti, hogy ellenzi az eredményességmérési kerethez kapcsolódó valamennyi pénzügyi szankciót;

A helyi és regionális önkormányzatokhoz fűződő eredményes partnerséget

31. támogatja a következő programozási időszak során a többszintű kormányzás elvének teljes körű alkalmazását, valamint a helyi és regionális önkormányzatoknak a kohéziós politika előkészítésébe, tárgyalásába és végrehajtásába történő fokozottabb bevonását;

32. üdvözlí az Európai Parlamentnek azt a javaslatát, hogy a partnerségi szerződések és az operatív programok kidolgozása során a helyi és regionális önkormányzatokat a szubszidiaritási elvet megfelelően betartva a nemzeti kormányokkal azonos módon kellene kezelni;

33. azt várja, hogy a helyi és regionális önkormányzatok teljes mértékben bekapcsolódnak majd a partnerségi szerződések kidolgozásába, hogy ezáltal figyelembe lehessen venni a helyszíni igényeket, és a regionális fejlesztési stratégiákat illetően integrált megközelítés érvényesüljön; arra kéri a tagállamokat, hogy kezdjenek el dolgozni a kohéziós politika stratégiai tervezésén, hogy készen álljanak a közös stratégiai kerethez tartozó alapok 2014. január 1-jétől történő programozására; e tekintetben arra kéri az Európai Bizottságot, hogy kövesse szoros figyelemmel ezeknek a szerződéseknek a kidolgozását, elkerülve, hogy a programozás felülről lefelé irányulóan és szektorális jelleggel történjen;

34. támogatja ezért az Európai Bizottságnak azt a javaslatát, hogy most első alkalommal dolgozzanak ki egy európai partnerségi magatartási kódexet; nagyon sajnálja, hogy a Tanács elutasít egy ilyen eszközt, amely a partnerségek valamennyi tagállamban történő javítását szolgálja, és kéri a vonakodó tagállamokat, hogy gondolják át az említett magatartási kódexről kialakított álláspontjukat, mivel ez negatív jelzést ad a legitim partnerekkel való együttműködési hajlandóságukat illetően;

A területi különbségek figyelembevételének rendszere

35. megerősíti egyértelmű támogatását az „átmeneti régiók” új kategóriája iránt, és támogatja az Európai Parlamentet a jelenlegi intézményközi tárgyalásokban; arra kéri a Tanács elnökségét, hogy a tárgyalások végéig tartsa fenn a kérdéssel kapcsolatos álláspontját, mivel ez az új kategória – azáltal, hogy valamennyi régió számára kiegyenlített támogatást kínál – részben alátámasztja a területi kohézió célkitűzését;

36. üdvözlí az Európai Parlamentnek azt a javaslatát, hogy hozzanak létre egy másik biztonsági hálót is a 2007–2013 közötti juttatás négyötödével azoknak az egyetlen régióhoz tartozó szigetállamoknak a számára, amelyek 2013-ban jogosultak a Kohéziós Alapra, illetve azon legkülső régiók számára, amelyek 2013 után már nem tartoznak majd a kevésbé fejlett régiók kategóriájába;

37. emlékeztet a legkülső régiók és a gyéren lakott területek igényeire és problémáira, és kéri, hogy a gazdasági, társadalmi és területi kohézió céljának, valamint a régiók egységes piacba való jobb betagozódásának érdekében kellő és arányos költségvetési forrásokat irányozzanak elő számukra; ezért üdvözli a legkülső régiók esetében a támogatások intenzitásának növelését (lakosonként 20 euróról 30 euróra), amint az Európai Tanács 2012. november 22-i következtetéseinek tervezetében szerepel;

38. hangsúlyozza, hogy a Lisszaboni Szerződés a gazdasági és társadalmi kohézió célkitűzéséhez hozzákapcsolta a területi kohézió célkitűzését is, és az EMPL bizottságnak az ESZA-rendelet tervezetéről készített jelentéséből hiányolja a hivatkozást erre a területi dimenzióra, valamint az ipari szerkezetváltáson átmenő, a szigeti, a gyéren lakott, a hegyvidéki, illetve a legkülső régiókra;

Tematikus koncentráció: a nagyobb rugalmasság felé

39. üdvözli, hogy az Európa 2020 stratégia az Európai Parlament és a Tanács által elfogadott kompromisszumainak megfelelő, rugalmasabb megközelítést alkalmaz a tematikus koncentráció kapcsán; emlékeztet a Szerződés fő politikai célkitűzéseire (gazdasági, társadalmi és területi kohézió), valamint arra, hogy több figyelmet kell fordítani a mindkét jogalkotó szerv által támogatott nemzeti és regionális különbségekre és kihívásokra;

40. üdvözli a tematikus célkitűzéseknek és a beruházási prioritásoknak azt a kiterjesztését, amely az Európai Parlament ERFA-ról és az európai területi együttműködésről szóló rendelettervezeteivel kapcsolatos tárgyalási mandátumának szövegeiben, valamint a Tanács elnöksége által a „tematikus koncentrációt” illetően elfogadott kompromisszumokban szerepel; rámutat azonban arra, hogy mennyire fontos továbbra is maximális figyelmet fordítani a kulturális örökség és a turizmus ösztönzésével kapcsolatos kérdésekre; ugyanakkor sajnálja, hogy az EMPL bizottság ESZA-ról szóló jelentése az RB ajánlásától eltérően nem javasolja az Európai Bizottság által javasolt koncentrációs százalékkértékek csökkentését;

41. kiemelten üdvözli az Európai Parlament arra vonatkozó állásfoglalását, hogy az IKT területét minden régió esetében terjesszék ki oly módon, hogy magában foglalja az alapvető infrastruktúrát, de sajnálja, hogy a Tanács nem nyilatkozik erről a kérdéssel; kéri ezért a tagállamokat, hogy gondolják át álláspontjukat erről a kérdéssel, mivel a nagy sebességű IKT-hálózatok számos távol eső, vidéki területen – akár a fejlettebb régiókban is – még mindig hiányoznak;

42. üdvözli, hogy a Tanács törölte a tematikus koncentrációt, amelyet az Európai Bizottság írt elő az ERFA-rendeletben a legkülső régiók egyedi támogatásához, és reméli, hogy az Európai Parlament módosítja tárgyalási mandátumát e tekintetben, és a jelenlegi intézményközi tárgyalások során csatlakozik a Tanács álláspontjához;

Európai Szociális Alap

43. megismétli, hogy a helyi és regionális önkormányzatok jelentős szereplők az ESZA operatív programjainak tervezésében

és végrehajtásában, és továbbra is azoknak kell maradniuk, elutasítja ezért azt az EMPL bizottság jelentésében szereplő azon megfontolást, mely szerint a tagállamoknak a nemzeti foglalkoztatási politikák fontossága miatt ezentúl is valamennyi ESZA-politika „első számú közvetítőinek” kellene maradniuk;

44. megismétli azt a kérését, hogy az ESZA-rendeletbe építsenek be hivatkozást a természeti és demográfiai hátrányban lévő területekre, valamint a legkülső régiókra, hasonlóan ahhoz, mint amelyet az ERFA-ról szóló rendelettervezet 10. cikke előír, és hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az ESZA keretében folyó területi együttműködést a transznacionális együttműködés mellett a határokon átnyúló és a régióközi együttműködésre is kiterjesszék;

45. sajnálja, hogy az Európai Tanács november 22–23-i ülésének következtetéseiben a leginkább esélyeseket támogató élelmiszersegély-program költségvetésének megkurtítását javasolta (2,5 milliárd euró helyett 2,1 milliárd eurót); kéri, hogy a programot egyértelműen válasszák el az ESZA-tól, és fontosnak tartja, hogy a többéves pénzügyi keret 2. fejezetéből (KAP) megfelelő forrásokat csoportosítsanak át rá;

Egy formális „Kohéziós Politikai Tanács” felé

46. üdvözli és támogatja a ciprusi elnökségnek azt a javaslatát, hogy formálisan is hozzanak létre egy „Kohéziós Politikai Tanácsot”, amely a kohéziós politikáért felelős miniszterekből állna. az RB már hosszú ideje támogatott egy ilyen formális tanácskozást, mivel szeretné ismertebbé tenni a kohéziós politikát, illetve biztosítani, hogy a kérdéssel folyamatos politikai vita folyjon; aktívan részt szeretne venni egy ilyen formális Tanács politikai vitáiban, minthogy azok az EU helyi és regionális önkormányzatainak érdekeit érintik majd, az önkormányzatok pedig közvetlen érintettjei és részesei a kohéziós politika helyszíni végrehajtásának;

47. sajnálja, hogy az irányító hatóság szerepét betöltő nemzeti vagy regionális hatóságoktól továbbra is elvárják a beruházások előfinanszírozását. Ez a jelenlegi helyzetben, amikor korlátozások tapasztalhatók a pénzügyi piacokon, nehezen vállalható pénzügyi terhet jelent. Ha az Unió a beruházásoknál az előfinanszírozás elvét érvényesíti, akkor kivételes lehetőséget mulasztana el arra, hogy pénzügyi forrásokat pumpáljon a gazdaságélénkítést és a strukturális átalakítást közvetlenül támogató projektekbe, nagyobb összegű előlegeket nyújtva, így a finanszírozás a megfelelő időben érkezne ahhoz, hogy a visszafizetések megkezdődhessenek;

Az operatív programok pénzügyi irányítása

48. Az irányítással és ellenőrzéssel kapcsolatos rendelkezések kapcsán nem ért egyet a hozzáadottérték-adó kezelésével, mivel működési költségként való támogathatóságát igen konkrét esetekre korlátozzák. Ez a legtöbb régióban ellehetetlenítene a támogatható költségként való igazolását. Ez a gyakorlatban az alapokból történő társfinanszírozás tényleges arányának akár 23 %-os csökkenését jelenti;

49. támogatja, hogy a 2014–2020-as tervezési időszakban őrizték meg az n+3 szabályt;
50. valamennyi költségkategóriánál egyetért a hozzáadottérték-adó támogathatóságával azokban az esetekben, amikor a kedvezményezettek nem tudják visszaigényelni ezt az adót.

Kelt Brüsszelben, 2013. február 1-jén.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

A Régiók Bizottsága állásfoglalása – A Gazdasági és Monetáris Unió (GMU) fenntartható jövője

(2013/C 62/02)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA (RB)

- tekintettel az Európai Tanács 2012. december 13–14-i ülésének következtetéseire;
- tekintettel „A valódi gazdasági és monetáris unió felé” című, 2012. december 5-i jelentésre, amelyet az Európai Tanács elnöke, Herman van Rompuy készített az Európai Bizottság elnökével, az Európai Központi Bank elnökével és az eurócsoport elnökével közösen;
- tekintettel „A valódi, szoros gazdasági és monetáris unió tervezete” című, 2012. november 28-i európai bizottsági közleményre (COM (2012) 777/2);
- tekintettel „A valódi gazdasági és monetáris unió felé” című, az Európai Tanács, az Európai Bizottság, az Európai Központi Bank és az eurócsoport elnökei által készített jelentésről szóló, 2012. november 20-i európai parlamenti állásfoglalásra, mely az Európai Bizottság ajánlásait is tartalmazza;
- tekintettel az „Államháztartás a GMU-ban – 2011–2012” tárgyban 2013. január 16-án elfogadott európai parlamenti állásfoglalásra;

1. hangsúlyozza, hogy a gazdasági és monetáris unió (GMU) erősítése a tagállamokban elengedhetetlen az EU-n belüli fenntartható növekedéshez, társadalmi haladáshoz és a politikai integráció elmélyítéséhez;

2. sajnálattal állapítja meg, hogy az Európai Tanács végkövetkeztetéseibe nem került bele számos olyan költségvetési és gazdaságpolitikai kérdés, amelyet kiemelt „A valódi, szoros gazdasági és monetáris unió tervezete” című közlemény és az Európai Tanács, az Európai Bizottság, az Európai Központi Bank és az eurócsoport elnökei által készített jelentés. Ezek megtárgyalását az Európai Tanács 2013. júniusi ülésére halasztották;

3. kéri, hogy tagállami szinten a regionális és helyi önkormányzatok, az uniós intézmények szintjén pedig az RB vegyenek részt az európai szemeszter folyamatában, mivel a költségvetési politika koordinációja ebben a keretben a regionális és települési költségvetések koordinációját is jelenti. Ahhoz, hogy a költségvetési politika koordinációja hatékony legyen, egyértelműen és világosan kell felosztani az ezzel kapcsolatos kompetenciát az EU, a tagállamok és a helyi és regionális szint között;

4. rámutat, hogy a GMU-ra vonatkozó döntések nemcsak a nemzeti, hanem a szubnacionális pénzügyekre is jelentős hatást gyakorolnak. Ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy a szubnacionális szintű fiskális autonómiát többek között az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikke is garantálja; ezért nagyobb szinergiákat sürget az uniós, a tagállami és a szubnacionális költségvetések között;

5. emlékeztet ezzel kapcsolatban az Európai Parlament Európai Bizottsághoz intézett felkérésére⁽¹⁾, vagyis arra, hogy

a Bizottság következő éves növekedési jelentésében „teljes körűen térjen ki az uniós költségvetés európai szemeszterben betöltött szerepére, és hangsúlyozza azt azzal, hogy tényszerű és konkrét adatokat szolgáltat annak a helyi, regionális és nemzeti szintű, összes közkiadásra gyakorolt mozgósító, katalizáló, szinergikus és kiegészítő hatásairól”;

6. ismételten kijelenti, hogy támogatja az Európai Parlamentnek a tagállamokhoz intézett azon felhívását, hogy fontolják meg egy „szociális beruházási megállapodás” aláírását, amely az Euró Plusz Paktum mintájára jönne létre. Ebben szociális beruházásokkal kapcsolatos célokat lehetne megállapítani, és a tagállamoknak ezek eléréseért kellene munkálkodniuk annak érdekében, hogy megvalósuljanak az Európa 2020 stratégia foglalkoztatási, társadalmi és oktatási célkitűzései;

7. hangsúlyozza, hogy a gazdasági válság leküzdése jegyében most azoknak a mechanizmusoknak a fejlesztésére kell összpontosítani, amelyekről már megállapodás született, és gondoskodni kell működőképességükről, például úgy, hogy a helyi és regionális szintet bevonják az európai szemeszterbe;

8. üdvözlöi, hogy az Európai Tanács következtetése⁽²⁾ hangsúlyozzák, hogy a stabilitási és növekedési paktum prevenció ágában tovább kellene „vizsgálni” a „jelenlegi fiskális keretrendszer által abban a tekintetben nyújtott lehetőségeket, hogy a produktív közberuházási szükségleteket összehangolják a pénzügyi fegyelem célkitűzéseivel”. Ez a célkitűzés még fontosabbá válik, ha figyelembe vesszük a Nemzetközi Valutaalap megállapítását, amely szerint a költségvetési konszolidáció növekedésre gyakorolt kedvezőtlen hatását mérő, ún. fiskális multiplikátorok „jelentősen magasabbak” voltak az elemzők által a hitelválság idején várt szintnél. Ezért azt várja az Európai Bizottságtól, hogy tovább foglalkozzon a kérdéssel a közkiadások minőségének tárgykörében bejelentett közleményében, amelynek egyebek mellett arra is ki kellene térnie, hogy a költségvetési hiány

⁽¹⁾ Az Európai Parlament állásfoglalása: „A gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszter: a 2012. évi prioritások végrehajtása”.

⁽²⁾ Az Európai Tanács 2012. december 13–14-i következtetése, I. Gazdaságpolitika, 2. pont.

kalkulációjában különböztessék meg a *folyó kiadásokat* és a *beruházásokat* annak érdekében, hogy ne gátolják a hosszú távú nettó előnyökkel járó beruházásokat;

Integrált pénzügyi keret

9. hangsúlyozza, hogy a bankszektorban számos tagállamban és az egész EU-ban megfigyelhető gyengesége fenyegetést jelent az államháztartások számára, és a regionális és helyi szinten különösen érzékenyen hat. Sajnálattal állapítja meg, hogy a bankválság kezelésének költségei elsősorban az adófizetőkre hárultak, és e költségek károsan hatnak a reálgazdaság növekedésére;

10. rámutat, hogy bármilyen, a bankunió keretében hozott intézkedést az átláthatóság és az elszámoltathatóság javításának kellene kísérsnie, mivel az intézkedések jelentősen érinthetik az államháztartást (mind tagállami, mind helyi és regionális szinten), valamint a bankokat és a polgárokat;

11. üdvözli, hogy a Tanács és az Európai Parlament megállapodást kötött egy, az Európai Unióban működő bankok számára szabályozási keretként működő egységes felügyeleti mechanizmusról, és ezzel kapcsolatban hangsúlyozza a regionális bankok azon szerepét, hogy tőkét biztosítsanak a kkv-knak, továbbá a területi fejlesztést célzó közberuházásokra vonatkozó projektek számára;

12. támogatja a helyreállítási és szanalási irányelvre, valamint a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvre vonatkozó javaslatokat, és egyetért azzal, hogy elfogadásuk kiemelt fontosságú; hangsúlyozza azonban, hogy az e jogszabály által bevezetett rendelkezéseknek, különösen pedig a nyomkövetési és ellenőrzési rendszernek arányosnak kell lennie;

13. úgy véli, hogy a közös európai betétbiztosítási rendszer létrehozásának hosszú távú célja csak egységes, közös, szigorúbb követelmények betartásával valósítható meg, amelyek megfelelően figyelembe veszik a pénzügyi ágazattal kapcsolatos egyedi nemzeti körülményeket;

14. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy minél előbb terjesszen elő jogalkotási javaslatot a Liikanen-jelentés⁽³⁾ folytatásaképpen, amely szerint bizonyos különösen kockázatos pénzügyi tevékenységeket jogi szempontból el kell választani egy banksoporton belül a betétgyűjtő bankoktól;

15. tudni szeretné, hogy az Európai Bizottság vajon miért halasztotta későbbre annak a kötelezettségvállalásának teljesítését, hogy 2016 végéig jelentést terjeszt elő egy független európai hitelminősítő intézet létrehozásáról;

Integrált költségvetési keretrendszer

16. egyetért azzal, hogy a GMU-hoz megfelelő költségvetési politikai szabályoknak kell társulniuk, és ezzel kapcsolatban támogatja az úgynevezett kettes csomag gyors elfogadását, amely kiegészítene a hatos csomagot, valamint a stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló, 2013 elején hatályba lépett szerződést (költségvetési paktumot);

17. támogatja az Európai Parlament tagállamokhoz intézett felhívását, hogy tisztázzák a különböző (nemzeti, regionális és

helyi) kormányzati szintek felelősségét, szerepét, fiskális transzfereit és jövedelemforrásait, megfelelő és fenntartható közfinanszírozási keretet biztosítva, különös tekintettel a gazdasági és monetáris unió stabilitásáról, koordinációjáról és kormányzásáról szóló szerződésnek a helyi és regionális fiskális autonómiára gyakorolt hatására. Ezért azt javasolja, hogy a többszintű kormányzás szellemében e szabályok további tökéletesítésébe és megvalósításába megfelelő módon a helyi és regionális önkormányzatokat is vonják be;

18. sajnálattal állapítja meg, hogy az Európai Tanács következtetései nem tesznek említést arról, hogy a nemzeti gazdasági reformok támogatásához és az aszimmetrikus sokkok enyhítéséhez fiskális rendszere van szükség. Az RB meg van győződve arról, hogy a „valódi, szoros gazdasági és monetáris unió” kialakításához szükség van ilyen fiskális rendszerre;

19. fontosnak tartja, hogy bevezetése esetén erről a fiskális rendszerről a GMU szintjén közösen döntsének, és közösen is valósítsák meg, de a mechanizmust önkéntes alapon meg kell nyitni az euróövezethez nem tartozó tagállamok előtt is;

20. egyetért az Európai Parlamentnek az Európai Bizottsághoz intézett felhívásához, hogy mihamarabb terjessze elő az államadósság-instrumentumok közös kibocsátásához vezető ütemtervet;

21. abból indul ki, hogy bevezetése esetén a GMU-hoz tartozó fiskális rendszert rövid távon a többéves pénzügyi kerettől elkülönítve kellene kezelni, hosszabb távon pedig külön GMU-specifikus költségvetési eljárásként, de csak azzal a feltétellel, ha tiszteletben tartják a Szerződésben szereplő eljárásokat, és gondoskodnak az átláthatóságról és a demokratikus ellenőrzésről;

Integrált gazdaságpolitikai keret

22. úgy véli, hogy az Európa 2020 stratégia rendkívül fontos a GMU gazdasági aspektusának erősítéséhez, míg az utóbbi években főleg a monetáris politika szempontjait hangsúlyozták;

23. hangsúlyozza, milyen jelentős az egységes piac rendelkezéseinek alkalmazásából adódó növekedési potenciál, feltéve, hogy az egységes piac megfelelően működik, és a lényegi területekre összpontosít, amelyek lehetőséget kínálnak az innovációhoz és a minőségi munkahelyek létrehozásához;

24. üdvözli a strukturális politikák koordinációjának, konvergenciájának és érvényesítésének megerősítésére szolgáló mechanizmus létrehozását, amelyhez a tagállamok és az uniós intézmények közötti szerződéses jellegű megállapodások szolgálnak alapul, de csak azzal a feltétellel helyesli ezt, ha nem hagyják figyelmen kívül a demokratikus elszámoltathatóságot. Egyetért azzal, hogy ezeket a megállapodásokat eseti alapon kössék, és helyesli, hogy átmeneti, célzott és rugalmas pénzügyi támogatással segítsék őket. Hangsúlyozza ezzel kapcsolatban, hogy a beruházások helyi és regionális finanszírozására sajátos szerep hárul, ezért azt kéri, hogy a nemzeti jogszabályok kellő tiszteletben tartása mellett a szerződéses megállapodások kidolgozásába a helyi és regionális önkormányzatokat is vonják be;

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/report_en.pdf.

25. teljesen egyetért azzal, hogy a gazdaságpolitikáknak az erőteljes fenntartható és inkluzív gazdasági növekedésre, a versenyképesség fokozására és a foglalkoztatás bővítésére kell irányulniuk annak érdekében, hogy Európa továbbra is igen vonzó szociális piacgazdaság maradjon, és megőrizze az európai szociális modellt. Rámutat, hogy e célkitűzés megvalósításának az Európa 2020 stratégia és az éves növekedési jelentés a fő eszköze;

26. egyetért azzal a javaslattal, hogy a tagállamok által tervezett valamennyi fontos gazdaságpolitikai reformot a tagállamok előzetesen megvitassák, és adott esetben össze is hangolják. Hangsúlyozza, hogy az ilyen vitákban európai szinten az EU intézményeinek és konzultatív szerveinek, tagállami szinten pedig a helyi és regionális önkormányzatoknak, továbbá egyéb érdekelt feleknek is részt kellene venniük;

27. Üdvözli, hogy az Európai Bizottság 2012. évi jelentése a GMU-n belüli államháztartásról külön fejezetet szentel a helyi és regionális közfinanszírozásnak, és kéri, hogy az Európai Bizottság a jövőbeli jelentésekre is őrizze meg a fiskális decentralizáció tárgyában meglévő elemzőkapacitását;

28. üdvözli az éves növekedési jelentés arra vonatkozó javaslatát, hogy tartsák meg a 2012. márciusban kijelölt öt prioritást, és támogatja a következő elemek bevonását:

— Az éves növekedési jelentés regionális dimenzióval történő kiegészítése, mely nagy súlyt helyezne az Európa 2020 stratégia helyi és regionális vetületére, valamint arra, hogy mind az országspecifikus ajánlások, mind a nemzeti reformprogramok kidolgozása során minden tagállamban tartsák tiszteletben a szubszidiaritás elvét és a hatáskörmegosztást;

— A helyi és regionális önkormányzatok képviselőinek bevonása az Európai Bizottság és a tagállamok közötti folyamatos párbeszédbe, különösen a helyi és regionális hatásköröket közvetlenül érintő ügyekben;

Hatékonyabb irányítás: demokratikus legitimitáció és elszámoltathatóság

29. kiemeli, hogy a GMU kialakítása során gondoskodni kell a demokráciáról és a legitimitásról. Az RB ezért helyesléssel fogadja, hogy az Európai Parlamentnek igen fontos szerepet szánunk, továbbá hogy bevonják a nemzeti parlamenteket, és azt kéri, hogy ebben a folyamatban a helyi és a regionális szint is vegyen részt, különösen a jogalkotási hatáskörökkel rendelkező régiók és azok parlamentjei;

30. szívesen látná, ha fokozná a Trojka demokratikus elszámoltathatóságát azáltal, hogy az Európai Parlament meghallgatásokra hívhatná tagjait;

31. megjegyzi, hogy a GMU-ról folyó vita szorosan összefügg az EU jövőjéről folyó általános vitával, amelyhez az RB aktívan hozzá kíván járulni az uniós helyi és regionális önkormányzatok álláspontjának képviseletében;

32. megbízza a Régiók Bizottsága elnökét, hogy terjessze ezt az állásfoglalást az Európai Parlament elnöke, az Európai Tanács elnöke, az Európai Bizottság elnöke, az EU Tanácsának írárnöke, valamint soron következő litván elnöksége elé.

Kelt Brüsszelben, 2013. február 1-jén.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

A Régiók Bizottsága állásfoglalása – Ifjúsági garancia

(2013/C 62/03)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- tekintettel az Európai Bizottság 2012. december 5-én benyújtott, az ifjúsági garancia létrehozásáról szóló tanácsi ajánlásra vonatkozó javaslatára (COM(2012) 0729),
- tekintettel az Európai Parlament 2013. január 16-i, az ifjúsági garanciáról szóló állásfoglalására (2012/2901(RSP)),
- tekintettel az Európai Bizottság „Mozgásban az ifjúság” című közleményére (COM(2010) 477),
- tekintettel a Régiók Bizottsága idevágó véleményére (CdR 292/2010 fin),

mivel:

- a gazdasági válság a fiatalok munkanélküliségi rátáit elfogadhatatlanul magas szintre emelte az EU-ban, ami jelenleg 5,7 millió fiatal munkanélkülit jelent,
- a munkaerőpiacon, az oktatásban és a szakképzésben részt nem vevő fiatalok (az ún. NEET-fiatalok) száma jelenleg eléri a 7,5 milliót, ami az EU GDP-jének az 1,2 %-át kitevő költséget jelent, ⁽¹⁾
- egy ifjúsági garancia hozzájárulna az Európa 2020 stratégia öt fő célkitűzéséből háromnak az eléréséhez, amennyiben segítene a korai iskolaelhagyók, valamint a szegénység és a társadalmi kirekesztődés kockázata által fenyegetett személyek arányának csökkentéséhez, valamint a közoktatás harmadik, felső szintjét elvégzettek számának növeléséhez,
- egy ifjúsági garancia megvalósítása szerinte az euróövezetben nem kerülne többé 21 milliárd eurónál, ami mintegy 0,45 %-a az övezet kormányzati kiadásainak, ⁽²⁾
- számos tagállam elmulasztotta követni az Európai Bizottság és az Európai Tanács felhívását a fiatalok foglalkoztatottságát növelni célzó ifjúsági garancia bevezetésére,
- az ifjúsági garancia kulcsfontosságú eleme a fiatalok foglalkoztatására vonatkozó európai bizottsági csomagnak,

1. üdvözli az Európai Bizottság elhatározását, hogy új lendületet ad a fiatalok munkanélkülisége elleni közdelemnek: ez a sokarcú probléma azonnali koordinált és átfogó politikai erőfeszítést igényel; ennek érdekében támogatja az ifjúsági garanciáról szóló tanácsi ajánlásra vonatkozó európai bizottsági javaslatot, mely kulcsfontosságú eszköz lenne a fiatalok munkanélkülisége elleni küzdelemben;

2. emlékeztet rá, hogy vonatkozó véleményében ⁽³⁾ erőteljesen támogatta azt a célkitűzést, hogy minden fiatal számára az iskola befejezését követő négy hónapon belül munkalehetőséget, szakképzést vagy egyetemi, főiskolai továbbtanulási lehetőséget kínáljanak, amint azt az Európa 2020 stratégia „Mozgásban az ifjúság” című kiemelt kezdeményezése előíranyozza;

3. javasolja, hogy az ifjúsági garanciarendszereket, és különösen azok foglalkoztatási, szakképzési vagy szakmai gyakorlattal kapcsolatos összetevőit terjesszék ki a 30 év alatti frissdiplomásokra is;

4. kiemeli a regionális és helyi önkormányzatok fontos szerepét a foglalkoztatási, oktatási és szakképzési szakpolitikákban, amint azt az RB 2012. december 13-i, az Európa 2020 stratégia „Mozgásban az ifjúság” című kiemelt kezdeményezésének szentelt konferenciája is megerősítette;

5. üdvözli, hogy az Európai Bizottság az ifjúsági garancia-rendszerek bevezetése és végrehajtása érdekében hangsúlyt fektet a partnerségen alapuló megközelítésre. Hangsúlyozza ugyanakkor, hogy ezeket a partnerségeket a szakpolitika kialakításának kezdeti szakaszától fogva kell létrehozni minden jelentős érdekelt fél, különösen a helyi és regionális önkormányzatok bevonásával. Az utóbbiak mindeddig nagyrészt

⁽¹⁾ Lásd az Eurofound jelentését „NEETs – Young people not in employment, education or training: Characteristics, costs and policy responses in Europe” címmel: <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2012/54/en/1/EF1254EN.pdf>.

⁽²⁾ Az ILO/International Institute for Labour Studies által készített tanulmány (2012) „EuroZone job crisis: trends and policy responses” címmel: http://www.ilo.org/global/research/publications/WCMS_184965/lang-en/index.htm.

⁽³⁾ CdR 292/2010 fin.

kimaradtak az Európa 2020 stratégiával és az európai szemeszterrel kapcsolatos folyamatból, ami a demokratikus legitimitás és a meghozott intézkedések hatékonysága szempontjából jelentős hátránnyal jár;

6. egyetért az Európai Bizottsággal, hogy a fiatalok munkanélküliségével kapcsolatban korai beavatkozásra és aktív fellépésre van szükség, és osztja azt a véleményt, mely szerint a kölcsönös kötelezettségvállalás elvét kell kezdetől fogva alkalmazni;

7. hangsúlyozza, hogy az ifjúsági garancia keretében eltervezett, a munkaerőpiacra való beilleszkedést elősegítő támogató intézkedéseknek feltétlenül tartalmazniuk kell a nyelvismerettel és a gyakorlati munkatapasztalattal kapcsolatos elemeket, melyek javítják a foglalkoztathatóságot, valamint felerősítik a munkaerő EU-n belüli mobilitását;

8. rámutat arra, hogy milyen fontos az ifjúsági garancia-rendszereket a fiatalok tagállamok közötti mobilitásával összekötni, valamint hangsúlyozza ezzel kapcsolatban a „Mozgásban az ifjúság” című kiemelt kezdeményezés és a regionális és helyi önkormányzatok jelentős szerepét. Ez utóbbiak gyakran valósítanak meg helyi szinten mobilitási programokat, a régiók közti hatékonyabb együttműködésre szánt uniós támogatás pedig javíthatná az eredményeket;

9. üdvözli ennek kapcsán az Európai Bizottság arra vonatkozó javaslatát, hogy vezessenek be egy európai szakmai kártyát, amelynek célja a szakképesítések elismerésére irányuló eljárások egyszerűsítése; kiemeli e tekintetben, hogy a szabályozott szakmák elsajátítását célzó képzések részét alkotó szakmai gyakorlatok az egész EU-ban elismerendők és szerződéssel szabályozandók, függetlenül attól, hogy díjazottak-e vagy sem. Ez fontos az európai fiatalok számára, akiket aggasztó mértékben sújt a munkanélküliség, és akik esetében a szakmai mobilitás realisztikus útját jelentheti a munkaerőpiacra való ki- vagy visszalépésnek;

10. hangsúlyozza, hogy milyen fontos tudatosítani a fiatalokban a más tagállamokban való tanulással, szakképzéssel vagy munkavállalással kapcsolatos lehetőségeket; ezek a tapasztalatok alapvető szerepet játszhatnak az egyén önállóságának és felelősségvállalásának felerősítésében, miközben új és innovatív ötletek megfogalmazásához is hozzájárulhatnak;

11. rámutat, hogy az EU-nak biztosítania kellene azt, hogy a mobilitási programok azonos feltételek mellett legyenek minden fiatal számára hozzáférhetőek, és ezért javasolja a sajátos földrajzi helyzetű régiók támogatását, így a vidéki vagy gyéren lakott területek és különösen a legkülső régiók és a szigetek felkarolását;

12. ugyanakkor figyelmeztet arra, hogy a fiatalok foglalkoztatásának növelését célzó legfőbb eszköz az új munkahelyek teremtésének az elősegítése, méghozzá minden képzettségi szinten, és nem csupán a felsőfokú végzettséget igénylő ágazatokban;

13. hangsúlyozza, hogy az egyik legfontosabb eszköz a duális oktatási rendszerek kidolgozása és támogatása, ahol már a tanulmányok kezdeti szakaszában kapcsolat alakul ki a diák és a jövőbeli munkaadó között;

14. kiemeli, hogy olyan intézkedésekre kell összpontosítani, amelyek a jártasságok és kompetenciák megerősítése révén kiegyenlíthetik a munkaerő-piaci igények és a képzett munkaerő-kínálat közti eltéréseket; ennek érdekében a foglalkoztatási célkitűzésbe szilárdan bele kell illeszteni a továbbtanulást, valamint a folytatólagos szakképzéseket és szakmai gyakorlatokat egyaránt. Emellett fontos a munkaadóknak az ifjúsági garancia-rendszerekben játszott szerepe, hiszen ők biztosítják a karrier-építéshez szükséges lehetőségeket;

15. az ifjúsági garancia-rendszerek keretén belül történő kompetenciajavítás összefüggésében emlékeztet arra, hogy a Régiók Bizottsága megalapította az Európai Vállalkozói Régió (EVR) díjat. Ennek egyik fő célkitűzése a vállalkozói szellem előmozdítása, valamint a munkahelyteremtést elősegítő, vállalkozásbarát szakpolitikák bevezetése. Az EVR régiók különösen nagy hangsúlyt fektetnek arra, hogy a fiatalokat vállalkozásra buzdítsák;

16. üdvözli, hogy az Európai Bizottság kiemelten foglalkozik a minőségi foglalkoztatással, javasolva a tagállamoknak annak biztosítását, hogy az ifjúsági garancia-rendszerek magas minőségű foglalkoztatási kínálatot tartalmazzanak. A gazdasági válság nem szolgálhat ürügyül a munkavédelmi és biztonsági előírások lazításához. Hangsúlyozza, hogy szükség van egy bizonyos minimális védelmi szintre a munkavállalók számára, de nemzeti szinten a szociális partnerek azok, akik felelősek a munkajogi kérdésekről szóló megállapodások megkötéséért. A szociális partnereket teljes körűen be kell vonni az ifjúsági garancia-rendszerek keretében kínált foglalkoztatási minőségi keret kidolgozásába. Kiemeli azt, hogy a fiatalok sokkal inkább ki vannak téve a szegénység kockázatának, amint azt az Európai Bizottságnak a foglalkoztatásról és szociális fejleményekről szóló 2012-es felmérése⁽⁴⁾ is megerősíti;

17. arra sürgeti a tagállamokat, hogy az ifjúsági garancia végrehajtásába szorosan vonják be a magánszféra munkaadóit is, hogy a fiatalok számára ezáltal a lehető legszélesebb legyen a kínálat munkalehetőségekből;

18. hangsúlyozza, hogy a fiatalok munkanélkülisége különösen magas a jelenleg szigorú költségvetési megszorítások által sújtott tagállamokban. Ezért kiáll e tagállamok – szükség esetén további pénzügyi intézkedések révén történő – folyamatos és célzott támogatása mellett, hogy megbirkózhassanak az ifjúsági garancia-rendszerek nemzeti szintű bevezetésének és végrehajtásának kihívásával, ahogyan azt pl. a 2012. júniusi Növekedési Paktum előíranyozza;

(4) http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-5_hu.htm.

19. egyetért azzal, hogy az ifjúsági garanciarendszerekre külön előírányzott európai bizottsági finanszírozás hiányában a kezdeményezés közös finanszírozása céljából a kohéziós politika finanszírozási eszközeit, különösen pedig az Európai Szociális Alapot (ESZA) kell felhasználni; ezért óva int a kohéziós politika költségvetésének a 2014–2020-as többéves pénzügyi terv keretében történő lefaragásától;

20. felkéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a kohéziós politikára vonatkozó jövőbeli partnerségi megállapodások kiemelten kezeljék a fiatalok munkanélküliségének problémáját, és hogy az ifjúsági garanciarendszerek esetében az Európai Szociális Alap pénzügyi eszközeit a némely országban már bevált gyakorlatok és innovatív megközelítések megvalósítására lehessen felhasználni;

21. arra kéri a tagállamokat, valamint a helyi és regionális önkormányzatokat, hogy alakítsák ki a szükséges koordinációt a foglalkoztatási és oktatási szolgálatok ügyintézői között azzal a céllal, hogy az oktatási rendszert elhagyott és munkanélkülivé vált fiatalok részesülhessenek a képzést és az ifjúságot támogató uniós forrásokból, elsősorban annak érdekében, hogy második tanulási lehetőséget kapva javíthassák képzettségüket;

22. felszólítja a tagállamokat, hogy 2013-ban nyújtsák be nemzeti foglalkoztatási terveiket, melyek tartalmazzák az ifjúsági garanciák bevezetése és végrehajtása irányában megtett előrelépéseket is;

23. sürgeti a tagállamokat, hogy az ifjúsági garanciarendszereket legkésőbb 2014 januárjáig vezessék be és hajtsák végre;

24. elismeri, hogy az általános gazdasági helyzet javulása nélkül nem lehetséges a minőségi foglalkoztatás biztosítása az ifjúság számára. Ezért felszólítja a tagállamokat, hogy az ifjúsági garanciával kapcsolatos intézkedések mellett fogantossítsanak a növekedést és a munkahelyteremtést, valamint az oktatási rendszert képesítés nélkül elhagyott, munkanélküli fiatalok képzését támogató szakpolitikákat. Ebben az összefüggésben üdvözlö a szóban forgó kezdeményezés beillesztését az európai szemeszter programjába;

25. felszólítja a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe az Európai Bizottság ajánlásait az ifjúsági garanciarendszerek keretében elérhető új szolgáltatások és támogató intézkedések lehető legszélesebb körben való megismertetése érdekében. Ez egy olyan terület, ahol a garanciarendszerek végrehajtásában játszott tevékeny szerepük miatt a helyi és regionális önkormányzatok részvétele kulcsfontosságú;

26. felkéri az Európai Bizottságot egy olyan hatékony mechanizmus létrehozására, mely – a bevált gyakorlatok és a know-how cseréjét is magában foglalva – segítheti a tagállamokat az ifjúsági garancia végrehajtásában, és kéri az RB bevonását ebbe a folyamatba;

27. javasolja, hogy az Európai Bizottság az ifjúsági garanciát tegye meg egyik kiemelt kommunikációs területének a 2013-as évre, biztosítva a szociális média e célból történő széles körű használatát is;

28. megbízza a Régiók Bizottsága elnökét, hogy terjessze ezt az állásfoglalást az Európai Parlament elnöke, az Európai Tanács elnöke, az Európai Bizottság elnöke, az EU írárnöksége, valamint az EU Tanácsának soron következő litván elnöksége elé.

Kelt Brüsszelben, 2013. február 1-jén.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

VÉLEMÉNYEK

RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

99. PLENÁRIS ÜLÉS – 2013. JANUÁR 31.–FEBRUÁR 1.

A Régiók Bizottsága véleménye – Európai Kutatási Térség

(2013/C 62/04)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- üdvözli az Európai Bizottság kezdeményezését, amely a Tanács kérésére reagálva keretet biztosít az európai kutatási térség (EKT) 2014-es létrehozását célzó erőfeszítések fokozásához;
- osztja azt az álláspontot, hogy a tudás az új gazdaság fizetőeszköze. Ezért egyetért azzal, hogy a világviszonylatban vezető helyet elfoglaló, erős közszektorbeli tudományos alapokon nyugvó kutatási és innovációs képességek rendkívül fontosak a gazdaság tartós élénkítése, illetve Európa világszintű szerepének fenntartása szempontjából;
- hangsúlyozza, hogy az EKT megvalósulása szükséges ahhoz, hogy megszüntessük a kutatás nemzeti és intézményi határok mentén való széttagozottságát Európában. Kétségtelen, hogy ez a fragmentáltság megakadályozza Európát abban, hogy teljes mértékben kihasználja kutatási és innovációs potenciálját, és ez komoly költségeket ró az európaiakra mint adófizetőkre, fogyasztókra és polgárookra. Ennek kapcsán most több és célirányosabb fellépésre van szükség;
- felkéri az Európai Bizottságot, hogy hatékony eszközök és ösztönzők kifejlesztésével mozdítsa elő a régiók közötti együttműködést a Horizont 2020-on belül. Ennek kapcsán a helyi és regionális önkormányzatok támogató és koordináló szerepet tölthetnek be (kutatási és innovációs hálózatok kialakítása, technológiai és adminisztratív támogatás nyújtása és a magánszektorból származó finanszírozás ösztönzése révén) annak érdekében, hogy előmozdítsák a kutatást és felhasználják a tudásból és az innovációból származó eredményeket;

Előadó	Grigorios ZAFEIROPOULOS (EL/EPP), Attika régió tanácsának tagja
Referenciaszöveg	A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Megerősített partnerség az európai kutatási térségben a kiválóság és a növekedés támogatására
	COM(2012) 392 final

A Régiók Bizottsága véleménye – Európai Kutatási Térség

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

A. Fő üzenetek

1. üdvözli az Európai Bizottság kezdeményezését, amely a Tanács kérésére reagálva keretet biztosít az európai kutatási térség (EKT) 2014-es létrehozását célzó erőfeszítések fokozásához;
2. egyetért az Európai Tanács 2011. februári és 2012. márciusi következtetéseivel, amelyek szerint égető szükség van arra, hogy az EKT 2014-re megvalósuljon;
3. úgy látja, hogy az EKT létrehozását célzó jogszabályok hasznosnak tekinthetők egyes részterületek számára (pl. a nemzeti és az uniós szakpolitikák összehangolása az EUMSZ 181. cikke szerint, a kutatási eredmények közzétételét célzó fellépések előmozdítása az EUMSZ 180. cikke, valamint a 182. cikk (5) bekezdése értelmében);
4. úgy véli, hogy a jelenlegi gazdasági válság miatt a kutatásra és a kutatáson alapuló innovációra koncentrálni európai kutatási térség megvalósulása alapvető a gazdasági növekedés, a munkahelyteremtés, a tudományos kiválóság, valamint a régiók és országok közötti kohézió támogatása érdekében;
5. oszttja azt az álláspontot, hogy a tudás az új gazdaság fizetőeszköze. Ezért egyetért azzal, hogy a világviszonylatban vezető helyet elfoglaló, erős közszektorbeli tudományos alapokon nyugvó kutatási és innovációs képességek rendkívül fontosak a gazdaság tartós élénkítése, illetve Európa világszintű szerepének fenntartása szempontjából;
6. kiemeli, hogy mind a Horizont 2020, mind pedig az EKT végrehajtásának hangsúlyozottabban a gyakorlati kérdésekre és hatásokra kell koncentrálniuk⁽¹⁾. Ez azt jelenti, hogy a helyi és regionális szereplőknek kötelezettséget kell vállalniuk az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek megvalósítására, és abba teljes mértékben be is kell vonni őket;
7. rámutat, hogy az EKT javítja életkörülményeinket azáltal, hogy Európában felvirágzik a tudományos kutatás, a technológiai fejlesztés és az innováció, és ezek megoldják korunk legfontosabb kihívásait. A tudásalapú értékteremtés elősegítése érdekében meg kell erősíteni a tudomány, a gazdaság és a közszféra közötti együttműködést;
8. egyetért azzal, hogy az összes régió kiválósági potenciálját ki kell használni, valamint hogy új megközelítésekre van szükség az alulteljesítő régiók és tagállamok támogatására, hogy azok elérjék a kiválóságot és megvalósítsák az intelligens regionális szakosodást;
9. hangsúlyozza, hogy az EKT megvalósulása szükséges ahhoz, hogy megszüntessük a kutatás nemzeti és intézményi határok mentén való széttagozottságát Európában. Kétségtelen, hogy ez a fragmentáltság megakadályozza Európát abban, hogy teljes mértékben kihasználja kutatási és innovációs potenciálját, és ez komoly költségeket ró az európaiakra mint adófizetőkre, fogyasztókra és polgárookra. Ennek kapcsán most több és célirányosabb fellépésre van szükség;
10. egyetért azzal, hogy az intézkedéseknek a kutatók és kutatószervezetek közötti verseny növelését, a nemzeti és regionális kutatási rendszerek közötti, határokon átnyúló szinergiák kihasználását, a kutatói karrier és mobilitás megkönnyítését, valamint a tudás szabad áramlását kell célozniuk;
11. határozottan támogatja, hogy az EKT egyik fő célja az legyen, hogy csökkenjen az agyelszívás mértéke (különösen a kutatás terén elmaradott régiókból), mérséklődjene a kutatási és az innovációs teljesítményben tapasztalható jelentős területi különbségek, hogy EU-szerte növekedjen a kiválóság, amely tekintettel van az innovációs potenciálra. Ennek során fontos az európai kutatási és innovációs menetrend, valamint a nemzeti és regionális innovációs stratégiák összehangolása;
12. üdvözli az Európai Tanácsnak azt a célkitűzését, hogy javuljanak a kutatás és a fejlesztés feltételei, és hogy a K+F terén megvalósított állami és magánberuházások összesített szintje az uniós GDP 3 %-ára emelkedjen. Mindemellett be kell látnunk azt is, hogy Európa a világ más részeihez képest még mindig el van maradva a magas színvonalú ismeretek piaci értékesítésében. Ezért nem lehet eléggé hangsúlyozni a kkv-knak mint az innováció hajtóerejének szerepét;
13. úgy véli, hogy a kohéziós eszközök megerősíthetnék a kiválóság fejlesztését és a kapacitásépítést azzal, hogy regionális szinten lökést adnak a kutatási és innovációs politikáknak. Ez megnyitja az utat a kiválóság fejlesztése előtt, lehetővé téve ezen régiók számára azt, hogy teljes mértékben részt vegyenek az EKT-ban és haszonélvezői legyenek a közös stratégiai keret finanszírozási forrásainak;

⁽¹⁾ CdR 402/2011 fin.

14. felkéri az Európai Bizottságot, a Tanácsot és az Európai Parlamentet, hogy biztosítsák a Horizont 2020 eredményes és hatékony végrehajtását azzal, hogy a haszonélvezők számára a lehető legegyszerűbb szabályokat és eljárásokat írják elő;

15. elismeri, hogy a közleményben jól meghatározták az EKT kapcsán rögzített prioritásokat, és hogy teljes körű végrehajtásuk 2014-re javítaná Európa kutatási teljesítményét és eredményességét. A tagállamoknak, a kutatói érdekcsoportoknak és európai szervezeteiknek, illetve az Európai Bizottságnak azonban teljes mértékben és dinamikusán részt kell venniük a megerősített partnerségben annak érdekében, hogy biztosítható legyen, hogy az EKT megvalósításának köszönhetően a hatékonyságnak, a minőségnek és az új lehetőségeknek az Unió igényei alapján történő előmozdításával előtérbe kerül Európa kiválósága;

16. kéri az Európai Bizottságot, hogy biztosítsa a Horizont 2020 és a strukturális alapok közötti szinergiákat és komplementaritást, és a kevésbé jól teljesítő, gazdasági és szociális szempontból kiszolgáltatottabb tagállamok és régiók számára erősségeik alapján építse ki a kiválósághoz vezető utat, arra törekedve, hogy jelentősen növekedjen kutatási és innovációs kapacitásuk, és hogy megszűnjön az innovációs szakadék Európában;

17. felkéri az Európai Bizottságot, hogy hatékony eszközök és ösztönzők kifejlesztésével mozdítsa elő a régiók közötti együttműködést a Horizont 2020-on belül. Ennek kapcsán a helyi és regionális önkormányzatok támogató és koordináló szerepet tölthetnek be (kutatási és innovációs hálózatok kialakítása, technológiai és adminisztratív támogatás nyújtása és a magánszektorból származó finanszírozás ösztönzése révén) annak érdekében, hogy előmozdítsák a kutatást, és felhasználják a tudásból és az innovációból származó eredményeket;

18. kiemeli, hogy a régióknak növelniük kellene a kutatási eredmények hasznosítására való készségüket. Az ennek során kifejlesztett készségeket, gyakorlatokat és eszközöket pedig arra kellene felhasználni, hogy a kutatási eredmények Európaszerte hasznosulhassanak. Ez csak a különféle európai finanszírozási eszközök – mint a Horizont 2020, a kohéziós politika, valamint a nemzeti, regionális és helyi források – felhasználása terén megvalósítható szinergiák fokozásával érhető el⁽²⁾. A források közös felhasználása azonban nem elegendő, emellett változtatásra van szükség a működési kultúrában és az adminisztratív eljárásokban is;

19. ösztönzi a helyi és regionális önkormányzatokat arra, hogy erősítsék meg az európai és/vagy regionális és nemzeti szervezetek közötti együttműködést a kutatás és az innováció fokozása érdekében; vezessenek be olyan intézkedéseket, amelyek javítják a politikák összehangolását, az irányítás hatékonyságát és eredményességét, az eljárások harmonizálását, olyan közös irányítási rendszereket előmozdítva, amelyek elősegítik a polgárok politikákhoz való hozzáférést és javítják azok társadalmi-gazdasági hatásait;

20. úgy véli, hogy a helyi és regionális önkormányzatoknak az állami és a magánszféra partnerségének népszerűsítése révén fontos szerepet lehet és kell biztosítani az innovatív termékek és szolgáltatások kifejlesztése kapcsán. Ennek célja az lesz, hogy helyi és/vagy regionális szinten több munkahelyet és jobb növekedést eredményezzen, ugyanakkor javítja majd az állami és a magánszféra működési kapacitását és hatékonyságát is;

21. üdvözli a Kutatási és Innovációs Főigazgatóság és a Regionális és Várospolitikai Főigazgatóság kezdeményezéseit, amelyek megkönnyítik a regionális kutatói és innovációs hálózatok kialakítását, amelyeket egyetemek, intézmények, állami hivatalok és a magánszféra is támogathat;

22. megjegyzi, hogy 2000 óta az Európai Bizottság és a tagállamok együtt tettek előrelépéseket az EKT megvalósulása felé, azonban rámutat, hogy ez az előrelépés az EKT különböző dimenziói terén és az egyes tagállamokban nem volt azonos mértékű;

23. ösztönzi, hogy amikor csak lehet, az érdekelt regionális és kutatói szervezeteket vonják be az EKT-ba;

24. kiemeli általában az állami szféra és különösen a helyi és regionális önkormányzatoknak a vállalatok, az egyetemek/kutatóközpontok és a közintézmények (a „hármasspirál” féle megközelítés szerinti) közeledésében játszott fontos szerepét az EKT továbbfejlesztése és konkrét megvalósítása érdekében, és megjegyzi, hogy az Európai Bizottság közleménye nem vette megfelelő mértékben figyelembe a közszféra szerepét;

25. felkéri az Európai Bizottságot, a tagállamokat és a kutatói érdekcsoportokat, hogy alakítsák ki és valósítsák meg az európai kutatói rendszerek eredményességének javításához szükséges megfelelő feltételeket, és foglalkozzanak az olyan központi kérdésekkel, mint amilyen a nemzetek közötti együttműködés és verseny, a kutatói munkaerőpiac, a nemek közötti egyenlőség és a tudományos ismeretek átadása. Az Európai Bizottság által megállapított „feltételek” elegendőeknek tűnnek a célok eléréséhez;

B. Hatékonyabb nemzeti kutatási rendszerek

26. elismeri, hogy a nemzeti kutatói rendszerek közötti verseny alacsony szintje nem teremti meg a megfelelő feltételeket a tudományos színvonal emeléséhez. Ennek kapcsán a kutatói intézmények és egyetemek közötti korlátozott verseny elégtelen mértékű specializációt eredményez;

27. úgy véli, hogy Európa alapvető, a kíváncsiság által vezérelt kutatási teljesítményének javítása elengedhetetlen a fontos kihívások kezeléséhez szükséges innovációhoz és áttörésekhez. Európának célirányos és stratégiai beruházásokra van szüksége az alapkutatásban, fő döntési kritériumként a tudományos kiválóságot alkalmazva annak érdekében, hogy helyi és regionális szinten a készségek és tudáspotenciálok megteremtéséhez és tartós fejlesztéséhez szükséges előzetes feltételek létrejöhessenek;

⁽²⁾ Cdr 402/2011 fin.

28. egyetért azzal, hogy a tagállamoknak és a régióknak támogatniuk kellene a versenyzetetésen és pályázati felhívásokon alapuló, illetőleg az intézmények szakértői értékelésén alapuló finanszírozást, és hogy a kutatásra és az innovációra rendelkezésre álló nemzeti és regionális szintű közforrásokat alapvetően ezekkel a módszerekkel kellene szétosztaniuk. Egyes esetekben azonban nem tűnik elengedhetetlennek a szakértői értékelés a regionális szereplőknek kutatásra és innovációra szánt források odaítéléséhez;

29. üdvözlö az Európai Bizottság (2011-ben közzétett) zöld könyvében kitűzött célt, amely szerint megfelelő egyensúlyt kell találni az intézményi és a piaci finanszírozás között. Korábban kifejtett nézeteivel összhangban a Régiók Bizottsága az intézményi és a piaci finanszírozás megfelelő egyensúlyáról szóló vita folytatására szólít fel. Az egyensúly elérésének módja nagyon fontos a rendszer dinamikájára és a különféle kutatói intézmények életképességére nézve;

30. úgy véli, hogy az alaptámogatás részarányának növelése és az intelligens szakosodás a kisebb életképes kutatóközösségek finanszírozását is lehetővé teszi. A Régiók Bizottsága ezzel azt kívánja hangsúlyozni, hogy az ún. kritikus tömeget elérő nagy létesítmények és a felülről irányított jelentős technológiai programok mellett az egy konkrét tudományágra szakosodott kis oktató- és kutatóközösség is igen versenyképes és innovatív lehet, ha egy sok szakterületet lefedő felsőoktatási és kutatási hálózat, illetve kampusz keretein belül helyi/városi és nemzetközi szinten is hatékony együttműködést és hálózatépítést folytat;

31. úgy véli, hogy meg kellene erősíteni a kutatási intézmények alaptámogatását. Arra ösztönzi ezért az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe ezt a tényezőt, és dolgozzák ki a kutatási infrastruktúrák olyan finanszírozási modelljét, amely a strukturális alapok forrásainak kiegészítő jellegét is figyelembe veszi. Az alaptámogatás megerősítésével a kutatóközösségeknek lehetőségük nyílik arra, hogy saját stratégiai szükségleteik alapján saját kezdeményezésű kutatási projekteket indítsanak, miközben aktívan együttműködnek azzal a régióval, illetve várossal, ahol működnek;

32. rámutat, hogy a finanszírozási források kutatási és innovációs tevékenységek közötti szétosztásakor elsődleges kiválasztási kritériumként a tudományos kiválóságot, illetve a nemzetközi szakértői felülvizsgálattal kapcsolatos alapelveket kellene alkalmazni;

33. szem előtt tartja azt a felismerést, hogy az egyes régiókban sikeres kutatási és innovációs modelleket nem lehet egyszerűen lemásolni és más régiókra alkalmazni. Az adott strukturális, társadalmi és kulturális jellemzőket figyelembe véve azonban az említett modellek példaként szolgálhatnak más – többek között a kevésbé jól teljesítő – régiókban a megfelelő modellek kialakításához;

34. megerősíti, hogy támogatja a regionális, nemzeti és uniós kutatási programok és prioritások koordinálását, és hangsúlyozza a tagállamok, regionális és helyi önkormányzatok felelősségét a kutatás és az innováció terén, illetve továbbra is elutasítja az európai szinten központosított kutatási menetrendet és prioritásokat;

35. felkéri az Európai Bizottságot, hogy az EKT előtt álló nemzeti szintű jogszabályi és/vagy más természetű akadályok felszámolása és a közleményben felvázolt prioritások érvényesítése érdekében támogassa a tagállamok és az érdekelt szervezetek közötti kölcsönös tanulást, illetve a bevált módszerek és a tapasztalatok cseréjét. Úgy véli, hogy a közös fellépések elősegítése és megkönnyítése érdekében a tudománypolitika terén az EU egésze számára közös irányvonalakat kellene előterjeszteni;

36. kéri az Európai Bizottságot, hogy a kohéziós politika célkitűzéseire igazodva nyújtson támogatást a tagállamok és a régiók számára a strukturális alapoknak a kutatási kapacitások kiépítése, a regionális kompetenciákon alapuló, testre szabott innovációs stratégiák és az intelligens szakosodás stratégiáinak kialakítása érdekében történő felhasználásához, beleértve a közös kutatási programok támogatását;

37. e tekintetben elismeri, hogy az intelligens regionális szakosodási stratégiák meghatározásához meg kell nevezni azokat a szakterületeket, amelyek a legjelentősebb komparatív előnyt nyújthatják⁽³⁾. Az EU-nak ösztönöznie kell a régiókat arra, hogy az általuk választott szakterületeken járjanak élen az innovációban, és hálózatok keretében működjenek együtt más régiókkal. A Régiók Bizottsága fel kívánja hívni a figyelmet arra, hogy vannak olyan próbálkozások, amelyek „intelligens szakosodás” segítségével a már eleve élen járó régiókat vagy településeket igyekeznek előnyben részesíteni, más területeket egyáltalán nem vagy nem kellően támogatva. Ki kell tehát alakítani az európai régiók egy olyan térképét, amely figyelembe veszi innovációs szintjüket és szakterületüket, hogy ennek a feltérképezésnek a révén ösztönözzük a régiók közötti együttműködést, a lemaradó régiók pedig konkrét támogatási eszközöket kapjanak ad hoc pénzügyi alapokból, amelyek elősegítik, hogy felzárkózhassanak az innovatívabb régiókhoz;

38. egyetért azzal, hogy a mutatók és célkitűzések pontosabb rendszerére van szükség, amely a vállalkozások K+F-be történő beruházásainak arányán túl a versenyképesség és a termelékenység javulásával kapcsolatos szempontokra is kiterjed, vagyis amely a K+F-rendszerek eredményességének és az innováció termelékenységének a mérésére irányul⁽⁴⁾;

C. Optimális transznacionális együttműködés és verseny

39. hangsúlyozza, hogy az EU-nak sürgősen és egyöntetűen fel kell lépnie ahhoz, hogy a kutatásra fordítható szűkös költségvetési forrásokból kellő erővel és kellő hatásossággal tudja kezelni a társadalmunk előtt álló nagy kihívásokat;

⁽³⁾ CdR 373/2010 fin.

⁽⁴⁾ CdR 374/2010 fin.

40. megerősíti, hogy hisz abban, hogy a tagállamok és a régiók közötti, valamint az azokon belüli koordináció és együttműködés szinergiahatásokhoz és ezáltal értéktöbbletnek vezet az EKT számára. Az európai területi együttműködési csoportosulások (EGTC-k) a kutatás és az innováció terén is a területi együttműködés sikeres megvalósításának értékes eszközei. Mindez erősíti Európa versenyképességét a tudás világméretű piacán;

41. kiemeli, hogy figyelmet kell szentelni az ismeretek létrehozásának, terjesztésének és felhasználásának, még hozzá figyelembe véve az állami és a magánszféra érdekcsoportjainak stratégiai érdekeit és bevonva őket a stratégiai menetrendek kialakításába. Ehhez szükség van a nemzetközi hálózatépítés segítségére, hogy a legjobb kutatók együttműködhessenek egymással a nagy kihívásokra adandó válaszok kidolgozásában;

42. hangsúlyozza, hogy szükség van a helyi és regionális, nemzeti és európai, határokon átnyúló kutatási és innovációs stratégiák olyan hatékonyabb összehangolására és összekapcsolására, amely figyelemmel van az eltérő kontextusok sajátosságaira, és megerősíti a köztük lévő kiegészítő jellegét és együttműködést;

43. megerősíti, hogy megítélése szerint nagyobb koordinációra van szükség a kutatás és az ipar között annak érdekében, hogy a régiók előrelépjenek az intelligens szakosodás terén az olyan kulcsfontosságú alatechnológiákat illetően, mint a nanotechnológia, a mikro- és nanoelektronika, az ipari biotechnológia, a fotonika, a fejlett anyagok és gyártási technológiák, illetve hogy támogatni lehessen transznacionális hálózatok létrejöttét és meg lehessen erősíteni az együttműködést regionális, nemzeti és európai szinten⁽⁵⁾, emellett stabil és magas képzettséget igénylő munkahelyek létrehozását is elősegítve;

44. támogatja azt a meglátást, hogy a tagállamoknak és a régióknak elő kell mozdítaniuk és végre kell hajtaniuk a nagy kihívások kezelését célzó közös kutatási menetrendeket, a közösen megállapított kiemelt területekkel kapcsolatos információk és bevált gyakorlatok megosztását, illetve biztosítaniuk kell, hogy az e területeken felhasználható nemzeti és regionális szintű források elégségesek és stratégiaileg összehangoltak legyenek;

45. úgy véli, hogy fel kell számolni azokat a jogi és bürokratikus akadályokat, amelyek a nemzeti és nemzetközi programok országhatárokon átvélő átjárhatósága előtt állnak, és ezáltal lehetővé kell tenni a kutatói projektek és kutatási infrastruktúrák közös finanszírozását nemzeti, regionális vagy nemzetközi szinten;

46. felkéri az Európai Bizottságot, hogy hatékony és eredményes módon támogassa a tagállamokat, régiókat és a kutatás-finanszírozó szervezeteket a közös, szakmai értékelésen alapuló nemzetközi pályázatbírálási rendszerek kialakításában és a közös finanszírozási standardok meghatározásában;

47. kiemeli, hogy a kiváló kutatásnak alapfeltétele a világszínvonalú létesítmények és kutatási infrastruktúra – benne az

elektronikus infrastruktúra – megléte. Az ilyen infrastruktúra igen fontos Európa számára, hiszen magához vonzza a tehetőségeket, serkenti az innovációt, és üzleti lehetőségeket is hordoz magában, miközben hozzájárul a munkahelyteremtéshez;

48. nagyra értékeli, hogy a kutatási infrastruktúrák kulcsszerepet kaptak a tudásalapú innovációs rendszerekben; e tekintetben üdvözlöi a regionális partnerségi eszközök új koncepcióját és a kutatási infrastruktúrák közti partnerséget, és elismeri, hogy ezek hozzájárulhatnak az Európai Kutatási Térség kiegyensúlyozottabb fejlődéséhez azáltal, hogy a kisebb vagy kevesebb tapasztalattal rendelkező országokat és régiókat bevonják a versenyképes kutatási és innovációs teljesítmény elérésébe⁽⁶⁾;

49. úgy véli, hogy a Horizont 2020 programot határozott intézkedésekkel az Európa számára szükséges reformokra kell összpontosítani. Ebben különösen nagy szerepe van a „Társadalmi kihívások” pillérnek, amelyben a legkiválóbb európai szaktudás nagyszabású közös fejlesztésű projektekben való felhasználására kell koncentrálni, hogy Európában a hagyományos határokon átvélő, nagy, rendszerszintű szerkezetátalakítási változásokat lehessen megvalósítani. A szakterület-központú kutatás nem elegendő a nagy társadalmi kihívások megoldásához szükséges tudás létrehozásához. Közvetlenül a multidiszciplináris KFI-tevékenységek felé kell fordulni, amelyek biztosítják a rendszerszintű, strukturális változásokhoz szükséges koncepciókat és összetevőket. A kutatás alapja a kísérletezés és a tesztelés. Erre kiváló példa a kiterjedt kísérleti terepet alkotó Intelligens városok kezdeményezés. Ebben alapvető, hogy az eredmények az Európa-szerte jellemző különféle körülmények között mérhetőek legyenek⁽⁷⁾;

50. támogatja az Innovatív Unió kiemelt kezdeményezésében szereplő vállalatot, amely szerint a tagállamok az Európai Bizottsággal közösen 2015-ig a Kutatási Infrastruktúrák Európai Stratégiai Fóruma (ESFRI) úttervében kiemelt európai infrastruktúráként megjelölt projektek 60 %-a esetében befejezik, vagy legalább elkezdik az építést;

51. javasolja, hogy a tagállamok garantálják az ESFRI által megjelölt kutatási infrastruktúrák építésével és működtetésével kapcsolatos pénzügyi kötelezettségvállalásaikat, és mozdítsák elő a regionális partnerségi eszközök kifejlesztését, különösen akkor, amikor nemzeti útterveiket és a következő tervezési időszak operatív programjait kidolgozzák;

52. felkéri az Európai Bizottságot, hogy a Horizont 2020 programon keresztül hatékony módon támogassa a kutatási infrastruktúrákhoz való hozzáférést és a páneurópai szempontból fontos – és nem csupán az európai kutatási infrastruktúra-konzorcium (ERIC) formájában irányított – kutatási infrastruktúrák folyamatban lévő általános integrálását;

53. javasolja, hogy az Európai Bizottság a kutatási infrastruktúrák működési költségeihez finanszírozási források, például az strukturális alapok segítségével potenciálisan járuljon hozzá;

⁽⁵⁾ CdR 374/2010 fin.

⁽⁶⁾ CdR 373/2010 fin.

⁽⁷⁾ CdR 402/2011 fin.

54. felkéri a nemzeti és regionális kormányzatokat, hogy a strukturális alapok társfinanszírozásával megvalósuló kutatási és innovációs programokban a kutatási infrastruktúrára vonatkozó útterveket kapcsolják össze az ESFRI úttervével és az intelligens szakosodásra vonatkozó stratégiákkal, és ezáltal erősítsék meg a hátrányosabb helyzetű régióknak a páneurópai és a nemzetközi érdekű kutatási infrastruktúrák befogadásával és az irányításukban való részvétellel kapcsolatos képességeit;

55. úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak az ESFRI-vel együttműködésben ki kellene jelölnie az útterv végrehajtásának prioritásait, és tanácsadással és iránymutatással kellene szolgálnia a tagállamok számára a végrehajtás jogi, pénzügyi és műszaki akadályainak felszámolásához;

D. Nyitott kutatói munkaerőpiac

56. elismeri, hogy a különféle nemzeti kutatói munkaerőpiacok közötti korlátokat elsősorban a munkaerő-felvétellel, az intézményi autonómiával és az emberierőforrás-stratégiák kialakításával kapcsolatosan alkalmazott eltérő megközelítések, a kutatói mobilitás népszerűsítése terén tapasztalható eltérések, valamint a fiatal és az EU-n kívüli kutatók számára nem vonzó munkakörülmények okozzák;

57. emlékeztet rá, hogy az elhúzó gazdasági válság következtében az EU-tagállamokban már több ezer munkavállaló veszítette el munkahelyét⁽⁸⁾, még magasan képzett kutatók is, elsősorban az ipari vállalatok K+F-osztályairól; az új piacok előretörése és a vállalatok olcsóbban termelő országokba való elvándorlása tovább erősíti ezt a hatást. Feltétlenül szükséges valamennyi munkakörülmény fejlesztése és a munkaerőpiac igényeivel való összehangolása⁽⁹⁾;

58. fontosak tartja azt, hogy felszámolják azokat a jogi és más természetű akadályokat, amelyek a nyílt, átlátható és érdemalapú kutatói munkaerő-felvétel előtt állnak, illetve gátolják a nemzeti ösztöndíjakhoz való országhatárokon átvívelő hozzáférést és a nemzeti ösztöndíjak hordozhatóságát;

59. támogatja, hogy a kutatószervezeteknek minden megüresedett álláshelyet a kutatói karrierre vonatkozó európai keretrendszerben kialakított közös profilok használatával kellene meghirdetniük, majd pedig a kutatói álláshelyeket nyílt és átlátható eljárások útján kellene betölteniük, nem kizárva azokat a jelölteket sem, akik nem polgárai az EU-nak. Az álláshelyeket az EURAXESS álláskereső portálján (<http://ec.europa.eu/euraxess/index.cfm/lobs/index>) is meg kellene hirdetniük;

60. hangsúlyozza, hogy külön figyelmet kellene szentelni a kutatók európai mobilitásának, és olyan, a mobilitás előtt álló akadályok kiküszöbölését célzó konkrét intézkedések alkalmazását kéri (mint amilyenek a nyugdíj jogosultságok hordozhatóságára és a szociális védelem szavatolására vonatkozó szabályok, a szakképesítések kölcsönös elismerése vagy a családi élet és a munka összeegyeztetését célzó intézkedések), amelyek megkönnyítik az európai kutatók mobilitását és vonzóbbá teszik a kutatói karrier kilátásait az EU-ban;

61. üdvözlí az Európai Bizottság arra irányuló kezdeményezéseit, hogy kezelje azokat az akadályozó tényezőket, amelyek az EU-n belül a szociális biztonsági rendszerekből fakadóan a

kutatók tevékenységét gátolják, és hogy tovább könnyítse a harmadik országokból érkező kutatók fogadását;

62. hangsúlyozza, hogy Európán kívülről is ide kell vonzani kiváló kutatókat; ezért különösen jelentősek az EU mobilitási programjai, mint a Marie Curie program, valamint azok az intézkedések, amelyeket egyes régiókban indítottak vagy fognak indítani a kutatók és tudósok visszatérésének támogatására;

63. arra ösztönzi a helyi és regionális önkormányzatokat, hogy hozzanak olyan intézkedéseket, amelyek hozzájárulhatnak a mobilitás fokozásához minden területen, főként a tudomány és az ipar között. Nagy jelentőségű a tudományos körök, vállalatok és kutatóintézetek közötti, valamint a helyi, regionális és tagállami szintű fő politikai szereplőkkel és közigazgatással folytatott szoros, páneurópai szintű, a „három spirál modell” keretében megvalósuló együttműködés;

64. hangsúlyozza, hogy ösztönözni kell a fiatalokat arra, hogy a kutatás és az innováció területén keressenek karrierlehetőségeket, támogatni kell a kutatási, fejlesztési és innovációs tevékenységekhez hozzájáruló fiatal vállalkozókat, és eredményeiket fel kell használni a helyi és regionális szintű közösségünkben;

65. kiemeli, hogy sürgősen szükség van a tudásalapú iparban való munkára alkalmas munkavállalók képzésére és az ehhez kedvező és vonzó feltételek megteremtésére, tekintettel arra, hogy olyan, a jövő szempontjából stratégiai jelentőségű területeken, mint a kutatás és a tudomány, a mérnöki tudományok, az egészségügy vagy a matematika, problémák vannak a munkahelyek betöltése terén⁽¹⁰⁾. Hasonlóképpen fontos a munkavállalók készségeinek, képességeinek és tudásának folyamatos fejlesztése és az új ágazatok és technológiák támasztotta igényekhez való igazodás az ipar, valamint az állásukat elvesztő munkavállalók érdekében, hogy gyorsan alkalmazkodhassanak az új ágazatokhoz és az új technológiákhoz;

66. hangsúlyozza ugyanakkor annak szükségességét, hogy a kiválóság és a csúcsteljesítmények támogatása mellett minden régióban mindenki számára elérhető legyen a jó képzés és szakképzés, ami az egyéni és társadalmi jólétnek, valamint a régiók innovációs képességének alapja⁽¹¹⁾;

67. azt ajánlja az Európai Bizottságnak, hogy hozzon létre online portált olyan példának a megosztására, amelyek a fiatalok munkaerő-piaci beilleszkedése vonatkozásában a helyi és regionális szinten bevált gyakorlatokat szemléltetik⁽¹²⁾ többek között a kutatási és innovációs ágazatban;

E. A nemek közötti egyenlőség és a nemekkel kapcsolatos dimenzió érvényesítése a kutatásban

68. elismeri, hogy mindeddig korlátozott mértékű előrelépés valósult meg a nemek közötti egyenlőség terén, és megjegyzi, hogy csupán néhány tagállamnak és kutatói szervezetnek van olyan politikája, amelynek köszönhetően kihasználják azokat az előnyöket, amelyeket a női tudósok tehetsége és a nemekkel kapcsolatos dimenzióknak a kutatásban való érvényesítése jelent. Továbbra is elégtelennek tűnik a nemekkel kapcsolatos dimenzió beépítése a kutatási tevékenység kialakításába, értékelésébe és végrehajtásába;

⁽⁸⁾ CdR 85/2009 fin és CdR 373/2010 fin.

⁽⁹⁾ CdR 85/2009 fin és CdR 373/2010 fin.

⁽¹⁰⁾ CdR 374/2010 fin.

⁽¹¹⁾ CdR 83/2007 fin.

⁽¹²⁾ CdR 292/2010 fin.

69. hangsúlyozza, hogy fel kell számolni a női kutatók alkalmazása, pályán maradása és szakmai előmenetele előtt jelenleg álló akadályokat, fel kell lépni a nemek aránytalan részvételével szemben és meg kell erősíteni a kutatási programokban a nemekkel kapcsolatos dimenziót;

70. támogatja, hogy a Horizont 2020 keretprogram vonatkozásában a nemekkel kapcsolatos dimenziót az összes programra és projektbe be kell építeni az ötlettől kezdve;

71. üdvözli az Európai Bizottság arra irányuló kezdeményezését, hogy 2013-ban ajánlást fogalmazzon meg a tagállamok számára olyan közös iránymutatásról, amelyek intézményi változtatásokat hivatottak előidézni a nemek közötti egyenlőség ügyének az egyetemeken és a kutatóintézményekben történő jobb érvényesítése érdekében;

72. javasolja, hogy az Európai Bizottság állítson fel szakmaközi bizottságot, amelynek az lenne a feladata, hogy figyelemmel kísérje a női kutatók képviselőit az EKT-ban és a Horizont 2020 tevékenységeiben, és tanácsadással szolgáljon a kérdésben;

F. A tudományos ismeretek optimális áramlása, hozzáférhetősége és transzferje

73. megjegyzi, hogy a tagállamok eltérő mértékű előrelépéseket tettek a „nyílt hozzáférést” biztosító politikák terén, amelyek hozzájárulhatnak az információs aszimmetriák csökkentéséhez. Ezen túlmenően a közszektorbeli kutatóintézmények és a magánszektor közötti tudástranszfer továbbra sem megfelelő mértékű, és ez kihat a tudományos színvonalra és a K+F-alapú gazdasági eredményekre;

74. hangsúlyozza, hogy a kutatói intézmények, az egyetemek és az ipar közötti tudástranszfer és az ismeretek elérhetővé tétele központi szerepet tölt be az alap kutatásban és az innovációban, ezért határozottan ösztönzendő;

75. kiemeli, hogy a közfinanszírozásból folytatott kutatás eredményeihez és adataihoz való „nyílt hozzáféréssel” kapcsolatos megközelítés az Európai Kutatási Térség alapvető eleme, amely szükséges annak biztosításához, hogy a kutatók építhessenek a már létező ismeretekre és értékeljék az új eredményeket, illetve amely megakadályozza az átfedéseket a kutatómunkában;

76. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy összehangolják és harmonizálják a tudományos információk hozzáférhetőségére és megőrzésére vonatkozó politikákat, illetve gondoskodjanak arról, hogy a közfinanszírozású kutatás nemzeti stratégiák révén hozzájáruljon a köz- és a magánszektor közötti tudástranszfer előmozdításához;

77. rámutat a tudományos körök és az ipar közötti optimális kölcsönhatások, kapcsolatok és stratégiai partnerségek szükségességére, és arra, hogy meg kell határozni olyan, együttműködésen alapuló, közös kutatási menetrendeket, amelyek maximalizálják a kutatási eredmények hasznosulását és hatását az innovációra és a nagy kihívások kezelésére;

78. egyetért azzal, hogy az EU által a Horizont 2020 keretprogram keretében finanszírozott valamennyi projektben általánosan elvként érvényesíteni kell a tudományos publikációkhoz való nyílt hozzáférést, illetve azzal, hogy az Európai Bizottság folytatja a nyílt hozzáféréssel kapcsolatos projektek finanszírozását. Ezzel kapcsolatban ügyelni kell arra, hogy a tudósok

és a vállalatok szellemi tulajdonnal és használati jogokkal kapcsolatos érdekeit teljes mértékben figyelembe vegyék;

79. javasolja olyan tevékenységek bevezetését, amelyek növelni kívánják az érdekelteknek a nyílt hozzáféréssel és az elektronikus tudománnyal kapcsolatos tudatosságát. Az Európai Bizottságnak az érdekeltekkel szoros együttműködésben olyan konzorciummegállapodás-mintákat kell kidolgoznia, amelyek javítják a tudástranszfert;

G. Lépések a siker és az EKT megvalósulása felé

80. rámutat, hogy a tagállamoknak és a régióknak kell kidolgozniuk azokat a nemzeti és regionális szintű reformokat és biztosítaniuk azokat a feltételeket, amelyek szükségesek az EKT kiteljesítéséhez. Emellett e reformok végrehajtását is támogatniuk kell azáltal, hogy segítséget nyújtanak a kutatásfinanszírozó és a kutatást végző szervezetek erőfeszítéseikhez;

81. javasolja, hogy a régiókon belül alakítsanak ki „hármasspirál”-partnerségeket, amelyek együttműködhetnek a fellépések koordinálása érdekében; hangsúlyozza a – többek között az intelligens szakosodási stratégiákkal kapcsolatos – bevált gyakorlatok cseréjének jelentőségét. Erre az EKT-professzoroknak a regionális kutatási és innovációs rendszerekbe történő bevezetésével és a feltárt regionális kompetenciákhoz kapcsolódó nemzetközi hálózatok támogatásával kerülhetne sor;

82. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak, az Európai Bizottságnak és a kutatás területén működő érdekelteknek nyomon kell követniük és értékelniük kell a közlemény által meghatározott, az EKT-val kapcsolatos fellépések végrehajtásának folyamatát. Ennek kapcsán üdvözli az Európai Bizottságnak azt a bejelentését, hogy mechanizmust alakít ki az EKT-val kapcsolatos intézkedések nyomon követésére. Kéri az Európai Bizottságot, hogy az EKT nyomon követésére ígért mechanizmus kialakításának folyamata és a mutatók kiválasztása során biztosítsa az átláthatóságot és a tagállamok bevonását. A mutatók választékának és számának az EKT megvalósítása során elért előrelépések megfelelő értékeléséhez szükséges minimumra kellene korlátozódnia. Az Eurostattal, a nemzeti statisztikai hivatalokkal és a helyi önkormányzatokkal (pl. minisztériumok) való együttműködési eljárásokat ki kellene használni a kutatóközpontok és az egyetemek közötti adatkiválasztás során;

83. üdvözli az eljárások egyszerűsítésére tett erőfeszítéseket, valamint az uniós finanszírozási lehetőségek gyakorlati útmutatójának közzétételét⁽¹³⁾; külön méltányolja az arra irányuló folyamatos erőfeszítéseket, hogy a projektek különböző szakaszait különböző programokból – átfogó szemlélettel – lehessen finanszírozni; és örömmel fogadná, ha ennek a gyakorlati útmutatónak az alapján létrehoznák a kutatási és innovációs programokkal kapcsolatos információk és egyéb források átfogó, de hozzáférhető digitális adatbázisát⁽¹⁴⁾;

84. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a Horizont 2020 keretprogram hozzájáruljon az EKT kiteljesítésének és működésének megszilárdításához, és támogasson cselekvéseket a kutatói életpálya és mobilitás, a kutatási infrastruktúra, a nemek közötti egyenlőség, az országhatárokon átívelő együttműködés, a nyílt hozzáférés és a tudástranszfer területén;

⁽¹³⁾ CdR 67/2011 fin; CdR 373/2010 fin; CdR 230/2010 fin.

⁽¹⁴⁾ CdR 373/2010 fin.

85. üdvözli az Európai Bizottság arra irányuló szándékát, hogy 2014-től évente teljes értékeléseket készítsen a Tanács és az Európai Parlament számára;

86. kéri, hogy az Európai Bizottság küldje meg az EKT-val kapcsolatos értékelő jelentést a Régiók Bizottságának.

Kelt Brüsszelben, 2013. január 31-én.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

A Régiók Bizottsága véleménye – Az emberkereskedelem felszámolására irányuló európai uniós stratégia (2012–2016)

(2013/C 62/05)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- egyetért azzal, hogy a stratégia végrehajtásához egységes, multidiszciplináris eljárasmódra lesz szükség az érdekeltek – többek közt a különböző szintű hatóságok, bűnüldöző szervek, köztisztviselők, a civil társadalom és önkéntes szervezetek – egy igen heterogén csoportjának bevonásával. Az a tény, hogy egyes városok és régiók közel esnek az emberkereskedelem áldozatainak az adott országba való belépési helyéhez és/vagy azokhoz a helyekhez, ahol a kizsákmányolás történik, javítja az esélyeket az áldozatok beazonosítására és támogatására, valamint tájékoztató kezdeményezések végrehajtására, szoros együttműködésben a civil társadalommal, ami közvetlen előnyökkel járna az áldozatok és az egész társadalom számára,
- megjegyzi, hogy az Európai Bizottságnak a munka folytatása során világosabban ki kell emelnie és népszerűsítene kell a kereslet visszaszorítására irányuló meglévő intézkedéseket, és arra kéri az Európai Bizottságot, hogy világosabban különböztesse meg 1) a munkaerő kizsákmányolása, 2) a szexuális szolgáltatások, illetve 3) a gyermekek szexuális kizsákmányolása iránti keresletet,
- meg van győződve arról, hogy a helyi és regionális önkormányzatok számára – amelyek gyorsabban fel tudnak lépni, mint a központi, illetve nemzeti szint – adottak a feltételek ahhoz, hogy felfedezzék annak jeleit, ha valaki emberkereskedelem áldozatául esett. Hasznos lenne tehát, ha a Régiók Bizottsága is részt vehetne az áldozatok azonosítására és a gyermekek védelmére vonatkozó iránymutatások kidolgozásának munkálataiban,
- hangsúlyozni kívánja, hogy az Európai Bizottság által a stratégia végrehajtásához tervezett multidiszciplináris eljárasmód hatékonysága nagymértékben azon múlik majd, hogy a helyi és regionális szintű szereplők aktívan részt vesznek-e benne,
- szeretne közreműködni a civil társadalmi platform, illetve a magánszektor és a munkaadók platformjának munkájában is a helyi és regionális önkormányzatok képviselőjeként,
- örömmel fogadja az emberkereskedelem nemi vetületével és a kiszolgáltatott helyzetben lévő csoportokkal kapcsolatos ismeretek bővítésére vonatkozó javaslatot, ugyanakkor arra szeretné kérni az Európai Bizottságot, hogy ne csak az áldozatokkal kapcsolatban koncentráljon a nemek vetületére, hanem azt is vegye figyelembe, hogy a keresleti oldalon is jelentős különbségek vannak a nemek között.

Előadó	Jelena DRENJANIN (SE/EPP), Huddinge városi tanácsának tagja
Referenciaszöveg	A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Az emberkereskedelem felszámolására irányuló európai uniós stratégia (2012–2016)
	COM(2012) 286 final

A Régiók Bizottsága véleménye – Az emberkereskedelem felszámolására irányuló európai uniós stratégia (2012–2016)

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Általános megjegyzések

1. örömmel fogadja az Európai Bizottság közleményét és az emberkereskedelem elleni küzdelem újonnan kinevezett európai uniós koordinátora által tett erőfeszítéseket;

2. méltányolja, hogy az Európai Bizottság stratégiájában figyelembe vette az RB-nek azt a korábbi kérését, hogy dolgozzanak ki speciális cselekvési terveket az emberkereskedelem elleni küzdelemhez, és hogy a tervek idevonatkozó intézkedéseit építsék bele a harmadik országgal ápolttá kapcsolatokba;

3. úgy véli, hogy az emberkereskedelem megelőzéséről és az ellene folytatott küzdelemről, valamint az áldozatok védelméről szóló 2011/36/EU irányelv végrehajtása, továbbá az ENSZ emberkereskedelemről szóló Palermói Jegyzőkönyve, illetve az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépéséről szóló egyezménye fontos lépéseknek tekintendők azoknak a törekvéseknek a sorában, melyek célja, hogy szorosabb nemzetközi együttműködés alakuljon ki ezen a területen. Ezért arra kéri az Európai Bizottságot, hogy továbbra is ösztönözze a tagállamokat arra, hogy minél előbb ültessék át és ratifikálják ezeket a fontos nemzetközi megállapodásokat;

4. egyetért azzal, hogy a stratégia végrehajtásához egységes, multidiszciplináris eljárasmódról lesz szükség az érdekeltek – többek közt a különböző szintű hatóságok, büntülődző szervek, köztisztviselők, a civil társadalom és önkéntes szervezetek – egy igen heterogén csoportjának bevonásával. A helyi és regionális önkormányzatoknak viszont nem tulajdonít kiemelt jelentőséget a közlemény, pedig az emberkereskedelem megelőzésében és az ellene való küzdelemben, valamint az áldozatoknak nyújtott támogatásban és védelemben már most is fontos szerepet töltenek be, és további hozzájárulást is nyújthatnak ehhez. A helyi és regionális önkormányzatok vannak a legjobb helyzetben ahhoz, hogy orvosolják a polgárok és a lakosok gondjait, és ők tudnak olyan megoldásokat találni és egyénre szabott stratégiákat meghatározni, amelyek illeszkednek a sajátos helyi körülményekhez. Az áldozatok felismerését, a visszaélések jelentését és a tájékoztatási erőfeszítéseket tekintve az a hozzájárulás, amelyet a helyi és regionális önkormányzatok adhatnak, jelentősen növelheti a tervezett intézkedések hatékonyságát. Az a tény, hogy egyes városok és régiók közel esnek az emberkereskedelem áldozatainak az adott országba való belépési helyéhez

és/vagy azokhoz a helyekhez, ahol a kizsákmányolás történik, javítja az esélyeket az áldozatok beazonosítására és támogatására, valamint tájékoztató kezdeményezések végrehajtására, szoros együttműködésben a civil társadalommal, ami közvetlen előnyökkel járna az áldozatok és az egész társadalom számára;

5. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a stratégia több helyütt **nem tesz különbséget az emberkereskedelem különböző formái között**. A származási országokban meglévő kiváltó okok (szegénység, elidegenedés, az oktatás hiánya stb.) és az ezek ellensúlyozására irányuló intézkedések szükségessége igen sokszor hasonló. A célországokban fellépő kereslet csökkentésére irányuló intézkedéseket tekintve viszont gyakran különbséget kell tenni munkavégzési célú, szexuális célú, illetve gyermekek szexuális kizsákmányolása céljából történő emberkereskedelem között. A szexuális célú emberkereskedelem (amely az Európai Bizottság szerint az emberkereskedelem uralkodó típusa) olyan nemi vetülettel rendelkezik, amely alapjában véve a nemek közötti egyenlőség hiányára vezethető vissza. A munkavégzési célú emberkereskedelem arányának növekedését szintén figyelembe kell venni. Az RB arra kéri az Európai Bizottságot, hogy **tegye világossá ezeket a különbségeket, és a javasolt intézkedéseket is ehhez igazítsa** (lásd az alábbi, 13. pontot);

A Régiók Bizottsága álláspontjai a közlemény öt prioritásából kiindulva

a. Az emberkereskedelem áldozatainak beazonosítása, védelme és segítése

6. elismeri, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat gyakran bevonják az emberkereskedelem áldozatainak védelmével és támogatásával kapcsolatos munkákba, ha azok egy tagállamon belül folynak (ez bizonyos mértékig a hatáskörök tagállamon belüli megoszlásától is függ). Ennek a stratégiában világosabban kell tükröződnie, és ennek érdekében a szövegben meg kell említeni, hogy **az adott tagállamban a felelős helyi és regionális önkormányzatokkal konzultálva** kell mechanizmusokat kifejleszteni. A jelenlegi megfogalmazás, mely szerint az „[áldozatkezelési] mechanizmusoknak [...] ki kell terjedniük az összes érintett állami hatóságra és a civil társadalomra is”, túlságosan homályos;

7. ott, ahol a helyi és regionális önkormányzatok felelősek az áldozatkezelésért, arra ösztönzi a tagállamokat, hogy ehhez teremtsék meg **a helyi szint számára a gazdasági feltételeket**;

8. örömmel látja, hogy az Európai Bizottság modellt tervez kidolgozni az uniós szintű áldozatkezelés határokon átnyúló mechanizmusaihoz. **Hasznos lenne, ha a Régiók Bizottsága is részt vehetne a mechanizmusokról szóló megbeszéléseken**, és ösztönözné a legjobb gyakorlatok megosztását, valamint, ahol lehetséges, a létező együttműködési hálózatokra építhetne;

9. meg van győződve arról, hogy a helyi és regionális önkormányzatok számára – amelyek gyorsabban fel tudnak lépni, mint a központi, illetve nemzeti szint – adottak a feltételek ahhoz, hogy felfedezzék annak jeleit, ha valaki emberkereskedelem áldozatául esett. **Hasznos lenne tehát, ha a Régiók Bizottsága is részt vehetne az áldozatok azonosítására és a gyermekek védelmére vonatkozó iránymutatások kidolgozásának munkálataiban.** Ezzel kapcsolatban figyelmet kellene fordítani az egészségügyi és betegápolási intézmények szerepére, mivel egyes esetekben ők lehetnek az elsők, amelyek kapcsolatba kerülnek az áldozatokkal;

10. úgy véli, hogy a helyi és regionális önkormányzatok eléggé aktívak és hatékonyak lehetnek az áldozatok jogairól való tájékoztatás terén. Az EU városaiban és régióiban már számos sikeres projektet hajtottak végre, amelyek megmutatták, hogy az információ helyi szinten történő terjesztése igen hatékony lehet, például tájékoztató kiadványok osztogatása vagy felvilágosító kampányok szervezése útján. **A Régiók Bizottsága arra kéri az Európai Bizottságot, hogy erre fordítson figyelmet, és szívesen venné, ha a helyi szempontokat a stratégia jobban kiemelné,** például az A/4. pontban;

b. *Az emberkereskedelem megelőzésének erősítése*

11. emlékeztet arra, hogy az emberkereskedelem megelőzéséről és az ellene folytatott küzdelemről, valamint az áldozatok védelméről szóló 2011/36/EU irányelv egyik rendelkezése arról szól, hogy a tagállamoknak törekedniük kell az emberkereskedelemhez kapcsolódó kizsákmányolás bármely formáját ösztönző kereslet csökkentésére. Ennek keretében fontolóra kellene venni, hogy intézkedést hozzanak annak büntetésére, ha valaki olyan személy által nyújtott szolgáltatást vesz igénybe, akiről tudja, hogy emberkereskedelem áldozata. Ez vonatkozhat például szexuális szolgáltatások vásárlására. **Mindezek fényében az Európai Bizottságnak a munka folytatása során világosabban ki kell emelnie és népszerűsítene kell a kereslet visszaszorítására irányuló meglévő intézkedéseket.** Lehet szó kutatásról, képzésről vagy tájékoztatási intézkedésekről, amelyek arra irányulnak, hogy az emberek tudatában legyenek annak, hogy mi minden hordozza magában az emberkereskedelem különböző fajtáihoz való hozzájárulás veszélyét. A munkavégzési célú kizsákmányolásra vonatkozóan jó példa az IOM felelős vásárlási kampánya. Egy másik intézkedés, amelyet egyes tagállamok már bevezettek, illetve a bevezetését mérlegelik, a szexuális szolgáltatások vásárlásának tilalma, többek közt azzal a céllal, hogy csökkentse a prostitúció jelentette ösztönzőerőt azok számára, akik emberkereskedelemmel foglalkoznak;

12. úgy véli, hogy a stratégia B/1. intézkedésében („A kereslet megértése és csökkentése”) az IOM felelős vásárlási kampányára tett utalás nem szerencsés, és félreértelmezhető úgy, hogy a nők és a gyermekek olyan árucikkek, amelyeket felelősségteljesen meg lehet vásárolni. Valószínűleg nem ez volt a szándék, ezért a szöveget át kellene fogalmazni;

13. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy világosabban különböztesse meg 1) a munkaerő kizsákmányolása, 2) a szexuális szolgáltatások, illetve 3) a gyermekek szexuális kizsákmányolása iránti keresletet. Ennek érdekében például feloszthatná a B/1. intézkedést több különálló részre, és a kereslet csökkentésére irányuló intézkedéseket külön-külön alakíthatná ki ennek megfelelően;

14. arra kéri a helyi és regionális önkormányzatokat, hogy fejlesszék ismereteiket arra vonatkozóan, hogy hogyan lehet felismerni az emberkereskedelem áldozatait és segíteni nekik, hogy így világosabb szerepet tölthessenek be az áldozatok támogatása terén;

15. javasolja, hogy a helyi és regionális önkormányzatok hívják fel a helyi közösségek figyelmét az emberkereskedelemmel kapcsolatos kérdésekre, és tájékoztató anyagokkal, rendezvényekkel, lakossági képzések és helyi szociális szolgáltatások útján stb. tudatosítsák ezeket a helyi lakosságban. Helyi és civil társadalmi csoportok együttműködhetnek a (helyi) rendőrséggel, a helyi önkormányzattal és más érdekelt felekkel, hogy feltérképezzék a környékbeli emberkereskedelmi sémákat, és helyi cselekvési terveket készítsenek az emberkereskedelem megelőzésére és felszámolására. **A stratégiával kapcsolatos további munka során az Európai Bizottságnak világosan fel kell szólítania a tagállamokat, hogy támogassák az effajta együttműködést;**

16. hangsúlyozza, hogy a származási országokban a növekedés és a foglalkoztatás előmozdítására irányuló helyi és regionális kezdeményezések hozzájárulhatnak az emberkereskedelem visszaszorításához. Ez is jó ok arra, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat jelentős szereplőként emeljék ki a további munkák során;

17. kéri, hogy részt vehessen a jelenlegi megelőzési irányelvek kiértékelésében és a jövőbeli megelőzési intézkedésekről és a nemek szempontját is tartalmazó tájékoztató kampányokról szóló, az egész EU-ra vonatkozó útmutatás kidolgozásában;

18. arra biztatja az Európai Bizottságot, hogy az egész EU-ra kiterjedő tájékoztató kampányok megtervezésekor **vegye figyelembe mindazt a tudást, amellyel számos helyi önkormányzat és önkéntes szervezet rendelkezik,** és a munka során konzultáljon velük;

c. *Az emberkereskedők büntetőjogi felelősségre vonásának fokozása*

19. hangsúlyozza, hogy a helyi közösséget a helyi rendőrség ismeri a legjobban, így magas szinten hozzá tud járulni az emberkereskedelem felderítéséhez, a bűncselekmények hátterének kinyomozásához stb. A szubszidiaritás elvére való tekintettel az RB arra szeretné kérni a tagállamokat, hogy fontolják meg annak lehetőségét, hogy a helyi bűnüldöző szervek számára hozzáférést biztosítsanak az adatbázisokhoz, képzésben részesítik őket az ilyen bűncselekmények felismerésére vonatkozóan, és megfelelő hatáskörökkel ruházzák fel őket;

20. arra kéri a tagállamokat, hogy a nemzeti különleges egységeknek ne adjanak korlátlan felelősségi és hatásköröket. Amint azt az emberkereskedelem megelőzéséről és az ellene folytatott küzdelemről, valamint az áldozatok védelméről szóló 2011/36/EU irányelv is előírja, **az emberkereskedelem bűncselekményéről és arról, hogyan lehet annak nyomait felismerni, a lánc mentén** – az áldozattal kapcsolatba kerülő hatóságig – **minden rendőrségnek ismeretekkel kell rendelkeznie.** Ez persze nem akadályozza, hogy ezzel párhuzamosan nemzeti multidiszciplináris bűnüldözési egységeket hozzanak létre;

21. azt ajánlja az Európai Bizottságnak, hogy a javasolt C/1. intézkedés („Nemzeti multidiszciplináris bűnüldözési egységek létrehozása”) keretében kérje meg a tagállamokat, hogy a stratégiának megfelelően létrehozandó **nemzeti multidiszciplináris bűnüldözési egységekben a helyi és regionális önkormányzatok dolgozói is vegyenek részt.** Kéri a helyi szintű partnerek közötti és a különböző uniós tagállamok regionális rendőrségi erői közötti együttműködés erősítését is a helyi rendőrtisztek képzése terén, valamint az emberkereskedelem esetének jelentése és az ellenük való küzdelem terén, különösen azokban a régiókban, amelyekben gyakran előfordulnak ilyen esetek. Helyénvaló volna, ha a helyi és regionális önkormányzatok, illetve nemzeti (vagy regionális) szintű érdekképviseleti szervezeteik is aktívan részt vennének az adott egység hivatalos megalakítását megelőző konzultációban, nem utolsósorban azért, hogy kapcsolatrendszer épüljön ki a helyi, a regionális és a nemzeti szint között;

22. a feladatok felesleges kétszeri elvégzésének elkerülése végett felhívja a figyelmet a Belső Biztonsági Állandó Bizottság (COSI) által végzett munkára. Ezen belül ugyanis az emberkereskedelem egyike annak a nyolc prioritásnak, amelyekkel az uniós tagállamoknak közösen foglalkozniuk kell. Ehhez pedig már kidolgoztak egy speciális eljárást, amely egyértelmű célokat, konkrét végrehajtási módot és a nyomon követéssel szemben támasztott követelményeket tartalmaz. ⁽¹⁾ Ez a C/1. intézkedés keretében röviden említésre kerül ugyan, de nem derül ki részletesebben, hogy az Európai Bizottság stratégiája hogyan kapcsolódik a COSI-nál végzett munkához;

Kelt Brüsszelben, 2013. január 31-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

d. **A kulcsszereplők közötti koordináció és együttműködés fokozása, a szakpolitikák koherenciája**

23. hangsúlyozni kívánja, hogy az Európai Bizottság által a stratégia végrehajtásához tervezett multidiszciplináris eljárás módjait hatékonytágra kell fejleszteni, azonosítva majd, hogy a helyi és regionális szintű szereplők aktívan részt vesznek-e benne;

24. hozzá kíván járulni az emberkereskedelem elleni küzdelemnek az EU külpolitikai tevékenységeibe való beépítésére irányuló erőfeszítésekhez. Az emberkereskedelem fontos kérdés az Unió bővítési és szomszédságpolitikájával összefüggésben, ezért **az RB törekedhetne arra, hogy az ezzel kapcsolatos kérdéseket a konzultatív vegyes bizottságokon és a csatlakozás előtt álló országokkal foglalkozó munkacsoportokon belül, illetve az ARLEM és a CORLEAP keretében is megvitassák;**

25. szeretne közreműködni a stratégiában javasolt civil társadalmi platform, illetve a magánszektor és a munkaadók platformjának munkájában is a helyi és regionális önkormányzatok képviselőjeként;

e. **Az emberkereskedelem valamennyi formájával kapcsolatban felmerülő új problémákra vonatkozó ismeretek bővítése és e problémák hatékony kezelése**

26. **örömmel fogadja az emberkereskedelem nemi vetületével és a kiszolgáltatott helyzetben lévő csoportokkal kapcsolatos ismeretek bővítésére** vonatkozó javaslatot. Az ilyen ismeretek nagy segítséget jelentenének a helyi és regionális önkormányzatok, illetve azok munkatársai számára, mivel gyakran ők kerülnek elsőként kapcsolatba az emberkereskedelemmel, valamint az emberkereskedelem áldozataival, illetve a számukra biztosított segítségnyújtási munkával;

27. arra szeretné kérni az Európai Bizottságot, hogy **ne csak az áldozatokkal kapcsolatban koncentráljon a nemi vetületére, hanem azt is vegye figyelembe, hogy a keresleti oldalon is jelentős különbségek vannak a nemek között.** Azok a szexuális szolgáltatások ugyanis, amelyek a legnagyobb mértékben ösztönzik az emberkereskedőket tetteikre, leginkább a férfiak körében keresettek. Az emberkereskedelem nemi vetületével kapcsolatos ismeretek bővítésére irányuló erőfeszítések során figyelembe kell venni a nemek közötti különbségnek ezt a dimenzióját is.

⁽¹⁾ EU Policy Cycle Against Organized and Serious Crime (EUPS – az EU szakpolitikai ciklusa a szervezett és súlyos bűncselekmények ellen).

A Régiók Bizottsága véleménye – Az uniós polgárság erősítése: az uniós polgárok választójogának támogatása

(2013/C 62/06)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- kiemeli annak jelentőségét, hogy az uniós polgárok részt vegyenek az Európai Unió demokratikus életében, nem utolsósorban lakóhelyük szerinti országukban is. Az uniós polgárság a polgároknak az európai integráció folyamatába és lakóhelyük szerinti tagállamuk politikai részvételi mechanizmusába való bevonása révén közrejátszik az európai demokrácia megerősítésének elősegítésében;
- rámutat arra, hogy az összetartozás érzésének nagy szerepe van abban, hogy az Európai Unió kézzelfoghatóvá váljon a polgárok számára, ezért fontos, hogy megerősítsük ezt az érzést és a polgárok felelősségtudatát és folyamatos feladatként van jelen, hogy a rendelkezésre álló eszközökkel, cselekvésekkel a polgárokat közelebb hozzuk az Európai Unióhoz;
- kiemeli, hogy a helyi és regionális önkormányzatok fontos szerepet töltenek be az uniós polgárság és abból eredő jogok megértésének folyamatos előmozdítása és erősítése tekintetében, mivel ők állnak a legközelebb az uniós polgárokhoz, és a legnagyobb mértékben tudnak hozzájárulni a részvételi demokrácia növeléséhez és az európai integrációból eredő előnyök megértetéséhez;
- kiemeli, hogy a 2014-es európai parlamenti választások szempontjából különösen fontos az uniós polgárok jogaira, a tartózkodási helyük szerinti tagállamban történő választói jogaikra vonatkozó ismerethez, azok gyakorlása megkönnyítéséhez hozzájárulni;
- a Régiók Bizottsága a szubszidiaritás elve tiszteletben tartásával ösztönzi a tagállamokat az uniós polgárság választójoga gyakorlásához a helyi önkormányzati választásokon túl a regionális választásokon való részvétel lehetőségének biztosítására;
- a szubszidiaritás elvének kellő tiszteletben tartása mellett azt javasolja, hogy a tagállamok vizsgáljanak meg olyan intézkedéseket, amelyek lehetővé tennék a helyi és regionális önkormányzati választások időpontjának összekapcsolását az európai parlamenti választásokkal; úgy véli, hogy ez elősegítheti a tudatosítást az európai és helyi, regionális választásoknak az uniós polgárok mindennapi életére gyakorolt hatása tekintetében.

Előadó

GÉMESI György (HU/EPP), Gödöllő Város polgármestere

Referenciaszöveg

A Régiók Bizottsága véleménye – Az uniós polgárság erősítése: az uniós polgárok választójogának támogatása

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Uniós polgárság és választójog

1. elkötelezett a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség előmozdítása és az uniós polgárság népszerűsítése mellett;

2. üdvözli, hogy 2013 a „polgárok európai éve”, amelynek középpontjában az uniós polgárság áll, valós lehetőséget teremtve többek között a különböző szintű választásokon való részvétel bátorítására irányuló erőfeszítések növelésére, az érdekelt helyi és regionális önkormányzatok és országos szervezetek, valamint a tagállamok és polgáraik politikai életét formáló legfontosabb szereplők bevonásával;

3. osztja azt a nézetet, hogy az uniós polgárság Maastrichti Szerződés által bevezetett 20. évfordulója és a 2013-as „polgárok európai éve” időszaki lehetőséget biztosít arra, hogy a nyilvánosság figyelmét felhívjuk az uniós polgársághoz kapcsolódó jogokra és kötelezettségekre, szorgalmazzuk az állampolgári jogok, köztük a választói jogok teljes körű érvényesítését és esetleges bővítését;

4. fontosnak tartja, hogy hozzájáruljon az uniós polgárság és az állampolgári jogok támogatásához, a Lisszaboni Szerződésben rögzített uniós polgárok aktív és passzív választójogának népszerűsítéséhez és maradéktalan megvalósításához, a részvétel ösztönzéséhez az uniós polgári jogok biztosításával és gyakorlásával;

5. emlékeztet rá, hogy az európai polgári kezdeményezés Lisszaboni Szerződés által bevezetett eszköze az uniós szintű demokratikus részvétel egy újfajta jogát hozza létre, amelyre fontos szerep hárul, mivel élettel tölti meg az európai polgárság fogalmát; ezért arra kéri az Európai Bizottságot, hogy mindent tegyen meg ennek az eszköznek az előmozdítása érdekében;

6. kiemeli annak jelentőségét, hogy az uniós polgárok részt vegyenek az Európai Unió demokratikus életében, nem utolsósorban lakóhelyük szerinti országukban is. Az uniós polgárság a polgároknak az európai integráció folyamatába és lakóhelyük szerinti tagállamuk politikai részvételi mechanizmusaiba való bevonása révén közrejátsszik az európai demokrácia megteremtésének elősegítésében; ⁽¹⁾

7. rámutat arra, hogy az összetartozás érzésének nagy szerepe van abban, hogy az Európai Unió kézzelfoghatóvá váljon a polgárok számára, ezért fontos, hogy megerősítsük ezt az érzést és a polgárok felelősségtudatát és folyamatos feladatként van jelen, hogy a rendelkezésre álló eszközökkel, cselekvésekkel a polgárokat közelebb hozzuk az Európai Unióhoz;

8. hangsúlyozza az Európai Bizottsággal, az Európai Parlamenttel, valamint az összes tagállam helyi és regionális önkormányzataival folytatott együttműködés fontosságát az uniós polgárság előmozdítása érdekében;

9. ismételten kiemeli, hogy a ténylegesen a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló, a polgárok érdekeit szolgáló térség létrehozása nagy jelentőséggel bír a fokozott mobilitású világban, ⁽²⁾ az ezen térségen belüli szabad mozgás joga pedig az uniós polgárság kulcseleme;

10. hangsúlyozza, hogy az uniós polgár a lakóhelye szerinti tagállam önkormányzati és európai parlamenti választásain az adott ország állampolgárára vonatkozó feltételekkel azonos módon jogosult választóként és jelöltként választójogát gyakorolni; ⁽³⁾

11. emlékeztet arra, hogy több akadály is jelen van a mindennapokban a választói jogok teljes körű érvényesítésében annak ellenére, hogy a tagállamok nemzeti választási jogszabályait már harmonizálták az EU vonatkozó irányelveivel. ⁽⁴⁾ Erre mutat rá az Európai Bizottság a 94/80/EK irányelv, valamint a 93/109/EK irányelv alkalmazásáról kiadott jelentés-eiben; ⁽⁵⁾

12. üdvözli az Európai Bizottság arra irányuló lépéseit, hogy lebontsa az uniós polgárság jogainak gyakorlása előtt álló akadályokat; ezzel kapcsolatban sajnálattal állapítja meg, hogy egyes uniós polgárok nem gyakorolhatják teljes körűen a polgároként őket megillető jogokat, mivel bizonyos tagállamokban létezik olyan jogszabály, amely megtagadja a választás jogát azoktól az állampolgároktól, akik az állampolgárságuk szerinti országtól távol élnek vagy éltek; ezért kéri, hogy az Európai Bizottság ösztönözze, hogy az uniós tagállamok garantálják ezt az alapvető demokratikus jogot minden uniós polgár számára;

⁽²⁾ CdR 201/2009.

⁽³⁾ Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 39–40. cikke, (2010/C 83/02), valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 20. cikk (2) bek. b) pontja és 22. cikke.

⁽⁴⁾ 94/80/EK irányelv; 93/109/EK irányelv.

⁽⁵⁾ COM(2012) 99 final; COM (2010) 605 final.

⁽¹⁾ CdR 355/2010.

13. támogatja és felajánlja együttműködését a polgárok európai éve során az Európai Bizottságnak az uniós polgárságról szóló 2010-es jelentése óta megtett előrelépéseket tartalmazó és további fellépéseket javasoló, az uniós polgárságról szóló 2013-as jelentése elkészítéséhez;

14. kiemeli, hogy a helyi és regionális önkormányzatok fontos szerepet töltenek be az uniós polgárság és abból eredő jogok megértésének folyamatos előmozdítása és erősítése tekintetében, mivel ők állnak a legközelebb az uniós polgárokhoz, és a legnagyobb mértékben tudnak hozzájárulni a részvételi demokrácia növeléséhez és az európai integrációból eredő előnyök megértéséhez, amit konkrét tájékoztatósi és oktatási tevékenységeknek kell kísérniük;

15. utal arra, hogy a helyi és regionális demokráciának biztos alapokkal kell hozzájárulnia egy erős és fenntartható demokrácia kultúrájának fejlődéséhez a különböző szinteken, ezért nagy jelentősége van a helyi és regionális választásoknak a polgárok széles körű megjelenésében, választójoguk gyakorlásában. Az is lényeges, hogy a helyi és regionális önkormányzatok, amennyire hatásköreik engedik, támogassák a demokratikus és állampolgári ismeretek oktatását, és ezt az oktatást a polgároknak a demokratikus folyamatokkal kapcsolatos mindennapos, valós életből merített tapasztalataira és a demokratikus kormányzás kultúrájára alapozzák;

16. ösztönzi az uniós polgárok helyi és politikai életben való részvételét, választójoguk gyakorlását, tiszteletben tartva a szabadságukat, hogy maguk dönthessék el, részt vesznek-e a lakóhely szerinti tagállam helyi és európai parlamenti választásain; ahhoz, hogy az uniós polgárok számára lehetővé tegyék, hogy megalapozott döntéseket hozzanak erről, fontos, hogy megfelelően tájékozottak legyenek a határokon átnyúló helyzetekben a lakóhely szerinti tagállamban őket megillető jogokról;

17. helyesli, hogy a Stockholmi Program⁽⁶⁾ is prioritásként határozza meg a szabad mozgáshoz való jog alapjogának érvényesülését, ezen belül a polgárok választójogának ösztönzését, erősítését és a választási részvétel fokozását, valamint azt, hogy a jogokat nem elég csak megállapítani, lehetővé kell tenni, hogy a jogosultak könnyen élhessenek velük; egyúttal a 2012-re kitűzött politikai prioritásainak részeként a Régiók Bizottsága „továbbra is elkötelezetten elő kívánja segíteni a Stockholmi Program és annak cselekvési terve célkitűzéseinek teljes megvalósítását”.⁽⁷⁾

18. üdvözli az Európai Bizottságnak a Régiók Bizottságával, valamint a helyi és regionális önkormányzatokkal, azok szövetségével a választójog érvényesítésével összefüggő, közvetlen párbeszéd érdekében történő informális platform kialakítására irányuló szándékát, amelynek célja az uniós polgársággal kapcsolatos párbeszéd, vita megkönnyítése és ösztönzése, kérdéskörök, nehézségek meghatározása, tapasztalatok és legjobb gyakorlatok cseréjének ösztönzése;

19. utal arra, hogy a Régiók Bizottsága számos olyan tevékenységet vett tervbe a 2013-as évvel összefüggésben, amellyel támogathatja az uniós polgárok választói jogokkal kapcsolatos ismereteit és azok gyakorlását;⁽⁸⁾

20. emlékeztet arra, hogy 2013-ban, a polgárok európai évében a többi uniós intézménnyel, különösen az Európai Bizottsággal szoros együttműködésben a Régiók Bizottsága számos tevékenységet fog szervezni. A tevékenységek között szerepel az információterjesztés, az RB tagjai által tartott bemutatók és iskolai, egyetemi látogatások; a szabad mozgáshoz való jog, a választójog és a helyi és regionális önkormányzatok szerepe kérdéskörében workshopok, nyilvános viták, városházán ülések tartása, médiatevékenységek helyi újságírók bevonásával; online információnyújtás ezekről a tevékenységekről, tájékoztató anyagok az RB európai uniós útleveléről minden hivatalos nyelven; emellett az éves EuroPCom-konferencia keretében a decentralizált európai uniós kommunikációval kapcsolatos legjobb gyakorlatok ismertetése;

Helyi és európai parlamenti választások

21. rámutat arra, hogy az Európai Bizottság jelentése⁽⁹⁾ alapján a lakóhely szerinti tagállamban az európai választásokhoz viszonyítva átlagosan nagyobb számban szavaznak helyi választásokon.⁽¹⁰⁾ Ez fontos megállapítás, és érdemes lenne alaposabb tudományos vizsgálatnak alávetni, mindenestre jól mutatja, hogy a helyi ügyek lényegesek a lakosok számára, és egyes polgárokat részvételre ösztönöznek. Fontos ezt a lendületet továbbvinni, és meg kell kísérelni feltérképezni, milyen tényezők sarkallhatnák az embereket arra, hogy részt vegyenek az EU politikai ügyekben és az európai választásokon;

22. felhívja a figyelmet, hogy továbbra is kihívást jelent a helyi önkormányzati választásokon is a választási részvétel növelése, teljes körű megvalósítása a választásra jogosult uniós polgárokat illetően;

23. úgy véli, hogy a helyi és az európai parlamenti választásokon való részvétel tudatosságának növeléséhez a különböző generációk megszólítása, egy közösségbe tartozás előnyeinek megismertetése projekteken, választási szituációs helyzetek eljátszásával, tapasztalatcserékkel, információs csatornákon keresztül, valamint annak megismertetésével, hogy egy adott város vagy terület polgárainak mindennapi életében milyen szerepet töltenek be a helyi és uniós szinten hozott döntések, jelentős mértékben járulhat hozzá a „miért érdekem részt venni?” kérdés megértéséhez;

24. hangsúlyozza, hogy a többszintű kormányzás minden szintjén további cselekvéseket szükséges tenni a részvétel és a választói névjegyzékbe felvétel számának növekedése érdekében; elősegíteni a választói jogok és eljárás tudatossága hiányának, regisztrációs nehézségeknek és nyelvi akadályoknak a leküzdését;

⁽⁶⁾ Az Európai Tanács által 2009. december 10–11-én elfogadott 17024/09. sz. tanácsi dokumentum.

⁽⁷⁾ CDr 361/2011 fin.

⁽⁸⁾ R/CdR 1030/2012. pt. 7.

⁽⁹⁾ COM(2012) 99 final.

⁽¹⁰⁾ Néhány főváros kivétel az utóbbi választások tekintetében: Athén, Budapest, Koppenhága és Riga.

25. ösztönzi a közigazgatási eljárások egyszerűsítését, és arra buzdítja a tagállamokat, hogy vezessenek be megfelelő elektronikus szolgáltatásokat, amelyek lehetővé teszik az uniós polgárok választójogának gyakorlását, különösen a választójogi névjegyzékbe vétel tekintetében és támogatja az erre irányuló jó gyakorlatok cseréjét;

26. egyetért az Európai Bizottság azon elképzelésével, törekvésével, hogy automatikus regisztráció valósulhasson meg a lakhely regisztrációval, az adminisztratív eljárással kevésbé bonyolított választójogi névjegyzékbe vétel lehetővé tétele hatékonyabban járulhat hozzá az integrációhoz és egyik tényezőként a polgárok választójogi aktivitásához;

27. ösztönzi a tagállamokat, hogy a helyi és regionális önkormányzatok együttműködésével az uniós jogszabályok hatékony átültetése és végrehajtása tekintetében értékelő jelentések, helyzetelemzések készítésével járuljanak hozzá a tapasztalatcseréhez és ezek elérhetővé tételéhez, és a tájékoztatás és a nyilvánosság megfelelő rendszereinek segítségével bocsássák azokat a polgárok rendelkezésére;

28. fontosnak tartja, hogy a többszintű kormányzás elvének érvényesítésével a tagállamokban a kormányzati szintek között hatékony együttműködés valósulhasson meg a választójog feltételeit tartalmazó nemzeti szabályok alkalmazásának tapasztalatai alapján felmerülő esetleges problémák jogi megoldására, szakmai javaslatok figyelembevételére;

29. ösztönzi a tagállamokat a passzív választójog gyakorlása tekintetében is a korlátok megszüntetésére, lehetővé téve a jelöltként való indulást, politikai szerepvállalást a lakóhely szerinti tagállamban nem helyi uniós polgárok számára is;

30. javasolja a tagállamok számára kontaktpontok kialakítását a lakóhely szerinti tagállamban nem helyi állampolgár jelöltként indult megválasztott uniós polgárok részvételére vonatkozó adatok rendszeres kiértékelésének és összegyűjtésének elősegítése érdekében, ami megkönnyítheti a tagállamok és az Európai Unió intézményei közötti tapasztalatcserét is;

31. elismeri, hogy az európai parlamenti választás tekintetében az uniós irányelvnek a kettős szavazás és jelöltség megakadályozását célzó mechanizmusa továbbra sem kielégítő; ezért támogatja az Európai Bizottság azon törekvését, új javaslat készüljön a probléma jobb kezelése érdekében, és egyúttal annak biztosítása végett, hogy az eredményül létrejövő jogszabály ne képezzen új adminisztratív akadályokat, és az uniós polgárok szabadon gyakorolhassák azt a jogukat, hogy képviselőjelöltként indulhassanak az európai parlamenti választásokon a lakhelyük szerinti országban;

32. kiemeli, hogy a 2014-es európai parlamenti választások szempontjából különösen fontos az uniós polgárok jogaira, a

tartózkodási helyük szerinti tagállamban történő választói jogaira vonatkozó ismerethez, azok gyakorlása megkönnyítéséhez hozzájárulni;

33. úgy véli, hogy az európai politikai pártokra döntő szerep hárul az európai politikai tudatosság növelésében és az uniós polgárok politikai akaratának kifejezésében, és hidat kell képezniük a nemzeti és az uniós politika között, megjelenítik a polgárok véleményét és európai kérdésekről szóló nyilvános vitákhoz adnak teret, támogatva a kölcsönhatást az Európai Unió többszintű kormányzás rendszerének minden szintje között. Ezért arra ösztönzi az európai politikai pártokat, hogy tegyék intenzívebbé tevékenységüket, és hozzanak létre új eszközöket a politikai tudatosság kialakítására, például úgy, hogy kiemelt jelölteket indítanak a legfontosabb európai tisztviségek betöltésére az európai választásokon, vagy az európai parlamenti választások során transznacionális listákat állítanak;

Uniós pénzügyi programok az uniós polgárság szolgáltatában

34. fontosnak tartja az uniós polgárok jogállásukkal kapcsolatos tudatosságának erősítését, az uniós polgárságból eredő jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatos ismeretek bővítését, ⁽¹¹⁾ tájékoztatást segítő európai projektek, uniós pénzügyi eszközök lehetőségeinek támogatását konferenciákon, szemináriumokon, képzéseken, jó gyakorlatok cseréjén, együttműködési tevékenységeken keresztül, különös tekintettel a Jogok és Polgárság, valamint az Európa a Polgárokért programokra; és bátorítja a helyi és regionális önkormányzatokat, hogy aktívan vegyenek részt a határon átnyúló és testvérvárosi projektekben;

35. úgy véli, hogy olyan uniós programokról van szó, amelyek összességükben azt célozzák, hogy támogassák az uniós jog és politikák ismeretének és alkalmazásának előmozdítására irányuló tevékenységeket a tagállamokban, előmozdítsák a határokon átnyúló együttműködést és növeljék az intézkedési területeken felmerülő ismereteket;

36. megismétli, hogy a területi együttműködések különböző formáinak támogatásával az uniós polgárság kézzelfoghatóvá tételére irányuló projekteknek és fellépéseknek célszerű megvalósulni, valamint olyanoknak, amelyek elősegíthetik a közigazgatási terhek és akadályok csökkentését;

37. kiemeli, hogy egyszerűbb és hatékonyabb megközelítés bevezetése célszerű az uniós polgársághoz kapcsolódó programok finanszírozása tekintetében, és jobban meghatározott prioritások szükségesek, amelyek a politikai prioritásokra összpontosítanak, továbbá a jobb láthatóság érdekében a projektek eredményeinek terjesztésére figyelmet kell fordítani; a szakpolitikai és politikai célok eléréséhez a képzés és tudatosság-erősítés támogatása, valamint a hálózatok megerősítése és a határokon átnyúló együttműködés megkönnyítése is szükséges; emellett az uniós polgárságra irányuló programokat vonzóbbá kell tenni jobb reklámozással, ismertetőik útján a tagállamokban;

⁽¹¹⁾ CdR 355/2010.

Az oktatás és az ifjúság szerepe az aktív uniós polgárságban

38. kiemeli, hogy a bővülő tájékoztató tevékenységek, uniós projektek felhasználásával, hangsúlyt szükséges helyezni az ifjúságra is az iskolák, felsőoktatási intézmények bevonásával; a Régiók Bizottsága egy saját kezdeményezésű véleményében különös hangsúlyt fektetett a fiatalok aktív állampolgári szerepvállalásának oktatás útján történő ösztönzésére; ⁽¹²⁾

39. felhívja a figyelmet arra, hogy az oktatáspolitikai lényeges szerepet játszik az uniós polgároknak, különösen a fiataloknak az uniós polgárság fogalmáról és a hozzá kapcsolódó jogokról való tájékoztatásában, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy még ennél lényegesen nagyobb mértékben is hozzá kellene, hogy járuljon a többnyelvűség, a diákok és a tanárok mobilitásának előmozdításához;

40. fontosnak tartja, hogy a fiatalok széleskörű információval legyenek ellátva ahhoz, hogy tudatos választópolgárok legyenek; jobban szükséges tájékoztatni őket, elmagyarázni, miről van szó és miről szavazunk a választás során;

41. felhívja a figyelmet, hogy az Európa Tanács komoly tapasztalattal rendelkezik az oktatás tekintetében hálózatok előmozdításával és javasolja az e téren végzett munkájával kapcsolatban is az együttműködést, tapasztalatcserét;

42. meggyőződése, hogy az információs kampányok növelhetik az uniós polgársági jogok tudatosságát, az uniós polgár szavazóinak számát, amelyben fontos szerepe van az iskolákkal, felsőoktatási és egyéb oktatási intézményekkel való partnerségi együttműködésnek; a főiskolákon, egyetemeken sokszor cseréprogramokkal tanulnak más országok diákjai, akik választójogi aktivitása ezáltal ösztönözhető;

Ajánlások a választási részvétel növeléséhez

43. rámutat arra, hogy a gyakorlat szerint, ha az általános vagy regionális és helyi önkormányzati választásokat együtt tartják, akkor a választási részvétel növekedhet; ⁽¹³⁾

44. emlékeztet arra, hogy a Stockholmi Program végrehajtásáról szóló cselekvési terv tárgyában készült RB-vélemény ⁽¹⁴⁾ alapján a Régiók Bizottsága felkéri az összes szereplőt arra, hogy vizsgálják meg, miként bővíthetik a lehetőségeket az uniós polgárok lakóhelyük szerinti tagállamban tartott választásokon való részvételére;

45. tekintettel arra, hogy a hatályos uniós jog a helyi és az európai parlamenti választásokon való részvételt illetően határozza meg a szabályokat azzal, hogy nem feltételezi a tagállamok választási rendszereinek teljes harmonizálását, a

Régiók Bizottsága a szubszidiaritás elve tiszteletben tartásával ösztönzi a tagállamokat az uniós polgárság választójoga gyakorlásához a helyi önkormányzati választásokon túl a regionális választásokon való részvétel lehetőségének biztosítására;

46. kifejezi azt a szándékát, hogy a Régiók Bizottsága érdeklődik a „Let me vote” elnevezésű európai polgári kezdeményezés fejleményeinek aktív támogatása iránt;

47. a szubszidiaritás elvének kellő tiszteletben tartása mellett azt javasolja, hogy a tagállamok vizsgáljanak meg olyan intézkedéseket, amelyek lehetővé tennék a helyi és regionális önkormányzati választások időpontjának összekapcsolását az európai parlamenti választásokkal; úgy véli, hogy ez elősegítheti a tudatosítást az európai és helyi, regionális választásoknak az uniós polgárok mindennapi életére gyakorolt hatása tekintetében;

48. elismeri, hogy különböző tagállamok helyi és regionális önkormányzatait sokféle struktúra jellemzi, különböző jogi és közigazgatási hagyományokat tükröznek;

49. egyetért az Európai Parlamenttel abban, hogy az európai parlamenti választásokat június helyett májusban tartsák, és úgy véli, hogy ez kedvező hatással lehet a választói aktivitásra;

50. fontosnak tartja növelni az uniós polgárok érdeklődését, motivációját és tudatosságát a választások szavazati megjelenésében és a szubszidiaritás tiszteletben tartásával a választási megjelenés növeléséhez javasolja a tagállamoknak hosszú távon megvizsgálni a választási eljárás elérhetőbbé tételének kérdését, például előre szavazás, elektronikus szavazás vagy mozgó urnák megvalósításának lehetőségét. Ügyelni kell a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény előírásaira is, amelyek a választások tekintetében is megkövetelik a széles körű akadálymentes hozzáférést;

51. tudomásul veszi, hogy az uniós polgárok választójogának gyakorlásával kapcsolatos célzott intézkedések ellenére a választási részvételi arány nagy eltéréseket mutat. Az RB ezért a választójog gyakorlásának támogatása érdekében javasolja a helyi és regionális önkormányzatok bevált gyakorlataira vonatkozó tapasztalatcsere ösztönzését és elmélyítését;

52. kiemeli, hogy az uniós polgárság fogalmának helyi és regionális perspektívákkal való összekapcsolása és a polgárok figyelmének felhívása a helyi és regionális önkormányzatok szerepének fontosságára az EU döntéshozatalban hozzájárul a választásokon való részvétel tudatosságához;

53. az uniós polgárságról szóló 2010. évi jelentés tárgyában készített véleményével összhangban fontosnak tartja, hogy a politikai jogok megerősítése a harmadik országok állampolgáira is kiterjedjen. A harmadik országok polgárai sok uniós tagállamban rendelkeznek választójoggal, és indulhatnak képviselőjelöltként helyi és regionális választásokon. Ez valószínűleg növeli a választások iránti érdeklődést a külföldi állampolgárok között, és ezzel a különböző nyelvű tájékoztató kiadványok iránti kereslet is emelkedik;

⁽¹²⁾ CdR 173/2007.

⁽¹³⁾ Pl. Berlin, amely egyúttal tartomány is; Róma 2008; Koblenz 2009, Egyesült Királyság 2010.

⁽¹⁴⁾ CdR 170/2010.

54. széles körű együttműködésre célszerű törekedni az uniós intézményekkel, azok képviselőivel, Europe Direct Központokkal, helyi és regionális önkormányzatokkal, társadalmi szervezetekkel, gazdasági és szociális partnerekkel ahhoz, hogy minden generációs választásra jogosult uniós polgár felelősségteljesen legyen tisztában jogaival és annak gyakorlásával;

55. úgy véli, hogy a polgárok európai évének keretében rendezett figyelemfelhívó tájékoztató és oktató kampányok során a helyi és regionális önkormányzatok, kormányzati szervek, társadalmi szervezetek és a sajtó bevonásával kidolgozott, egyszerű, polgár közeli nyelvezetet szükséges használni, és az

ehhez kapcsolódó kiadványok, ismeretterjesztő dokumentumoknak az Európai Unió minden hivatalos nyelvén elérhetőnek kell lennie;

56. fontosnak tartja az uniós intézményeknek és a tagállamoknak, helyi és regionális önkormányzatoknak a sajtóval való fokozottabb együttműködését. A Régiók Bizottsága pályázatot írhatna ki, melynek keretében kitüntethetnék a választásokról, a választójog gyakorlásáról és a választási eljárás különböző lépéseiről szóló legjobb és legpolgárközelibb cikkeket és médiatudósításokat;

Kelt Brüsszelben, 2013. január 31-én.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

A Régiók Bizottsága véleménye – Nagyobb szinergiák kialakítása az uniós, nemzeti és szubnacionális költségvetések között

(2013/C 62/07)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatok jelentős részt képviselnek az európai közkiadásokból, hogy a szubnacionális közberuházások egyre inkább néhány alapvetően fontos, az Európa 2020 stratégia sikere szempontjából meghatározó ágazatra összpontosítanak, következésképpen kéri, hogy a politika szintjén kiemeltebb helyen foglalkozzanak szinergiák létrehozásával az EU, a tagállamok és a szubnacionális (helyi és regionális) hatóságok költségvetései között;
- megjegyzi, hogy viszonylag szerény volumenük ellenére mind az uniós költségvetés, mind pedig az Európai Beruházási Bank (EBB) fontos fellendítő szerepet kell, hogy játsszon a beruházások ösztönzésében EU-szerte;
- üdvözlí a jelenleg zajló európai szintű vitákat arról, hogy a meglévő gazdasági és monetáris uniót (GMU) miként egészítsék ki uniós szintű integrált költségvetési kerettel, és úgy véli, hogy az eurózóna gazdaságai és a költségvetési politikák egymástól való nagyfokú függősége és az átgyűrűző hatások miatt igen fontos, hogy olyan közös fiskális rendszert alakítsunk ki, amely megkönnyítheti a gazdasági sokkhatásokhoz való alkalmazkodást;
- aggodalmát fejezi ki azonban azzal kapcsolatban, hogy a vitában a hatásköröknek és a döntéshozásnak a szubnacionális hatóságok tényleges bevonását nélkülöző, egyre erősebb centralizációja irányába mutató tendencia figyelhető meg, és megjegyzi, hogy csak akkor lehet szó tényleges fiskális unióról, ha meghatározzuk a különböző kormányzati szintek jogait és hatáskörét (fiskális föderalizmus), határozottabb a kapcsolat a szakpolitikai összehangolás és a költségvetésre vonatkozó döntéshozás között, és ambiciózus elképzeléseink vannak arról, hogy – megfelelő koordinációs mechanizmusok révén – miként erősíthetjük a vertikális szinergiákat az uniós, tagállami és helyi/regionális költségvetések között;
- üdvözlí, hogy a GMU államháztartásairól szóló, 2012. évi európai bizottsági jelentés most először külön fejezetet tartalmaz az EU-beli fiskális decentralizációról, és arra kéri az Európai Bizottságot, hogy a jelentés további éves kiadásaiba építsen be hasonló fejezetet a szubnacionális szint költségvetési helyzetéről;
- kéri, hogy az Európai Bizottság mérlegelje a költségvetési ciklusok EU-n belüli nagyobb mértékű harmonizációjával, illetve a középtávú költségvetési keretek alkalmazásának szubnacionális szintű népszerűsítésével és ösztönzésével kapcsolatos előnyöket és gyakorlati szempontokat (valamint az esetleges adminisztratív feladatokat/költségeket);
- kéri, hogy az Európai Bizottság tegyen közzé zöld könyvet, amely ezekkel a kérdésekkel foglalkozik.

Előadó Rhodri Glyn THOMAS (UK/EA), a Walesi Nemzetgyűlés tagja

A Régiók Bizottsága véleménye – Nagyobb szinergiák kialakítása az uniós, nemzeti és szubnacionális költségvetések között

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Bevezető

1. hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatok jelentős részt képviselnek az európai közkiadásokból: 2011-ben a szubnacionális közzféra kiadásai a GDP 16,7 %-ának és az összes európai közkiadás 34 %-ának feleltek meg (11,9 % – azaz 272,2 milliárd euró –, illetve 24,3 % csak a helyi közzféra esetében), miközben 2011-ben az európai közvetlen beruházások mintegy kétharmadát is rájuk lehetett visszavezetni⁽¹⁾;

2. megjegyzi, hogy a szubnacionális közberuházások egyre inkább néhány alapvetően fontos, az Európa 2020 stratégia sikere szempontjából meghatározó ágazatra – például a gazdaságra, az oktatásra, a környezetre, a lakhatásra és a kommunális szolgáltatásokra – összpontosítanak. Ez azt jelenti, hogy a megszorító intézkedések (az Egyesült Királyságban 26 %, Spanyolországban több mint 30 %) erőteljesen megnehezítik az Európa 2020 stratégia céljainak elérését (Walesben például a tőkebefektetések költségvetését 42 %-kal csökkentették);

3. következképpen kéri, hogy a politika szintjén kiemeltbb helyen foglalkozzanak szinergiák létrehozásával az EU, a tagállamok és a szubnacionális (helyi és regionális) hatóságok költségvetései között, miközben az elfogadott uniós prioritások, mindenekelött az Európa 2020 stratégia megvalósítására fektetik a hangsúlyt. Utal egyben az Európai Parlament 2010-ben kiadott tanulmányára, amely rámutat, hogy „[a] stratégiai uniós szakpolitikai célkitűzések és a költségvetési politikák közötti általános szinergia gyenge [és] a nemzeti költségvetések ritkán utalnak a lisszaboni [Európa 2020] és más uniós stratégiák célkitűzéseinek eléréséhez való hozzájárulásukra [...]”⁽²⁾;

4. kiemeli, hogy a jelenlegi válság tagállami és szubnacionális szinten is megszorításokhoz vezet, ami rendkívüli nyomást gyakorol a közkiadásokra. Emiatt fontos politikai célnak kell tekinteni a hatékonyság és eredményesség javítását;

5. üdvözli, hogy az Európai Tanács következtetéseiben hangsúlyozza, hogy a stabilitási és növekedési paktum prevenciósi ágában tovább kellene „vizsgálni” a „jelenlegi fiskális keretrendszer által abban a tekintetben nyújtott lehetőségeket, hogy a produktív közberuházási szükségleteket összehangolják a pénzügyi fegyelem célkitűzéseivel”. Ez a célkitűzés még fontosabbá válik, ha figyelembe vesszük a Nemzetközi Valutaalap megállapítását, amely szerint a költségvetési konszolidáció növekedésre gyakorolt hatását mérő, ún. fiskális multiplikátorok „jelentősen magasabbak” voltak az elemzők által a hitelválság idején várt szintnél. Ezért azt várja az Európai Bizottságtól, hogy tovább

foglalkozzon a kérdéssel a közkiadások minőségének tárgykörében bejelentett közleményében, amelynek egyebek mellett arra is ki kellene térnie, hogy a költségvetési hiány kalkulációjában különböztessék meg a *folyó kiadásokat* és a *beruházásokat* annak érdekében, hogy a hosszú távú nettó előnyökkel járó beruházásokat ne negatívként számítsák be;

6. hangsúlyozza, hogy a szinergiáról szóló viták nem használhatók kikapunak arra, hogy csökkentsék a javasolt többéves pénzügyi keretet, és ürügyként sem hozhatók fel egyes uniós költségvetési elemek finanszírozásának nemzeti hatáskörbe történő visszahelyezésére (például a strukturális alapok az úgynevezett „gazdagabb” tagállamokban) vagy a makrogazdasági feltételeesség igazolására;

Szinergiák az uniós költségvetés és a helyi/regionális költségvetések között

7. felhívja a figyelmet arra, hogy az uniós költségvetés az EU-n belüli összes közkiadásnak csak kis részét (mintegy 2 %-át) teszi ki, és önmagában nem elegendő arra, hogy finanszírozza az Európa 2020 stratégia kiemelt kezdeményezéseihez szükséges, 1 800 milliárd euró értékű jövőorientált közvetlen beruházásokat (lásd a többéves pénzügyi keret javaslatairól szóló európai parlamenti jelentést). Ez azt jelenti, hogy az Európa 2020 stratégia átfogó céljait csak úgy lehet elérni, ha tagállami és szubnacionális szinten ténylegesen sikerül bevonni különféle köz- és magánforrásokat, többek között hitelfinanszírozás és a köz-magán társulások népszerűsítése révén;

8. megjegyzi, hogy viszonylag szerény volumenük ellenére mind az uniós költségvetés, mind pedig az Európai Beruházási Bank (EBB) fontos fellendítő szerepet kell, hogy játsszon a beruházások ösztönzésében EU-szerte, különösen (de nem kizárólag) a közös stratégiai keret (CSF) eszközei révén, amelyeket területi szinten vetnek be és hajtanak végre (gyakran helyi és regionális önkormányzatok), és amelyek fontos „multiplikátorhatást” gyakorolnak a gazdaságra;

9. rámutat, hogy a gazdasági válság idején az EU – különösen a CSF-alapokból – stabil és biztos finanszírozással gondoskodott a helyi és regionális önkormányzatokról. Gyakran ez jelentette az egyetlen rendelkezésre álló pénzforrást közberuházások és fontos kezdeményezések támogatására ott, ahol megnyirbálták a helyi, regionális és állami költségvetést, és ahol az EBB által nyújtott finanszírozás segített a pénzügyi válság eredményeképpen a hitelfinanszírozásban megjelenő komoly hézag betöltésében. Hangsúlyozza továbbá, hogy a javasolt makrogazdasági feltételrendszer kedvezőtlen hatással lehet a CSF-alapok eddig tapasztalt stabilitására;

⁽¹⁾ Dexia Crédit local és CEMR (2012), *Subnational public finance in the European Union* [Szubnacionális közfinanszírozás az Európai Unióban], 2012. július.

⁽²⁾ Európai Parlament (2010): *Creating greater synergy between European and national budgets* [Nagyobb szinergiák kialakítása az uniós és nemzeti költségvetések között], a Deloitte Consulting tanulmánya a Költségvetési Bizottság felkérésére, Összefoglalás, 4. o.

10. kiemeli, hogy a közvetlen és közvetett gazdasági előnyöket tekintve az ilyen beruházások helyi és magasabb szinten fellendítő és multiplikátorhatást fejtenek ki:

— európai bizottsági becslések szerint a 2000 és 2006 közötti programozási időszakban az uniós strukturális alapok fellendítő hatása olyan mértékű volt, hogy minden EU által hozzáadott euróból átlagosan 2,1 eurós értéket lehetett teremteni,

— a 2014 és 2020 közötti időszakra az Európai Bizottság azt tűzte ki célul, hogy minden, a kohéziós politikán keresztül befektetett euró értéke a 4,2-szeresére nőjön,

— a Regionális Főigazgatóság becslései szerint a 2007 és 2013 közötti időszakban a GDP-növekedés révén megvalósuló multiplikátorhatás Spanyolországban 1 %, Lengyelországban, Szlovákiában és Romániában 3 %, a balti államokban pedig több mint 5 % lesz,

— más becslések szerint az 1999 és 2010 közötti időszakban a GDP-növekedés Írországban 8,5 % körül, Spanyolországban 19,6 % körül volt, habár a válság hatásai lefelé módosítják ezeket a számadatokat. Megjegyzendő ugyanakkor, hogy a multiplikátorhatás kiszámítását módszertani gondok nehezítik;

11. ismételten rámutat, hogy a CSF-alapok fellendítő hatása nem kizárólag pénzügyi jellegű, hanem szakpolitikai előrelépésekben, a helyi és regionális stratégiai prioritásoknak az uniós szintű prioritásokkal történő összehangolásában és egyéb előnyökben is megmutatkozik, így például a partnerségek megerősödésében és különféle transznacionális együttműködési tevékenységek vállalásában – a gyakorlatban bevált megoldások palettája Európa-szerte igen színes; hangsúlyozza továbbá a különféle pénzügyi hiteleszközök révén nyújtott európai beruházási banki támogatás értékét az új és innovatív rendszerek irányítására és megvalósítására irányuló helyi és regionális szintű kapacitásépítés vonatkozásában;

12. látja azonban, hogy az Európa egyes részein megfigyelhető alacsony felhasználási arány a kohéziós és strukturális alapok helyi szintű végrehajtási nehézségeiről tanúskodik. Itt elsősorban azokra a hiányosságokra utal, amelyek az OECD egyik közelmúltbeli tanulmánya⁽³⁾ szerint egyes tagállamokban és szubnacionális hatóságoknál a közigazgatás, a kapacitások és a szabályozási keretek terén jelentkeznek;

13. üdvözlí az Európai Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy egyszerűsítse a CSF-alapokból támogatott projektek irányításával és végrehajtásával, illetve a projektekről történő jelentéstétellel kapcsolatos szabályokat, ami jó hatással lehet a felhasználási arányokra. Elismeri, hogy a felesleges szabályozási terhek felszámolása érdekében egyensúlyt kell teremteni a hatékony

ellenőrzések és az elegendő rugalmasság között, következetesen támogatja az ellenőrzés egyre inkább kockázatalapú megközelítését;

14. sajnálja, hogy az európai programokat irányító hatóság szerepét betöltő nemzeti vagy regionális hatóságoktól továbbra is elvárják a beruházások előfinanszírozását. Ez a jelenlegi helyzetben, amikor korlátozások tapasztalhatók a pénzügyi piacokon, nehezen vállalható pénzügyi terhet jelent. Ha az Unió a beruházásoknál az előfinanszírozás elvét érvényesíti, akkor kivételes lehetőséget mulaszt el arra, hogy pénzügyi forrásokat pumpáljon a gazdaságélénkítést és a strukturális átalakítást közvetlenül támogató projektekbe, nagyobb összegű előlegeket nyújtva, így a finanszírozás a megfelelő időben érkezne ahhoz, hogy a visszafizetések megkezdődhessenek;

15. elfogadhatatlannak tartja azt, hogy a közös stratégiai kerethez tartozó alapokból az Európai Bizottság által a 2014–2020-as időszakra javasoltnál kevesebb forrást rendeljenek a többéves pénzügyi kerethez, mivel ez az Európai Unió meggyengüléséhez vezetne, amikor inkább annak megerősítésére van szükség;

16. a helyi és regionális költségvetési folyamatok átláthatóbbá tételét kéri annak érdekében, hogy egyértelműen felismerhetők legyenek a CSF-alapok által a regionális beruházási stratégiákhoz biztosított hozzájárulások, és hogy az éves költségvetés-tervezetekben ki lehessen mutatni, miként tervezik bele a költségvetési ciklusba az uniós finanszírozást. Kéri, hogy a helyi és regionális önkormányzatok ismertessék a költségvetés-tervezés ilyen jellegű szemléletével kapcsolatban bevált gyakorlati megoldásaikat;

17. kiemeli a helyi önkormányzatok EU-szerte tapasztalható aggodalmait azzal kapcsolatban, hogy a tagállami (és regionális) kormányzatok milyen szerepet játszhatnak annak megakadályozásában, hogy maradéktalanul alkalmazásra kerüljenek azok a strukturális alapok rendelkezéseiben szereplő jogi eszközök, amelyek a programkezelés és -végrehajtás egyes elemeinél lehetővé teszik a hatáskörök alsóbb szintekre történő átruházását. Kéri, hogy a 2014–2020-as programokban orvosolják ezeket a gondokat, és optimalizálják a CSF-alapokkal kapcsolatos közös rendelkezésekről szóló rendeletben előirányzott új eszközök (például integrált területi beruházások, integrált műveletek, közös cselekvési tervek és közösségek szintjén irányított helyi fejlesztés) használatát;

18. ezzel összefüggésben üdvözlí az Európai Parlament 2013. január 15-én elfogadott saját kezdeményezésű jelentését az EU költségvetésén belül található szinergiákról, amely különös figyelmet fordít a CSF-alapokra. Érdeklődéssel fogadja azokat a helyi kezdeményezéseket, amelyek célja a finanszírozási programok végrehajtásának egyszerűsítése a kedvezményezettek számára;

19. erőteljesen támogatja azt a felkérést, amelyet az Európai Parlament „A gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszter: a 2012. évi prioritások végrehajtása” című határozatában intézett az Európai Bizottsághoz, vagyis azt, hogy a Bizottság következő éves növekedési jelentésében „teljes körűen térjen ki az uniós költségvetés európai szemeszterben betöltött szerepére, és hangsúlyozza azt azzal, hogy tényszerű és konkrét adatokat szolgáltat annak a helyi, regionális és nemzeti szintű, összes közkiadásra gyakorolt mozgósító, katalizáló, szinergiatermelő és kiegészítő hatásairól”;

⁽³⁾ Allio-Rodrigo Consulting az OECD megbízásából: *Regulatory Capacities at Sub-National Level for the Implementation of Public Investment Strategies related to the Absorption of EU Structural Funds* [Szubnacionális szintű szabályozási kapacitás a közberuházási stratégiák végrehajtására az uniós strukturális alapok felhasználásának összefüggésében], 2012. június.

20. üdvözlöi a további vitákat arról, hogy az uniós jogi kereteken belül milyen mértékben lehet egyszerűsíteni a programok helyi szintű végrehajtását, miközben az energiákat a „transzformatív változásokat” eredményező projektekre és kezdeményezésekre összpontosítják. Meg lehetne vizsgálni például, milyen lehetőségek vannak egy „egységes területi beruházási alap” létrehozására (a különféle uniós, tagállami és szubnacionális alapok összefogásával) vagy egy „egyablakos rendszer” kialakítására, hogy az alapokhoz való hozzáférést harmonizált szabályok, valamint átfogó és világos iránymutatások segítsék, és több hangsúly kerüljön a fenntartható eredmények elérésére, aminek köszönhetően az alapok gyorsabban elérnek a végfelhasználóhoz, és helyi szinten célirányosabb lesz a végrehajtás. Egy ilyen közös, az összes alapot átfogó programtervezés és -végrehajtás jobb koordinációhoz és kevesebb átfedéshez vezet;

21. amellett szól, hogy az uniós, tagállami és szubnacionális költségvetések közötti szinergiákról szóló vita térjen ki az uniós költségvetésen belüli szinergiákra is, köztük az olyan tematikus programokra, mint a Horizont 2020, az Erasmus mindenkinek, a társadalmi változás és innováció programja, az Európai Hálózatfinanszírozás Eszköz, a COSME stb., amelyek közvetlenül érintik a „területi” szintet, illetve hatással is vannak rá, és világosan összefonódnak az olyan, a CSF-alapokon belüli prioritásokkal, mint a K+F, az innováció, az oktatás és képzés, valamint a kkv-k versenyképessége;

22. ezért üdvözlöi az eddigi erőfeszítéseket, például a CSF-alapokról szóló rendelet 55. cikke (8) bekezdésének beépítését, amelyek arra irányulnak, hogy a 2014–2020-as jogi keret olyan értelemben javítsák ki, hogy támogatást kapjanak a szinergiák. Kéri egyben, hogy széles körben ismertessék azokat a projekteket/kezdeményezéseket, amelyeket az új rendelkezések alkalmazásával dolgoztak ki, mivel így fel lehet hívni a figyelmet arra, miként lehet a gyakorlatban ilyen szinergiákat létrehozni;

23. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy részletesen fejtse ki, hogy az EU gazdasági irányítására vonatkozó és egyéb költségvetési szabályozások hogyan befolyásolják a helyi és regionális önkormányzatok saját költségvetésükkel kapcsolatos döntéshozatali lehetőségeit;

24. sajnálja, hogy a gazdasági, monetáris és politikai uniónak a gazdasági és monetáris unióban (GMU) és a szélesebb körű EU-ban történő megerősítéséről szóló jelenlegi vita a főbb uniós intézményekre és tagállami kormányzatokra korlátozódik, és kevés vagy semmilyen figyelmet nem kap a szubnacionális szint, pedig az ellenőrzések erőteljesebb uniós szintű centralizációja komoly hatást gyakorolhat egyfelől a költségvetéssel kapcsolatos jogokra és hatáskörökre szubnacionális szinten, másfelől a fiskális decentralizációra;

25. sajnálja azt is, hogy – ahogy a Régiók Bizottságának októberben közzétett, az Európa 2020 stratégiáról szóló harmadik jelentéséből is kitűnik – továbbra sem sikerült ténylegesen és érdemben bevonni az EU helyi és regionális önkormányzatait az európai szemeszterbe. Felhívja a figyelmet arra,

hogy a költségvetési folyamatok között csak akkor lehet szinergiát kialakítani, ha a döntéshozatali és nyomonkövetési folyamatokban is megfigyelhető a szinergia;

A fiskális unió felé: átalakuló gazdasági és politikai kormányzás

26. üdvözlöi a jelenleg zajló európai szintű vitákat arról, hogy a meglévő gazdasági és monetáris uniót (GMU) miként egészítsék ki olyan uniós szintű integrált költségvetési kerettel, amely biztosítja a fenntartható költségvetési politikát a tagállamokban;

27. megjegyzi, hogy ez a vita kibontakozóban van, és jelentősen befolyásolhatja azt, hogy a jövőben miként kezelik az uniós, tagállami és szubnacionális költségvetések közötti szinergiák kérdését;

28. aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a vitában a hatásköröknek és a döntéshozásnak a szubnacionális hatóságok tényleges bevonását nélkülöző, egyre erősebb centralizációja irányába mutató tendencia figyelhető meg, és megjegyzi, hogy a GMU államháztartásairól szóló, 2012. évi európai bizottsági jelentés rámutat a fiskális föderalizmus modelljének erejére. E modell értelmében mind a bevételképzéssel, mind a kiadásokkal kapcsolatos jogköröket a szubnacionális hatóságokra ruházzák;

29. megjegyzi, hogy az EU gazdasági irányításában (az európai szemeszter, a hatos csomag, a stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés, valamint a kettes csomag javaslatai révén) bevezetett változások tagállami szinten szigorúbb szabályok kidolgozásához vezettek a helyi és regionális költségvetések ellenőrzésére (több tagállamban az úgynevezett „arany szabály” tagállami szintről szubnacionális szintre való áthelyezése révén);

30. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a kormányközi kezdeményezésekben – például a stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződésben (azaz a költségvetési paktumban) – szereplő szabályok nemzeti alkotmányokba vagy törvényekbe való átültetését úgy végezték el, hogy előzetesen nem konzultáltak megfelelően a Régiók Bizottságával a szóban forgó kérdések regionális és helyi vetületéről, és hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a fiskális unió felé vezető további lépéseknél betartsák a közösségi módszert;

31. sürgősséggel kéri, hogy a szóban forgó kérdésekről szóló vitákban átláthatóbb és hatékonyabb módon vegyenek részt a költségvetési hatáskörrel rendelkező szubnacionális hatóságok, és a vitákból esetlegesen következő szerződésmódosításokba formálisan vonják be a Régiók Bizottságát;

32. megállapítja, hogy az USA fiskális föderalizmusa teljességgel más szemlélet alapján épült ki, mint amilyen az EU fiskális uniója felé vezető első lépéseket jellemzi. Az USA ugyanis olyan modellt választott, amelynek értelmében a szövetségi kormány a szövetségi államok tekintetében nem ír elő és nem is érvényesít költségvetési egyensúlyra vonatkozó szabályokat (és ugyanez érvényes a szövetségi államokra a településekkel szemben): ezeket a szabályokat egyhangúlag az adott kormányzati szinten fogadják el és hajtják végre a szövetségi

kormánytól függetlenül, az ez utóbbi által világosan meghatározott „ki nem segítési” szabálynak megfelelően. Ennek eredménye, hogy a folyamat endogén jellegéből adódóan teljességgel az érintett kormányzati szintre hárul a felelősség. Ezzel szemben az EU-ban központilag írják elő az adósságfékeket, és ezeket a Bíróság érvényesíti, miközben úgy tűnik, eleve ki van zárva az a forgatókönyv, hogy egy tagállam (vagy akár egy tagállami település) csődbe menjen;

33. ezért úgy véli, hogy az eurózona gazdaságai és a költségvetési politikák egymástól való nagyfokú függősége és az átgűrűző hatások miatt igen fontos, hogy olyan közös fiskális rendszert alakítsunk ki, amely egy uniós szintű integrált költségvetési kereten belül megkönnyítheti a gazdasági sokkhatásokhoz való alkalmazkodást;

34. támogatja – az uniós szintű integrált költségvetési kereten belüli közös fiskális rendszer kialakításának egyik megközelítéseként – az uniós költségvetésen belüli „rugalmassági tartalék” elképzelésének további vizsgálatát. Egy ilyen mechanizmus az évenkéntiség és az átláthatóság költségvetési alapelveinek tiszteletben tartása mellett lehetővé tehetné a költségvetési tételek keretében fel nem használt eszközök átcsoportosítását más intézkedések támogatására ahelyett, hogy automatikusan visszautalnák őket a tagállamokba. Ez összhangban van a többéves pénzügyi keret tárgyában 2012. június 13-án és október 23-án elfogadott európai parlamenti állásfoglalásokkal;

35. megjegyzi azonban, hogy csak akkor lehet szó tényleges fiskális unióról, ha meghatározzuk a különböző kormányzati szintek jogait és hatáskörét (fiskális federalizmus), határozottabb a kapcsolat a szakpolitikai összehangolás és a költségvetésre vonatkozó döntéshozás között, és ambiciózus elképzeléseink vannak arról, hogy – megfelelő koordinációs mechanizmusok révén – miként erősíthetjük a vertikális szinergiákat az uniós, tagállami és helyi/regionális költségvetések között;

36. kéri, hogy az Európai Bizottság 2013 első félévében tegyen közzé zöld könyvet, amely ezekkel a kérdésekkel és az alábbi pontokkal foglalkozik;

Néhány, a nagyobb szinergiák kialakításakor tiszteletben tartandó alapelv

37. kéri, hogy a nagyobb költségvetési szinergiák kialakítása során határozzanak meg és tartsanak tiszteletben bizonyos alapelveket, köztük a következőket:

— **fiskális autonómia:** az uniós, tagállami és szubnacionális szintű különféle költségvetési hatóságok feladatainak és hatáskörének egyértelműsítése, ezen belül az uniós szakpolitikai és pénzügyi beavatkozások szerepének és indokainak tisztázása, a szubszidiaritásnak, illetve a helyi és regionális önkormányzatok költségvetési jogainak (a döntéshozatalban és az ellenőrzésben betöltött szerepüknek), azaz az őket

választó közösséggel szembeni demokratikus elszámoltathatóságuknak a tiszteletben tartása, végül minden egyes kormányzati szint autonómiájának biztosítása a prioritások és a kiadások meghatározását illetően,

— **átláthatóság:** átláthatóság biztosítása a költségvetési folyamatokban minden kormányzati szinten (ezen belül az uniós finanszírozási források egyértelmű feltüntetése a tagállami és szubnacionális költségvetésekben), valamint annak biztosítása, hogy uniós szinten adatok álljanak rendelkezésre az uniós finanszírozási programok kiadási profiljáról regionális szinten (ha lehetséges),

— **folyamatok egyszerűsítése:** annak tisztázása, hogy a prioritásokat és a finanszírozást miként hangolják össze uniós, tagállami és szubnacionális szinten az elfogadott uniós prioritások fényében, illetve kötelezettségvállalás a szűk keresztmetszetek felszámolására (adminisztratív, szabályozási és szakpolitikai egyszerűsítés) annak érdekében, hogy nagyobb legyen a költségvetési/szakpolitikai szinergia, és ne jelentkezzenek újabb adminisztratív akadályok,

— **partnerség:** elkötelezettség a „partnerségen alapuló” szemlélet mellett a különféle kormányzati szintek (EU, tagállam, szubnacionális szint) egyenrangú partnerségéből mint feltételből kiindulva és az együttműködést ösztönző formális és informális mechanizmusok támogatásával, ezen belül például az Európai Parlament és a tagállami parlamentek közötti, már létező párbeszéd kibővítése oly módon, hogy a szubnacionális jogalkotók képviselői is részt vehessenek benne;

38. az uniós költségvetés szerepét (jelenleg) elsősorban abban látja, hogy (i) finanszírozza a legfontosabb uniós szakpolitikákat (pl. mezőgazdaság és halászat); (ii) közép- és hosszú távú beruházásokkal segítsen más elfogadott uniós szakpolitikai célkitűzések és a tagállamokkal megosztott hatáskör alá eső területeken, így például a kohéziós politika terén kitűzött célok előmozdításában. Az ilyen fellépéseket a következő közismert alapfogalmak is alátámasztják: (a) az uniós fellépés többletértéke; (b) a támogatott intézkedések addicionalitása; (c) az uniós fellépés fellendítő és multiplikátorhatása;

39. a gazdasági, monetáris és fiskális unió megerősítéséről szóló megbeszélések alakulásának összefüggésében üdvözli a további vitákat és részleteket arról, hogy a fejlemények milyen hatással lehetnek az uniós beavatkozások szerepére és indokaira, illetve miként viszonyulnak majd a tagállami és szubnacionális költségvetési folyamatokhoz;

40. meggyőződése, hogy a költségvetési politikák nagyobb mértékű vertikális koordinációja nagyobb szinergiákat eredményezne, tiszteletben tartaná és megerősítené a szubszidiaritást, az addicionalitást, az európai többletértéket és a méretgazdaságosság előnyeit⁽⁴⁾. Így tehát maradéktalanul megfelel az EU-Szerződésekben meghatározott szubszidiaritási elvnek;

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament tanulmánya (2010): *Creating greater synergy between European and national budgets* [Nagyobb szinergiák kialakítása az uniós és nemzeti költségvetések között].

A nagyobb vertikális szinergiák kialakításának akadályai

41. fontosnak tartja, hogy uniós szinten pontos és megbízható adatok és elemzések álljanak rendelkezésre az államháztartásokról és a költségvetési folyamatokról egészen a szubnacionális szintig;

42. megjegyzi, hogy az EU-szerte „heterogén” szubnacionális struktúrák miatt bonyolult feladatot jelent a szinergiák kialakítása;

43. üdvözli, hogy a GMU államháztartásairól szóló, 2012. évi európai bizottsági jelentés most először külön fejezetet tartalmaz az EU-beli fiskális decentralizációról, és arra kéri az Európai Bizottságot, hogy a jelentés további éves kiadásaiba építsen be hasonló fejezetet a szubnacionális szint költségvetési helyzetéről;

44. örömmel lát további kutatómunkákat az államháztartásokról és a közberuházási kapacitásról, illetve a társadalmi, gazdasági és pénzügyi válság szubnacionális szintű hatásáról. Különösen üdvözli a DEXIA Crédit Local (DCL)/CEMR jelentését és az OECD tanulmányait;

45. megjegyzi azonban, hogy viszonylag kevés információ áll rendelkezésre az EU-beli helyi és regionális költségvetésekről, és általában az uniós, tagállami és szubnacionális költségvetések szinergiáiról;

46. kéri az Európai Bizottságot, hogy tegyen további lépéseket a hiány orvoslására, és európai egyetemi kutatóhálózat létrehozását javasolja annak érdekében, hogy fejlődjön a szak tudás ezen a fontos területen. Továbbá kéri az Európai Bizottságot, hogy támogassa a projekt-alapú tapasztalatcseréket a különböző helyi és regionális önkormányzatok között, ösztönözve az olyan legjobb gyakorlatok népszerűsítését, amelyek az uniós tagállamokban a szubnacionális és nemzeti szintek között létrejött szinergiákra vonatkoznak;

47. tudatában van annak, hogy az EU-n belül számos más nehézség is felmerül a költségvetési eljárások és ciklusok tekintetében. Ezeket csak súlyosbítja a szubnacionális költségvetési folyamatok „heterogén” jellege. A tagállami és szubnacionális költségvetési ciklusokat nem harmonizálták a (naptári évekkal számoló) uniós költségvetési ciklussal, ráadásul helyi és regionális szinten a költségvetést (az uniós költségvetési kerettel ellentétben) nem több évre, hanem többnyire éves ciklusokban tervezik;

48. kéri, hogy az Európai Bizottság mérlegelje a költségvetési ciklusok EU-n belüli nagyobb mértékű harmonizációjával, illetve (összhangban a „hatos csomagban” szereplő intézkedésekkel) a középtávú költségvetési keretek alkalmazásának szubnacionális szintű népszerűsítésével és ösztönzésével kapcsolatos előnyöket és gyakorlati szempontokat (valamint az esetleges adminisztratív feladatokat/költségeket), tisztázva egyben, hogy mindez miként működhet az éves európai szemeszterek ciklusaiban;

49. utal a nemzeti és regionális számlák európai rendszerére vonatkozó javaslatokról (COM(2010) 774 final) jelenleg zajló

megbeszélésekre, és sajnálja az EU-beli helyi és regionális költségvetések összehasonlíthatóságának hiányát (a struktúrák, az olvashatóság és a tartalom szempontjából), illetve az uniós szintű harmonizáció hiányát, ami megnehezíti érdemi összehasonlítások és elemzések készítését;

50. megjegyzi, hogy a („hatos csomag” részét képező) 2011/85/EK irányelv 3. cikke megbízza a tagállamokat azzal, hogy az állami számvitelre vonatkozó nemzeti rendszereikben az ESA 95 módszertant alkalmazzák, és „a kormányzati szektor valamennyi [...] alszektora esetében gondoskodik[ja] arról, hogy a költségvetési adatok időben és rendszeresen, nyilvánosan hozzáférhetőek legyenek”. Sajnálja, hogy a tagállamok túlnyomó többsége ellenzi azt az Eurostat-javaslatot, hogy a NUTS 2 regionális szinten megvalósuló közberuházásokkal kapcsolatban új elemként több mutatót is vezessenek be;

51. üdvözli, hogy az Eurostat jelenleg vizsgálja annak lehetőségét, hogy harmonizált számviteli szabványokat alkalmazzanak EU-szerte a különféle kormányzati szintek számára az uniós, nemzeti és szubnacionális költségvetések közötti szinergiák javításának egyik módjaként;

52. kiemeli, hogy a helyi és regionális önkormányzatokra vonatkozó ESA 95 módszertan a hitelfelvételi költségeket illetően esetlegesen kiigazításokra szorul. Az ESA 95 számviteli módszertan ugyanis eltérően kezeli a pénzügyi műveleteket (így a hitelfelvételt is), és bünteti azokat a helyi és regionális önkormányzatokat, amelyek – költségvetésük kiegyensúlyozása érdekében – beruházásokat kívánnak eszközölni. Az ESA 95 keretében csak a kérdéses pénzügyi év műveleteit veszik figyelembe, ami a helyi és regionális önkormányzatok számára nem teszi lehetővé, hogy egy beruházáshoz kapcsolódó ideiglenes deficitet tartalékok vagy áthozott többlet felhasználásával egyenlítsenek ki. Ahhoz, hogy számviteli keretükben egyenlő eredményeket érjenek el, a helyi és regionális önkormányzatoknak teljes mértékben saját eszközeikből kellene finanszírozniuk beruházásaikat;

53. megjegyzi, hogy azok a tagállamok, melyek a helyi és regionális önkormányzatokat formálisan integrálták a költségvetési eljárásba (belső stabilitási paktum pl. Belgiumban, Spanyolországban és Ausztriában), általában gondoskodtak olyan mechanizmusokról, amelyek rugalmasabbá teszik az ESA 95 módszertant, hogy több mozgásteret biztosítsanak a beruházásokhoz. Jó eszköz erre például a költségvetési célok többéves kiigazítása vagy a beruházási kiadásokra vonatkozó célok alól történő részleges mentesítés a beruházási ciklus figyelembevételének érdekében;

54. következőképpen kéri, hogy ezeket a kérdéseket uniós szinten oldják meg a szabályok oly módon történő harmonizációja révén, hogy rugalmasabbá váljon az ESA 95 módszertan, lehetővé téve a helyi és regionális önkormányzatok számára, hogy a fentiek szerint intézzék beruházásaikat, tiszteletben tartva ugyanakkor a stabilitási és növekedési paktumnak az államháztartások megfelelő kezelésére vonatkozó követelményeit;

55. kéri, hogy nagyobb mértékben alkalmazzanak új, innovatív finanszírozási mechanizmusokat – ilyenek például a hitelek és egyéb „feltöltődő alapok” –, és utal azokra a lehetőségekre, amelyeket az EBB és a köz-magán társulások kínálnak a területi szintű kreatív és innovatív beruházások ösztönzésére. Üdvözli egyben a 2014 és 2020 közötti programozási időszak intézkedéseit, köztük a CSF-alapokat, amelyek tovább segítik ezeket a tevékenységeket;

56. megjegyzi, hogy a pénzügyi piacokhoz való hozzáférés EU-szerte meglehetősen különböző, és Európa egyes részein a helyi és regionális önkormányzatok tekintetében nem túlságosan fejlett, ezért ezzel a kérdéssel uniós szinten kell foglalkozni;

57. érdeklődéssel várja a további vitákat más lehetséges uniós szintű innovatív eszközökről – így például az uniós projektkötvényekről és az eurókötvényekről –, amelyek ösztönzik a beruházásokat és támogatják a szolidaritást, hogy segítsék Európa kilábalását a válságból.

Kelt Brüsszelben, 2013. január 31-én.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

A Régiók Bizottsága véleménye – Az egységes piac jobb irányítása

(2013/C 62/08)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- A szubszidiaritás elvének megfelelően az egységes piacot csak olyan mértékben kellene uniós jogszabályokkal irányítani, amennyire az valóban szükséges. Ennek az elvnek a mellőzése pedig problémákhoz vezethet a végrehajtási szakaszban, ahol a tagállamoknak már nem marad mozgásterük, és így veszélyeztetheti az adott ország gazdasági fejlődését.
- A jogszabályok kidolgozásakor szem előtt kell tartani a helyi és regionális önkormányzatok fontos szerepét. A „gondolkozz előbb kicsiben” szemlélet különösen hangsúlyozza a helyi szintű tevékenységeknek és a megfelelő gazdasági feltételek megteremtésének a jelentőségét. A kereteket európai szinten teremtik meg, de a gazdasági jólétet eredményező tényezők és a vállalkozó szellem mindig helyi szintről erednek. Az egységes piaci szabályok kialakításakor fontos figyelembe venni ezt a szempontot, mivel csak így egyeztethető össze az európai szintű gazdaság a helyi szempontokkal.
- Az egységes piaci jogszabályok igen nagy részét a helyi és regionális önkormányzatok hajtják végre. Azoknak a problémáknak az elkerülése érdekében, amelyek a szabályok gyakorlatba való átültetése során merülnek fel, fontos, hogy az RB és a helyi és regionális önkormányzatok szerepet kapjanak az uniós szintű jogalkotási folyamatban.
- A kulcsterületek kiválasztásakor azokat a területeket kell reflektorfénybe helyezni, amelyek jó lehetőségeket nyújtanak az innovációra és színvonalas munkahelyek teremtésére. A digitális belső piac és általában a szolgáltatási ágazat jó működése igen fontos és sürgős figyelmet igénylő terület.

Előadó	Markku MARKKULA (FI/EPP), Espoo város tanácsának tagja
Referenciaszöveg	Az Európai Bizottság közleménye: Az egységes piac jobb irányítása COM(2012) 259 final

A Régiók Bizottsága véleménye – Az egységes piac jobb irányítása

I. ÁLTALÁNOS MEGJEGYZÉSEK

1. Az egységes piac az európai gazdasági növekedés kulcsfontosságú hajtóereje. Az áruk, a szolgáltatások, a tőke és a munkavállalók szabad mozgása pedig immár húsz éve az európai jólét és gazdaság hajtóereje. E szabadságok és a velük kapcsolatos irányítás fejlesztése segítségével emellett felgyorsítható a válságból való kilábalás és megeremthetők a feltételek a szociális piacgazdaságnak az Európai Unió területén egységesen történő megvalósításához. Ezenkívül a kohéziós politika kiegészítő szerepet játszik abban, hogy az egységes piac az Unió összes régiójában megvalósuljon, konkrétan azáltal, hogy javítja a kkv-k versenyképességét, környezetbaráttá teszi a gazdaságot, és hangsúlyozza a tudást és az innovációt, különösen a strukturális hátrányokkal rendelkező régiókban.

2. Az RB felhívja a figyelmet arra, hogy a tagállamoknak arra is lehetőségük kell hogy legyen, hogy az adott nemzetgazdaság konkrét követelményeit és érdekeit figyelembe véve maguk választhassák meg a gazdaság fellendítésének az eszközeit.

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE

3. Közleményében az Európai Bizottság ismerteti az egységes piac fejlesztésére és az Európa 2020 stratégia céljainak elérésére irányuló intézkedésekből álló tervét.

4. A közlemény szerint az egységes piaci jogszabályok átlagos átültetési deficitje 2012 februárjában 1,2 % volt, és az átültetés egyre hosszabb ideig tart. Emellett a jogszabályok nem feltétlenül működnek jól a gyakorlatban, még akkor sem, ha nemzeti szinten hatályba léptetik őket.

5. Az Európai Bizottság a közleményben az egységes piac hatékony növekedésének elősegítése melletti elkötelezettség megújítására szólít fel. A javaslat két önálló részből áll:

- a. az elsőben az Európai Bizottság olyan cselekvéssorozatot javasol, amellyel a legnagyobb növekedési potenciált hordozó kulcsfontosságú területeken gyors előrehaladás érhető el;
- b. a másodikban konkrét intézkedéseket javasol az egységes piaci szabályok megalkotási, végrehajtási, alkalmazási és érvényesítési módjának további javítása érdekében.

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA NÉZETEI

6. Az Európai Bizottság jogosan aggódik az egységes piac fejlődése miatt. A közlemény általános intézkedéseket ismertet,

holott komolyabb átültetési problémák inkább csak egy konkrét területre vonatkozó szabályok, vagy csak egy adott tagállam tekintetében jelentkezhetnek.

7. A közleményben felsorolt intézkedésekkel az Európai Bizottság az egységes piac működését kívánja javítani. Az Európai Bizottság által javasolt intézkedések két fő célt szolgálnak. Az egyik az, hogy az egységes piacon a legnagyobb növekedési potenciállal rendelkező területeken kell gyors előrehaladást elérni, a másik pedig az egységes piac „irányítási ciklusának” hatékonyabbá tétele. A haladás nyomom követése terén az Európai Bizottság élni kíván az európai szemeszter kínálta előnyökkel. A Régiók Bizottsága megfelelőnek tartja ezeket az irányvonalakat.

8. A közlemény elsősorban a nemzeti jogba való átültetés fejlesztésére és a tagállamok kötelezettségvállalásának megerősítésére koncentrál.

9. Az átültetés lassúsága részben abból is eredhet, hogy a tagállamok csak csekély politikai elkötelezettséget tanúsítanak az egyes jogszabályok átültetése iránt. Erre a problémára csak a politikai akarat és kötelezettségvállalás megteremtése jelenthet megoldást. A jogalkotási és adminisztratív kultúra különbségeit már az egységes piaci szabályok kidolgozásakor figyelembe kell venni.

10. A Régiók Bizottsága egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy a túlszabályozás („goldplating”) komoly problémát jelent, amely felesleges új terheket eredményezett a vállalkozások és a polgárok számára.

11. Az Európai Bizottság által javasolt intézkedések részben utólagosak, és a közlemény nem fordít kellő figyelmet a lassú átültetés okaira.

II. ÖSSZPONTOSÍTÁS A LEGNAGYOBB NÖVEKEDÉSI POTENCIÁLT HORDOZÓ TERÜLETEKRE

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE

12. A közlemény szerint a legnagyobb növekedési potenciállal a szolgáltatási szektor (beleértve a kis- és nagykereskedelmet, az üzleti szolgáltatásokat és az építőipart), a pénzügyi szolgáltatási és a közlekedési ágazat, a digitális gazdaság és az energiaágazat rendelkezik.

13. Az uniós egységes piaci jogszabályok hatékony átültetése érdekében az Európai Bizottság azt javasolja, hogy a tagállamok határozottabban kötelezzék el magukat az átültetés és ennek során az Európai Bizottsággal való együttműködés iránt.

- A tagállamok vállaljanak kötelezettséget az irányelvek átültetése vonatkozásában a „zéró toleranciára”, vagyis az átültetési deficitnek és a megfélemlési deficitnek 0 %-osnak kell lennie.
- A tagállamok informálisan tájékoztassák az Európai Bizottságot a meghozandó intézkedések speciális szempontjairól, hogy az hatékony segítséget nyújthasson az átültetési időszak alatt.

14. Az Európai Bizottság figyelmet fordít arra, hogy a kiemelt területekre vonatkozó uniós jogszabályokat átültessék a nemzeti jogba, és ténylegesen végre is hajtsák őket. Az Európai Bizottság éves jelentést készítene az egységes piac integrációjáról az egységes piac gyakorlati működésének figyelemmel kísérése, valamint további, uniós és nemzeti szintű cselekvések meghatározása céljából. Továbbá konkrét lépéseket tenne annak elősegítése érdekében, hogy a kulcsfontosságú területeken időben, helyesen és hatékony módon hajtsák végre az uniós szabályokat.

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA NÉZETEI

15. Az európai bizottsági közlemény fő célja az egységes piac működésének javítása. Helyesnek tartjuk a prioritási területek kijelölését. Az európai egységes piac fejlesztéséhez fontos a leghatékonyabb intézkedések azonosítása.

16. A jelenlegi gazdasági helyzetben a pénzügyi szolgáltatási ágazat mint az egyik legnagyobb növekedési potenciállal bíró terület valóban fontos, de problematikus szerepet tölt be.

17. A kulcsterületek kiválasztásakor azokat a területeket kell reflektorfénybe helyezni, amelyek jó lehetőségeket nyújtanak az innovációra és színvonalas munkahelyek teremtésére. A prioritási területek kiválasztása a helyi önkormányzatok szempontjából megfelelő. A digitális belső piac és általában a szolgáltatási ágazat jó működése igen fontos és sürgős figyelmet igénylő terület.

18. A tagállamoknak még komoly fejlesztést kell végrehajtaniuk ahhoz, hogy a digitális piac működőképes legyen. A helyi önkormányzatok ehhez például a közbeszerzés révén tudnak hozzájárulni. A közbeszerzési eljárások elektronikus lebonyolítása és az elektronikus számlázás teljes körű alkalmazása jelentős mértékben előmozdítaná a digitális piac fejlődését. Az elektronikus kereskedelem közszektorban való alkalmazása előtt nem csak technikai jellegű akadályok és kihívások állnak. A digitális piac és ennek részeként az elektronikus közbeszerzési eljárások sikeres helyi és regionális szintű megvalósításához feltétlenül szükség van a legfelső vezetés támogatására, a struktúrák/szervezet ennek megfelelő módosítására és a személyzet képzésére.

19. A közbeszerzési eljárások elektronikus lebonyolítása számos nemzeti és helyi szintű intézkedés meghozatalát igényli.

Európai szinten ugyanakkor lehetővé kell tenni a digitális környezetre való áttérést, továbbá hatékonyabban kell terjeszteni a helyes gyakorlatokat.

20. A nemzeti jogszabályok megalkotása a nemzeti hatóságok hatásköre, melyeknek az is feladata, hogy az uniós jogszabályokat helyesen és a nemzeti szempontoknak megfelelően átültessék.

21. A Régiók Bizottsága üdvözli, hogy a késedelmes fizetésekről szóló irányelv szerepel azoknak a kulcsfontosságú jogalkotási aktusoknak a listájában, amelyek végrehajtását figyelmesen nyomon fogják követni. Az állami szervek általi késedelmes fizetés a kis- és középvállalkozások számára jelentős probléma, amellyel sürgősen foglalkozni kell.

22. Egyetértünk azzal, hogy a tagállamok által végzett átültetést figyelemmel kell kísérni. A közzéteendő éves jelentés segítségével a tagállamok összevethetik saját teljesítményüket más tagállamokéval. Az Európai Bizottság e jelentés és az elemzések alapján azonosítja a főbb szakpolitikai kihívásokat és teendőket a következő évre mind uniós, mind nemzeti szinten. Az éves jelentés hozzájárul majd az országspecifikus ajánlások meghatározásához, amelyek az európai szemeszter folyamatába illeszkedve az egyes tagállamokban végzett mélyrehatóbb teljesítményelemzéseken alapulnak.

III. AZ EGYSÉGES PIACI SZABÁLYOK MEGALKOTÁSA, VÉGREHAJTÁSA, ALKALMAZÁSA ÉS ÉRVÉNYESÍTÉSE

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE

23. Közleményében az Európai Bizottság hangsúlyozza, hogy az egységes piacra vonatkozó rendelkezések kidolgozásakor uniós szinten biztosítani kell, hogy:

- a szabályok könnyen érthetőek és egyértelműek legyenek,
- ne rójanak szükségtelenül nagy adminisztratív terheket a vállalkozásokra, a polgárokra vagy a közigazgatásokra,
- a szükséges adminisztratív eljárásokat (engedélyek stb.) elektronikus úton lehessen intézni,
- az információk hozzáférhetőek legyenek, és hathatós jogorvoslat álljon a vállalkozások és a polgárok rendelkezésére.

24. Az alapelvek tiszteletben tartása érdekében az érdekeltekkel konzultálni kell a jogalkotási javaslatok megfogalmazása előtt.

25. Az Európai Bizottság a szükséges esetekben, vagyis olyankor, amikor nincs szükség további mérlegelésre a javasolt uniós szabályok végrehajtása során, irányelv helyett rendeletre tesz javaslatot.

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA NÉZETEI

26. A jogalkotással kapcsolatban javasolt minőségi célokkal nem nehéz egyetérteni. A jogszabályok egyértelműsége és érthetősége mind uniós szinten, mind pedig a tagállami jogalkotók szempontjából fontos cél.

27. A Régiók Bizottsága úgy véli, hogy a belső piaci információs rendszer nélkülözhetetlen eszköz, és hogy a regionális és helyi önkormányzatoknak teljes körű hozzáférést kell kapniuk a rendszerhez, de képzést is kell biztosítani a helyi és regionális önkormányzatok munkatársai számára, hogy hatékonyan tudják használni a rendszert.

28. A szubszidiaritás elvének megfelelően az egységes piacot csak olyan mértékben kellene uniós jogszabályokkal irányítani, amennyire az valóban szükséges. Ennek az elvnek a mellőzése pedig problémákhoz vezethet a végrehajtási szakaszban, ahol a tagállamoknak már nem marad mozgásterük, és így veszélyeztetheti az adott ország gazdasági fejlődését.

29. A Régiók Bizottsága hangsúlyozza a SOLVIT központok hasznosságát a polgárok és a kisvállalkozások számára, különösen a határ menti régiókban, és arra kéri az Európai Bizottságot, hogy továbbra is támogassa a központok tevékenységét, a tagállamokat pedig arra, hogy megfelelő személyzetet és forrásokat bocsássanak rendelkezésükre.

30. A Régiók Bizottsága megjegyzi, hogy a kis értékű követelések európai eljárását az illetékes bíróságok nem ismerik eléggé, és még ritkán alkalmazzák; az eljárást alkalmazó polgárok egyik konkrét problémáját az ítéletnek egy másik tagállamban való végrehajtása jelenti.

31. Az időnként rossz minőségű szabályozás a polgárok és a vállalkozások szemében rombolja az Unió tényleges legitimitását. Például a közbeszerzésekre vonatkozó szabályozás a gyakorlatban korlátozza a tagállamok és a helyi önkormányzatok mozgásterét a tevékenységeik megszervezésében. A szolgáltatások megszervezését az egységes piaci szabályok és az ezek megszegésétől való félelem vezérli, ami működési szempontból nem feltétlenül célszerű.

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE

32. Az Európai Bizottság a közleményében megjegyzi, hogy az informatikai eszközöket intelligensebben kell felhasználni a vállalkozások és polgárok tájékoztatásában. Hangsúlyozza továbbá, hogy a tagállamoknak is fokozniuk kell arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy az egységes piac működéséről felhasználóbarát módon nyújtsanak információt.

33. Gondoskodni kell arról, hogy az adminisztratív intézkedéseket elektronikus úton lehessen végrehajtani, különösen akkor, ha azokat másik tagállamban hajtják végre. A belső piaci információs rendszer segítségével meg kell könnyíteni a hatóságok közti együttműködést.

34. A közlemény szerint nemzeti szinten egyetlen könnyen hozzáférhető, első szintű segítségnyújtó szolgálatnak kellene lennie, ahova a vállalkozások és polgárok fordulhatnak, ha problémával szembesülnek.

35. A tagállamoknak kötelezettséget kellene vállalniuk arra is, hogy biztosítják a gyors és hathatós bírósági jogorvoslat lehetőségét.

36. A közlemény szerint nemzeti szinten egyetlen fórumnak kellene felelnie az egységes piac felügyeletéért és figyelemmel kíséréseért. Az Európai Bizottság „egységes piaci központok” létrehozását ajánlja a tagállamokban, és létre kívánja hozni e központok európai hálózatát.

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA NÉZETEI

37. A bevált gyakorlatok azonosítása és terjesztése természetesen támogatandó, és az Európai Bizottság normál fejlesztési tevékenységeinek állandó részét kellene képeznie.

38. Egyetértünk a hatóságok közti együttműködés Európai Bizottság által javasolt fejlesztési irányával. Az egységes piaci központok létrehozása például a tagállami hatóságok és az Európai Bizottság közti információcsera szempontjából indokolt lehet. Az egységes piaci központok feladatainak illeszkedniük kell a tagállamok egyéb adminisztratív struktúrájába.

39. A jogszabályok kidolgozásakor szem előtt kell tartani a helyi és regionális önkormányzatok fontos szerepét. A „gondolkozz előbb kicsiben” szemlélet különösen hangsúlyozza a helyi szintű tevékenységeknek és a megfelelő gazdasági feltételek megteremtésének a jelentőségét. A kereteket európai szinten teremtik meg, de a gazdasági jólétet eredményező tényezők és a vállalkozó szellem mindig helyi szintről erednek. Az egységes piaci szabályok kialakításakor fontos figyelembe venni ezt a szempontot, mivel csak így egyeztethető össze az európai szintű gazdaság a helyi szempontokkal.

40. Az egységes piaci jogszabályok igen nagy részét a helyi és regionális önkormányzatok hajtják végre. Azoknak a problémáknak az elkerülése érdekében, amelyek a szabályok gyakorlatba való átültetése során merülnek fel, fontos, hogy az RB és a helyi és regionális önkormányzatok szerepet kapjanak az uniós szintű jogalkotási folyamatban.

41. Az innovatív megoldások helyi szinten születnek. Az innovációtámogatásban és az újítások kipróbálásában a helyi és regionális önkormányzatok központi szerepet játszhatnak. Az európai egységes piac fejlesztéséhez olyan modellt kellene kialakítani, melyben mind a helyi, mind pedig az európai szintű szereplőknek megvan a maguk természetes szerepe. Az Európai Bizottság például támogathatná azt a megközelítést, hogy az egyes főigazgatások közti együttműködés prioritásául a legnagyobb növekedési potenciállal rendelkező területek fejlesztését tűzik ki, a legjobb gyakorlatokat pedig helyi szinten kipróbálják.

42. Európai szintű hálózatok nélkül azonban még a legjobb gyakorlatok sem terjednek el. Ilyen hálózatok létrehozására az Európai Bizottságnak vannak a legjobb lehetőségei. A legnagyobb innovációs potenciállal rendelkező szakterületeken és régiókban olyan uniós finanszírozású kísérleti projekteket kellene indítani, melyekben a kutatás hatékonyan szolgálja az innovációt, az oktatást és a tanulást. Az Európai Bizottság támogatásával minden helyi szintű szereplőnek hozzá kellene jutnia az így kifejlesztett modellekhez.

IV. TOVÁBBI SZÜKSÉGES NYOMONKÖVETÉSI INTÉZKEDÉSEK

43. Az Európai Bizottság elkészítette *A második egységes piaci intézkedéscsomag* című közleményét (COM(2012) 573 final). E szerint az Európai Parlament, a Tanács, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, a Régiók Bizottsága, valamint számos érdekelt fél együttes részvételének köszönhetően az egységes piac további fejlődését illetően széles körben osztott politikai koncepciót sikerült kialakítani, így lehetővé vált a politikai figyelem összpontosítása. Az RB osztja az Európai Bizottságnak azt a nézetét, hogy a gazdasági válság állította kihívások miatt sürgősen nyomkövetési intézkedéseket kell hozni.

44. A közlemény szerint az újfajta növekedés motorjaként meghatározott négy terület a következő:

1. Teljes mértékben integrált hálózatok kifejlesztése az egységes piacon
2. A polgárok és a vállalkozások tagállamok közötti mobilitásának előmozdítása
3. A digitális gazdaság támogatása Európa-szerte
4. A szociális vállalkozások, a kohézió és a fogyasztói bizalom erősítése.

45. A hálózatok jelentik a gazdaság megújításának gerincét. Fontos cél egy olyan egységes piac megteremtése, ahol a polgárok és vállalkozások kihasználhatják az egységes közlekedési és energiapiac előnyeit. A digitális ágazat vitathatatlanul a produktivitás és a kreativitás fő mozgatórugója. A szociális

vállalkozás fogalma azt jelenti, hogy mozgósítják a polgárokat és a harmadik szektort, illetve hogy gyorsan bővülnek a különféle partnerségi tevékenységek. Az RB olyan konkrét intézkedéseket vár, amelyekkel mihamarabb eleget lehet tenni az e célkitűzésekkel kapcsolatos elvárásoknak.

46. A fent vázolt szempontok mellett az egységes piac működése számos egyéb szempontot és kérdést felvet, melyeket politikai szinten meg kell vitatni, és amelyek megoldása a gazdasági válság tapasztalatai fényében elengedhetetlen. Sokuk már az Európa 2020 stratégiában és a kiemelt kezdeményezésekben is szerepel, megoldást azonban mind ez ideig nem sikerült rájuk találni. Az ehhez szükséges intézkedésekkel több RB-vélemény is foglalkozott, ezekből a következőket szeretnénk itt kiemelni.

47. Az RB (CdR 330/2010) „területi paktumok létrehozását [...] javasolja, melyek keretében a helyi és regionális önkormányzatok rugalmas régióspecifikus eljárások révén az EU 2020 stratégia és a kiemelt kezdeményezések végrehajtására összpontosíthatják tevékenységeiket és a finanszírozást. Különös hangsúlyt kell helyezni azokra a területekre, amelyeken a kérdéses régióban társadalmi innovációkat mozdítanak elő, és amelyek a lehető legnagyobb társadalmi hatással járnak.” Különösen fontosak az Európai Bizottság közleményében megnevezett kiemelt területekre vonatkozó intézkedések, például a digitális lehetőségek maradéktalan kihasználása a szolgáltatási folyamatok és struktúrák megújításában.

48. Az RB (CdR 330/2010) „javasolja az Európai Bizottságnak, hogy az egységes piaci intézkedéscsomag keretében valósítsa meg a Lisszaboni Szerződés összes eredményét, amelyek segítséget nyújthatnak az uniós polgárok egységes piac iránti bizalmának a visszaállításában, különös tekintettel az EUSZ 3. cikkére, amely új szociális célokat állapít meg az EU számára – és pedig a társadalmi kirekesztés és a megkülönböztetés elleni küzdelmet, a társadalmi igazságosságot és védelmet, a nők és férfiak közötti egyenlőséget, a nemzedékek közötti szolidaritást, valamint a gyermekek jogának védelmét”. Itt is arról van szó, hogy hogyan hozhatók létre társadalmi innovációk úgy, hogy Európában úttörő projektek keretében néhány régióban végzett innovatív tevékenység és több régió összefogása révén mindenki számára hasznos megoldások szülessenek.

Kelt Brüsszelben, 2013. január 31-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

A Régiók Bizottsága véleménye – A tengerekkel kapcsolatos tudás 2020

(2013/C 62/09)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- úgy véli, hogy a tengerekkel kapcsolatos tudás rendkívül fontos különösen a fenntartható növekedéshez, továbbá az óceánok egészségének és termékenységének elérése, illetve a tengeri ökoszisztémáknak és az emberi tevékenységek ezekre gyakorolt hatásának jobb megismerése végett,
- úgy véli, hogy fontos központi adatokkal rendelkezni a tengerrel kapcsolatos tevékenységekről, hogy jobban megértsük és előre láthassuk a potenciális összefüggéseket,
- fontosnak tartja, hogy a tagállamok az adatgyűjtésre szolgáló saját költségvetési forrásaikon kívül adatgyűjtési és kutatási célokra rendelkezésre álló uniós forrásokat is igénybe vehessenek,
- úgy véli, hogy bár történt bizonyos előrelépés – különösen az EMODnet első szakaszának lezárása említendő meg –, számos kihívást kell még leküzdeni ahhoz, hogy teljesüljenek az Európai Bizottság 2010-ben kitűzött céljai,
- úgy véli, hogy hatékony és eredményes eljárásokat kell kidolgozni a tervezési kérelmek és értékelésük kapcsán a kérelmek hatékony feldolgozása érdekében,
- hangsúlyozza annak fontosságát, hogy folytassák – különösen az EMODnet-tel kapcsolatban – a már megkezdett munkát, és miután az adathálózat (2014-ben) működőképessé válik, biztosítsanak számára nagy nyilvánosságot, hogy megkapja a szükséges anyagi eszközöket, és megismerkedjen vele a kiválasztott célközönség (az állami és a magánszektor, valamint a nagyközönség).

Előadó	Arnold HATCH (UK/független), Craigavon (Észak-Írország) önkormányzati képviselője
Referenciaszöveg	Zöld könyv – A tengerekkel kapcsolatos tudás 2020 – a tengerfenék feltérképezésétől az óceán-előrejelzésig COM(2012) 473 final

A Régiók Bizottsága véleménye – A tengerekkel kapcsolatos tudás 2020

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Bevezetés

1. úgy véli, hogy a tengerekkel kapcsolatos tudás rendkívül fontos különösen a fenntartható növekedéshez, továbbá az óceánok egészségének és termékenységének elérése, illetve a tengeri ökoszisztémáknak és az emberi tevékenységek ezekre gyakorolt hatásának jobb megismerése végett. Megjegyzi, hogy a jelenleg rendelkezésre álló adatok szétaprózottak; a hatóságok, kutatóközpontok és a magánszféra külön adatbázisokban tartják őket, és az összegyűjtött adatok túllépnek a nemzeti határokon. Úgy véli, hogy fontos központi adatokkal rendelkezni a tengerrel kapcsolatos tevékenységekről, hogy jobban megértsük és előre láthassuk a potenciális összefüggéseket. A mélytengeri feltárások (bányászat, olaj- és gázkitermelés) például különösen kockázatos tevékenységet jelentenek, amelyeket jelenleg a halászati tevékenységektől teljesen elkülönülten kezelnek;

2. mivel meggyőződése, hogy az adatok szétaprózott jellege gátolja a tengeri tevékenységek gazdaságos és fenntartható fejlődését, úgy véli, hogy az adatokhoz való hozzáférés javítására, a felhasználók költségeinek mérséklésére, az innováció ösztönzésére és a tengereink állapotával kapcsolatos bizonytalanság csökkentésére kellene törekedni. Az adatbázisoknak felhasználóbarátaknak kell lenniük, helyi szintű kapcsolattartóval kell rendelkezniük a felhasználók támogatása érdekében, és kapcsolódniuk kellene egy nyilvános honlaphoz, amelynek kialakítását úgy kellene megoldani, hogy az ösztönözze a nyilvánosságot a kiterjedt online felmérésekben való részvétellel;

3. emlékeztet arra, hogy a tengerekkel kapcsolatos tudásról már kifejtette nézeteit 2011. januári véleményében⁽¹⁾, amely mind a tengerekkel kapcsolatos tudásról szóló közleménnyel⁽²⁾, mind az integrált tengerpolitikára vonatkozó rendeletjavaslattal⁽³⁾ foglalkozott. A zöld könyv erre a korábbi közleményre támaszkodik, és a 2011-es vélemény számos fontos megállapítása továbbra is érvényes;

(1) CdR 339/2010 fin – Az integrált tengerpolitika fejlesztése és a tengerekkel kapcsolatos tudás 2020.

(2) COM(2010) 461 final – A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak: A tengerekkel kapcsolatos tudás 2020 – tengermegfigyelés és tengeriadat-kezelés az intelligens és fenntartható növekedés szolgálatában.

(3) COM(2010) 494 final – Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletről az integrált tengerpolitika továbbfejlesztését támogató program létrehozásáról.

4. emlékeztet rá, hogy a tengerekkel kapcsolatos tudásról szóló 2010. évi közlemény már maga is az integrált tengerpolitikára vonatkozó 2009. november 16-i tanácsi következtetések⁽⁴⁾ folytatása volt, amelyek a tengeri adatok gyűjtésével és kompilációjával kapcsolatos összehangoltabb megközelítést szorgalmaztak. Az európai bizottsági dokumentum többek között a következő kihívásokat jelöli meg: az EU e térségre vonatkozó legfontosabb kezdeményezéseinek – különösen az EMODnet-nek és az európai Föld-megfigyelési programnak (GMES) – a fenntarthatósága 2014 után; a pénzügyi válság, a tagállamok költségvetéseinek ezen a területen történő ésszerű felhasználása és a halászati adatokhoz történő hozzáférés;

5. úgy véli, hogy bár történt bizonyos előrelépés – különösen az EMODnet első szakaszának lezárása említendő meg –, számos kihívást kell még leküzdeni ahhoz, hogy teljesüljenek az Európai Bizottság 2010-ben kitűzött céljai;

6. ezért üdvözlí az Európai Bizottság zöld könyvét;

Megjegyzések a zöld könyvről

7. rámutat, hogy a tengerekkel és azok ökoszisztémáival kapcsolatos tudás elengedhetetlen a „kék gazdaságban” – az Európa 2020 stratégia tengeri dimenziójában – rejlő lehetőségek teljes kihasználásához;

8. hangsúlyozza, hogy a kék gazdaságnak fenntarthatónak kell lennie, és munkahelyeket kell létrehoznia a tengergazdasági, a tengergazdálkodási és a halászati ágazatban azáltal, hogy javítja az ipar, a hatóságok és a kutatóközösség versenyképességét és hatékonyságát. Az Európai Bizottság becslései szerint évi 300 millió euró haszonnal járhatna, ha integrált hálózatot alakítanának ki a tengeri megfigyelések jelenlegi szétaprózott rendszere helyett;

9. ismételten támogatásáról biztosítja az európai tengeri megfigyelési és adathálózat (EMODnet) elképzelését, amely elősegítené egy a tengeri tudásra vonatkozó, egész Európára kiterjedő, integráltabb hálózat létrehozását;

10. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy folytassák – különösen az EMODnet-tel kapcsolatban – a már megkezdett munkát, és miután az adathálózat (2014-ben) működésképesé válik, biztosítsanak számára nagy nyilvánosságot, hogy megkapja a szükséges anyagi eszközöket, és megismerkedjen vele a kiválasztott célközönség (az állami és a magánszektor, valamint a nagyközönség). Az RB ezért támogatja egy megszakítás nélküli, integrált folyamat 2014 utáni bevezetését;

(4) Tanácsi következtetések az integrált tengerpolitikáról, az Általános Ügyek Tanácsának 2 973. ülése, Brüsszel, 2009. november 16.

11. felhívja a figyelmet annak fontosságára, hogy pontosabb információkkal és adatokkal rendelkezünk a tengerek biológiai sokféleségéről, a különböző tengeri ökoszisztémák működéséről és az emberi tevékenység által rájuk gyakorolt hatásokról. Ezenkívül úgy véli, hogy hatékony és eredményes eljárásokat kell kidolgozni a tervezési kérelmek és értékelésük kapcsán a kérelmek hatékony feldolgozása érdekében;

12. rámutat, hogy a halállományok állapotának ismerete nélkül bajosan lehet a közös halászati politika ambiciózus, reális reformját megtervezni, és ismételten azt kéri, hogy megfelelő anyagi forrásokat különítsenek el az Európai Tengerügyi és Halászati Alap (ETHA) számára, amelyről jelenleg folynak a tárgyalások;

13. fontosnak tartja, hogy a tagállamok az adatgyűjtésre szolgáló saját költségvetési forrásaikon kívül adatgyűjtési és kutatási célokra rendelkezésre álló uniós forrásokat is igénybe vehessenek, különösen az ETHA és a Horizont 2020 keretében;

14. kéri, hogy a tengeri környezet megfigyelése strukturáltabb megközelítéssel történjen, hogy a CLIMATE-ADAPT platformnak pontosabb mutatókkal lehessen szolgálni a helyi változásokról az olyan klimatikus paraméterekkel kapcsolatban, mint a tengerszint emelkedése és az óceánok savasodása, és ezáltal segíteni lehessen az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás folyamatát;

Szubszidiaritás

15. emlékeztet rá, hogy a szubszidiaritás alapján az adatgyűjtés elsősorban a tagállamok felelősségi körébe tartozik. Mivel a tagállamok és a különféle felhasználói közösségek között összhangot kell teremteni, célszerű lenne, ha az EU hozzáadott értéket biztosítana az adatösszesítés szakaszában. A nemzeti adatokból nem derül ki mindaz, amit tudnunk kell a tengerekről, amelyek a változó irányú szelek, szezonális áramlatok és vándorló fajok által összekötött globális rendszert alkotnak. Ráadásul ezek a változók túllépnek a nemzeti határon, úgyhogy az összegyűjtött adatokat a kívánt eredmények elérése érdekében össze kell hangolni, és össze kell kapcsolni egymással;

16. ezért európai szintű elemzést tart szükségesnek, és úgy véli, hogy a szubszidiaritás elve alapján teljesen jogos az uniós fellépés;

17. felhívja azonban a figyelmet arra, hogy amikor e konzultációt követően újabb intézkedéseket dolgoznak ki, tartsák tiszteletben a szubszidiaritás és az arányosság elvét, és vegyék tekintetbe a helyi és regionális önkormányzatok számára esetleg jelentkező adminisztratív vagy pénzügyi terheket.

Kelt Brüsszelben, 13. január 31-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

A Régiók Bizottsága véleménye – Kék növekedés: a fenntartható tengergazdálkodási és tengergazdasági növekedés lehetőségei

(2013/C 62/10)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- felhívja a figyelmet arra, hogy a tágan értelmezett tengergazdaság nem korlátozódik a tengerekhez és óceánokhoz közvetlenül kapcsolódó régiókra és szereplőkre, hanem meghatározó módon érint a tengerparttól és kikötőktől távol fekvő régiókat is – többek között a hajófelszerelések gyártása, a szállítási és logisztikai terület, valamint a kutatás-fejlesztés révén,
- amellet foglal állást, hogy a kék gazdasági fejlődés során használják ki és vegyék figyelembe a megvalósítása céljából Európa tengermedencéinek regionális sajátosságait,
- szükségesnek tartja, hogy az akvakultúrát uniós pénzügyi eszközökkel támogassák, ugyanakkor elutasítja a vízi organizmusok genetikai módosításával kapcsolatos javaslatokat, melyek célja a betegségekkel és környezetszennyezéssel szemben ellenállóbb új fajok kitenyésztése,
- felhívja a figyelmet a világháborúk és a hidegháború időszakából megmaradt katonai eszközökre, valamint a korábban a tengerekbe ürített radioaktív hulladékokra, és létfontosságúnak tartja, hogy európai uniós szinten intézkedéseket dolgozzanak ki és eszközöket különítsenek el a szóban forgó veszélyes maradványok biztonságos elhelyezésére,
- kéri, hogy a Régiók Bizottságát mint a helyi és regionális önkormányzatok képviselőjét rendszeresen vonják be a „kék növekedés” koncepciójával kapcsolatos további munkákba, beleértve azokat is, amelyek a tengermedencékre irányuló stratégiák kifejlesztésére és kialakítására vonatkoznak, amelyeket fontos eszköznek tart a „kék növekedés” lényeges elemeinek a végrehajtásához.

Előadó	Előadó: Adam BANASZAK (PL/EA), Kujávia-Pomeránia vajdaság közgyűlésének tagja
Referenciaszöveg	A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Kék növekedés: A fenntartható tengergazdálkodási és tengergazdasági növekedés lehetőségei COM(2012) 494 final

A Régiók Bizottsága véleménye Kék Növekedés: A fenntartható tengergazdálkodási és tengergazdasági növekedés lehetőségei

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. kiemeli, hogy a kék növekedés koncepciója azon a feltevésen alapul, hogy a tengerek, tengerpartok és óceánok korunk számos kihívásának kezelésében kulcsszerepet tölthetnek be. Fontos ugyanakkor, hogy a koncepció a fenntartható fejlődés és az „intelligens szakosodás” elveire épüljön;

2. felhívja a figyelmet arra, hogy a tágan értelmezett tengergazdaság nem korlátozódik a tengerekhez és óceánokhoz közvetlenül kapcsolódó régiókra és szereplőkre, hanem meghatározó módon érint a tengerparttól és kikötőktől távol fekvő régiókat is – többek között a hajófelszerelések gyártása, a szállítási és logisztikai terület, valamint a kutatás-fejlesztés révén;

3. hangsúlyozza, mennyire fontos, hogy növekedjen az EU versenyképességét nemzetközi viszonylatban is javítani képes kék gazdaság;

4. úgy véli, hogy a kék növekedésnek a biológiai sokféleség, valamint a tengeri környezet és ennek ökoszisztémái védelméből kell kiindulnia, mert így megerősödnek az egészséges és ellenállóképes tengeri és parti ökoszisztémák természetes funkciói;

5. üdvözlözi az EU jelenlegi, illetve a 2014–2020 közötti időszakra tervezett kezdeményezéseit, amelyek célja a kék gazdaság növekedésére irányuló tagállami vagy helyi és regionális önkormányzati intézkedések támogatása;

6. támogatja azokat az erőfeszítéseket, amelyek Európai Unió-szerte a tengeri területrendezés egyezményes keretének a kialakítására irányulnak. Ez a keret fontos eszköze lesz a kék gazdaság különböző ágazatai közötti érdekegyeztetésnek, és hozzájárul az értékes tengeri erőforrások hatékony és fenntartható felhasználásához;

7. úgy véli, hogy Európában nincs egységes tengerpolitika. Megjegyzi egyben, hogy a közlemény figyelmen kívül hagy néhány tengergazdasági ágazatot, például a tengeri szállítást és a hajógyártást;

Kék energia

8. egyetért azzal, hogy a tágan értelmezett megújuló tengeri energiaforrásokra épülő ipar erős gazdasági ágazat, és olyan elektromos energiához biztosít hozzáférést, amely csak elhanyagolható mértékben terheli a természeti környezetet, ugyanakkor fellendíti az érintett régiók fejlődését;

9. kiemeli, hogy e gazdasági ágazat előmozdításában fontos szerepet játszanak az uniós eszközök, amelyekből az ilyen jellegű beruházásokat, a kutatási-fejlesztési tevékenységeket és az emberi erőforrás képzését finanszírozzák;

10. fontosnak tartja, hogy kiemelt figyelmet kapjon, hogy a megújuló energia előállításával összefüggésben létrejött struktúrák milyen hatással vannak a természetes környezetre;

11. felhívja a figyelmet arra, hogy a megújuló tengeri energiával foglalkozó iparág fejlesztése kedvező hatást gyakorolhat a kisebb tengeri kikötők fejlődésére, amelyek logisztikai szempontból képesek lesznek megfelelni a szóban forgó tengergazdasági ágazat igényeinek;

12. úgy véli, hogy a tengerészeti és kikötői hatóságok képviselőit és a helyi és regionális önkormányzatokat fel kell kérni arra, hogy további megbeszéléseket folytassanak a megújuló tengeri energia jövőjéről;

13. megjegyzi, hogy a közszférának különleges szerepet kell majd betöltenie az erre a területre irányuló jövőbeli kezdeményezések támogatásában;

Akvakultúra és halászat

14. úgy véli, hogy a természeti környezet, az ökológiai egyensúly és a biológiai sokféleség tiszteletben tartásán alapuló akvakultúra-fejlesztés és termelésnövelés kedvező hatást gyakorol a halak és más vízi organizmusok fogyasztásának növekedésére. Ez segíti a társadalom egészségi állapotának javítását, megerősíti az akvakultúrával foglalkozó gazdasági szereplők helyzetét, csökkenti a halféhiérje-helyettesítők arányát, illetve fellendíti a foglalkoztatást a kék gazdaság szóban forgó ágazatában;

15. szükségesnek tartja, hogy az akvakultúrát uniós pénzügyi eszközökkel támogassák, ami növeli a halászati ágazat és a halászati tevékenységek jelentőségét a part menti régiók számára;

16. elutasítja a vízi organizmusok genetikai módosításával kapcsolatos javaslatokat. Ezek célja a betegségekkel és környezetszennyezéssel szemben ellenállóbb új fajok kitenyészése;

17. támogatja a halászhajók hajtóműcseréjét, illetve olyan új, energiahatékony halászhajók piaci bevezetését, amelyek lehetővé teszik a szelektív halászatot, valamint a hajók biztonságának és kényelmének javítását;

18. emlékeztet „A közös halászati politika reformja” című véleményben megfogalmazott álláspontjára, mely szerint szükség van egy akvakultúrával foglalkozó tanácsadó testület létrehozására, amely egybegyűjti a feldolgozóipar képviselőit;

19. kiemeli a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) mint olyan tudományos testület szerepét, amely támogatja az Európai Bizottság munkáját a fenntartható halászati gazdálkodás terén;

Tengeri és tengerparti turizmus, üdülési célú hajóutak

20. úgy véli, hogy üdüléséhez egyre több uniós polgár részesíti előnyben az európai uniós országok tengerpartjait. Az ilyen üdülések növekvő népszerűségének háttérében áll az is, hogy az érintett gazdasági ágazatban egyre színvonalasabbak a szolgáltatások;

21. támogatja a tengeri kikötői, rakodóparti és tág értelemben vett szállítási infrastruktúra stratégiai megközelítését, és igen fontosnak tartja e beruházási tevékenységek pénzügyi támogatását a Kohéziós Alap, az Európai Regionális Fejlesztési Alap és az Európai Tengerügyi és Halászati Alap eszközeiből;

22. úgy véli, hogy a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó új pénzügyi tervben támogatást és ösztönzést érdemelnek a tengerpartok védelmét és a környezetet tiszteletben tartó idegenforgalmi tevékenységeket összekapcsoló kezdeményezések;

23. kiemeli a védett tengeri területek szerepét a tengeri ökoszisztémák megőrzésében és védelmében, valamint a bűvarkodáson alapuló, fenntartható idegenforgalmi tevékenységek fejlesztésében, a tengeri környezet megismerésének és a közvélemény azzal kapcsolatos figyelemfelkeltésének stratégiai eszközeként;

24. üdvözli a regionális és helyi önkormányzatok eddigi szerepvállalását a környezetvédelem támogatásában, ösztönzésében és népszerűsítésében, a turizmus fellendítését célzó kezdeményezésekben és az érintett gazdasági ágazat személyzeti állományának magas szintű képzésében;

25. elismeri a tengerészeti főiskolák és tudományos-oktatási intézmények különös jelentőségét, amelyek nemcsak felsőfokú végzettséggel, hanem a tengergazdasághoz kapcsolódó magas szintű szakképesítéssel rendelkező munkavállalókat is képeznek.

Támogatni kell a tengerészeti szakmákra irányuló oktatási együttműködés platformjait is;

Tengeri ásványkincsek

26. egyetért azzal, hogy a nyersanyagszükséglet emelkedésével párhuzamosan növekedhet az érdeklődés a tengerek és óceánok medrében található erőforrások kiaknázása iránt, valamint hogy ez súlyos terhet jelenthet az – esetenként még nagymértékben ismeretlen – tengeri ökoszisztémák egyensúlyára, súlyos romlást idézve elő a területen, illetve a természeti és emberi környezetben (süllyedés, erózió, tengervíz beáramlása stb.) ott, ahol a kiaknázott meder a part közelében van. Ezért az RB fenntartható fejlődésről szóló véleményében kifejtetteknek megfelelően e gazdasági nyomás csökkentése érdekében előnyben kell részesíteni a szóban forgó nyersanyagoknak a használatot követő újrafelhasználását és újrahazsnoztatását;

27. úgy véli, hogy a kutatási-fejlesztési munkákat támogató eszközök, a tudományos intézetek és kutatások finanszírozása, a tudományos programok és az ösztöndíjak a szóban forgó gazdasági ágazat fejlődésének motorjai lehetnek;

28. kiemeli a hajógyártásra, a hajófelszerelés-gyártásra és a tengerben található nyersanyagok magas környezetvédelmi normák mellett történő kiaknázását szolgáló berendezések (köztük kitermelőgépek) előállítására irányuló szakágazat támogatásának jelentőségét;

29. felhívja a figyelmet egy olyan kérdésre, amely igen fontos lehet a kék gazdasági fejlődés minden említett ágának szempontjából: a világháborúk és a hidegháború időszakából megmaradt katonai eszközökről, valamint a korábban a tengerekbe ürített radioaktív hulladékokról van szó. E tekintetben európai uniós szinten intézkedéseket kell kidolgozni, és eszközöket kell elkülöníteni a szóban forgó veszélyes maradványok biztonságos elhelyezésére;

Kék biotechnológia

30. egyetért azzal, hogy a tengeri erőforrásokon alapuló biotechnológia egészére egyelőre alacsony fejlettség jellemző. A közleményben ismertetett bevált gyakorlati megoldásokból kiindulva (tengeri organizmusokból készített gyógyszerek) elmondhatjuk, hogy az ezen a területen végzett kutatások igen jó kilátásokkal kecsegtetnek;

31. úgy véli, hogy a tudományos kutatások nyomom követezése elősegítheti új, innovatív technológiák kifejlesztését, amelyek – ipari méretekben alkalmazva – jelentősen fellendíthetik a gazdaságot;

Összegzés

32. kiemeli, hogy a kék gazdaság fejlesztése során gondoskodni kell a természeti környezet és a fenntartható fejlődés elveinek tiszteletben tartásáról. Igen fontos azonban az is, hogy a természetvédelmi szempontokat figyelembe vegyék e fejlődésben;

33. úgy véli, hogy a kék növekedéssel összefüggésben alapvetően fontos a nélkülözhetetlen infrastruktúrák – különösen a tengeri kikötők, rakodópartok és közlekedési hálók – kiépítése. Ezért az ilyen tervekhez mindenfajta támogatást – különösen a kutatási-fejlesztési programokról van szó – kiemelten és stratégiai jelleggel kell kezelni;

34. amellett foglal állást, hogy a kék gazdasági fejlődés során használják ki és vegyék figyelembe a megvalósítása céljából Európa tengermédcéinek regionális sajátosságait;

35. kéri, hogy a Régiók Bizottságát mint a helyi és regionális önkormányzatok képviselőjét rendszeresen vonják be a „kék növekedés” koncepciójával kapcsolatos további munkákba, beleértve azokat is, amelyek a tengermédcékre irányuló stratégiák kifejlesztésére és kialakítására vonatkoznak, amelyeket fontos eszköznek tart a „kék növekedés” lényeges elemeinek a végrehajtásához.

Kelt Brüsszelben, 2013. január 31-én.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

A Régiók Bizottsága véleménye – Megújuló energia: az európai energiapiac egyik meghatározó tényezője

(2013/C 62/11)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- megjegyzi, hogy a megújuló energiaforrásoknak számos országban megfigyelhető koordinálatlan és a vártnál gyorsabb fejlődése nem kevés politikai, szabályozási, valamint technikai problémát okoz az energiarendszerek működésében. Komoly vitát kellene folytatni uniós szinten a megújuló energiaforrások összehangolt támogatásának megfelelő mechanizmusairól és eszközeiről;
- rámutat arra, hogy a megújuló energiaforrások fejlesztéséhez közös uniós stratégiára épülő, egyszerű és hatékony támogatási rendszer kidolgozása és bevezetése szükséges. Közös stratégiára van szükség mind piaci alapú, mind szabályozási mechanizmusok kialakításához, hogy hatékony és szociálisan is kivitelezhető átmenetet lehessen biztosítani a megnövelt megújulóenergia-termelésre;
- véleménye szerint a jövőbeni támogatási mechanizmusok egyrészt a megújuló energia termelését és elosztását támogató, ellenőrzött eljárásokra, másrészt pedig a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos új technológiák szélesebb körű alkalmazására épülhetnek;
- meggyőződése, hogy a jelenlegi helyzet stabilizálása érdekében, és azért, hogy a befektetőket hosszú távon is ösztönözze, feltétlenül szükséges a tagállamok döntési változékonyságának visszaszorítása. Ennek elősegítéséhez az egyik eszköz a megújuló energiaforrásokat támogató páneurópai rendszer lehetne;
- elképzelhetőnek tartja, hogy ha a régiókban a különböző megújuló energiaforrások a termelési és továbbítási kapacitások intelligens hálózati technológiával folytatott új gazdálkodási módszerekkel ötvöződnek, az lehetővé teszi a villamosenergia-kereslet és termelés helyi kiegyenlítését, jelentősen növeli a régiók energiabiztonságát és korlátozza a régiók nagyobb távolságból való energiainporttól való függését.

Előadó	Witold STĘPIEŃ (PL/EPP), a Łódźi Vajdaság elnöke
Referenciaszöveg	A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: „Megújuló energia: az európai energiapiac egyik meghatározó tényezője”
	COM(2012) 271 final

A Régiók Bizottsága véleménye – Megújuló energia: az európai energiapiac egyik meghatározó tényezője

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Bevezetés

1. egyetért az Európai Bizottság véleményével, amely szerint a megújuló energiaforrások kulcsfontosságúak az energiaellátás diverzifikálása, az európai versenyképesség növelése és a munkahelyteremtés, valamint az Európai Unió éghajlatváltozással kapcsolatban vállalt kötelezettségeinek betartása szempontjából; továbbá úgy ítéli meg, hogy a megújuló energiaforrásokra vonatkozóan a 2020 utáni időszakra szóló, kiemelt célok feltételül szükségesek ahhoz, hogy a megújuló energiaforrások az európai energiapiac részévé váljanak;

2. véleménye szerint a megújuló energiaforrások fejlesztési problémáinak egyik fő oka, hogy az európai uniós energiapolitikából hiányzik a hosszú távú jövőkép és a szubszidiaritás elve szerinti koordináció az egyes országok, régiók és érintett felek között, és utal az energiahatékonysági intézkedések kulcsszerepére a célok elérésében. Egyetért továbbá az Európai Bizottsággal abban, hogy a tagállamoknak alkalmazniuk kellene a meglévő eszközöket a kölcsönös együttműködés, illetve a megújuló energiaforrások kereskedelmének előmozdítása érdekében, és kiemeli azt a különleges szerepet, amelyet a határ menti régiók mint az együttműködés laboratóriumai játszhatnak e téren;

3. rámutat arra, hogy a megújuló energiaforrások fejlesztéséhez közös uniós stratégiára épülő, egyszerű és hatékony támogatási rendszer kidolgozása és bevezetése szükséges. Ehhez – a szubszidiaritás és arányosság elvének értelmében – európai szinten csak keretfeltételeket ésszerű meghatározni, különösen, ha határokon átnyúló hatások jelentkeznek. A jövőbeni támogatási mechanizmusok egyrészt a megújuló energia termelését és elosztását támogató, ellenőrzött eljárásokra, másrészt pedig a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos új technológiák szélesebb körű alkalmazására épülhetnek. Kiemeli azt a kulcsfontosságú szerepet, amelyet a helyi és regionális önkormányzatoknak kell játszaniuk a megújuló energián alapuló megoldások kialakításában és előmozdításában, a különböző régiók tapasztalataira és igényeire alapozva. Ezért arra kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy vonják be a helyi és regionális szintek képviselőit az uniós szintű politikai eszközök kialakításába és végrehajtásába;

II. AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE

4. egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy a megújuló energia piaci részesedésének intenzív növekedése érdekében a

támogatási rendszereket fejleszteni kell. Az Európai Bizottság elemzése értelmében a magas tőke- és adminisztratív költségek gyakran megemelik a megújuló energiákkal foglalkozó projektek költségeit és veszélyeztetik versenyképességüket, különösen a korai szakaszokban. A közlemény utal arra, hogy biztosítani kell a tagállami támogatási rendszerek koherenciáját, miáltal az energiapiaci zavarok felszámolhatók. A termelőket fokozatosan ki kell tenni a piaci árak kockázatának, ez ugyanis növeli a megújuló energiákkal kapcsolatos technológiák versenyképességét. Különösen egy jól működő kibocsátási piac kulcsfontosságú a kiforrott technológiák támogatási igényeinek hosszú távú csökkentéséhez. Ugyanakkor az új, kevésbé kiforrott technológiákhoz támogatás szükséges. Az RB ezért üdvözlözi az Európai Bizottság azon szándékát, hogy az e kérdésben szerzett bevált gyakorlatok és tapasztalatok alapján útmutatásokat dolgozzon ki;

5. hangsúlyozza, hogy az infrastruktúra fejlesztése halaszthatatlan és nélkülözhetetlen lépés egy egységes piac eredményes működéséhez és a megújuló forrásokból előállított energiának a villamosenergia-rendszerekbe való integrálásához. Az energetikai infrastruktúra az alábbiakkal javítható:

- beruházások az elosztóhálózatok terén,
- az átviteli infrastruktúrák fejlesztése, hálózat-összekapcsolási beruházások, különösen az egyes tagállamok és régiók között,
- intelligens hálózatok kiépítése,
- decentralizált/kis teljesítményű energiatermelés támogatása;

6. megjegyzi, hogy a kutatás és a fejlesztés (K+F) finanszírozása továbbra is létfontosságú lesz a technológiai innováció és fejlődés támogatása szempontjából. Egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy a kutatásban fontos szerepet játszanak különösen az óceántechnológia, az energiatarolás, valamint a megújulóenergia-technológiákhoz szükséges korszerű anyagok és gyártási folyamatok, illetve a mindeddig kiaknázatlan biomassa-típusokat célzó technológiák kifejlesztése. A kulcsfontosságú energiatechnológiák fejlesztésének ösztönzéséhez az EU a stratégiai energiatechnológiai tervvel (SET-Terv) és a „Horizont 2020” kutatási keretprogrammal járul hozzá. Kiemeli azt a fontos szerepet, amelyet a helyi és regionális önkormányzatoknak kell játszaniuk a kutatási infrastruktúrákkal való együttműködésben és azok támogatásában, illetve állami befektetőként. Ezzel kapcsolatban arra is emlékeztet, hogy az európai

uniós kutatásfinanszírozás alapvető jelentőségének kellően tükröződnie kell az EU többéves pénzügyi keretéről jelenleg folyó vitában;

7. tudomásul veszi az Európai Bizottság elemzését a különböző energiapiacok (fűtés és hűtés, közlekedés, villamos energia stb.) nyitottságának és integrációjának különböző szintjéről; egyetért azzal, hogy a piacok integrációja segítheti az új szereplők, így a megújuló energiaforrások belépését, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a piacnyitás önmagában nem jelent garanciát a hatékonyság növelésére és az árak csökkenésére, és hogy a sikeres nyitáshoz megfelelő európai szintű szabályozás és felügyelet, átláthatóság és a fogyasztók tájékoztatása szükséges; ezért érdeklődéssel várja a belső energiapiacról szóló európai bizottsági javaslatok jövőbeli megvitatását;

III. A MEGÚJULÓ ENERGIAFORRÁSOK FEJLESZTÉSE

A megújuló energiaforrások részesedése az energiafogyasztásban

8. felhívja a figyelmet arra, hogy 2012 közepén a megújuló energia részesedése az EU energiafogyasztásában 12,4 % volt, ami 2008-hoz képest 1,9 %-os növekedést jelent; ez azt jelenti, hogy az EU jelenleg jó úton halad ahhoz, hogy elérje a megújuló energiaforrások 20 %-os részarányának 2020-ra kitűzött célját, de azt is jelenti, hogy az EU-nak még ambiciózusabbnak kellene lennie, és még magasabb célt kellene kitűznie, vagy minden egyes tagállam számára elő kellene írnia a legalább 20 %-os célkitűzés elérését; ezen túlmenően, további erőfeszítésekre van szükség 2020 után is, és az EU-nak ki kellene tűznie maga elé azt az ambiciózus célt, hogy 2050-ig, hacsak lehetséges, mielőbb elérje a megújuló energiaforrások 100 %-os arányát;

Ártámogatás a megújuló energiaforrások számára

9. megfelelő struktúrát és reális célkitűzéseket szorgalmaz a megújuló energiaforrások közvetett támogatási formájának szánt uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerhez (EU ETS);

Támogatási rendszerek és az energiapiac

10. egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy fokozni kell a megújuló energiaforrások versenyképességét az energiapiacokon. A támogatási rendszereket úgy kellene kialakítani, hogy ösztönözzék a beruházókat megújuló energiaforrások kifejlesztésére, és biztosítsák azok hatékony felhasználását a versenyorientált energiapiacokon. A támogatási rendszereknek ahhoz is hozzá kellene járulniuk, hogy a megújuló energiaforrások fokozatosan felváltsák a többi energiaforrást (különösen a környeztkárosítókat);

11. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a megújuló energiaforrásokat támogató egyes rendszerek nem kívánt következményekhez vezethetnek, vagy egyes megújulóenergia-termelők visszaélhetnek velük, aminek következtében a megújuló energiaforrások magas költségeket eredményeznek a fogyasztók számára. Az ilyen visszaélések megakadályozására olyan összehangolt, uniós szintű megújulóenergia-stratégiára van szükség, amely az európai és nemzeti versenypolitika meglévő eszközeit alkalmazza;

12. felhívja a figyelmet arra, hogy a zöldbizonyítvány-rendszer – átvételiár-rendszerhez hasonlóan – csökkenti a piaci

kockázatokat. Ráadásul a tanúsítványrendszer esetleg nem minden szempontból működik helyesen egyes országokban. A megújuló energiaforrásokból származó energia arányának növekedése azt eredményezi, hogy a tanúsítványok száma kezdi meghaladni a vásárlási kötelezettség mértékét, ami a tanúsítványok árának zuhanásához vezet. Ezért felül kell vizsgálni a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos célszámokat és megfelelően ki kell igazítani a kibocsátott tanúsítványok számát;

13. alapjában üdvözli az eredetigazolási rendszert, – amely egyfajta európai zöld bizonyítványként – lehetővé teszi a zöld bizonyítványokkal való kereskedést az Európai Unió összes olyan országában, amely e rendszert alkalmazza. Ugyanakkor nyomon követésre van szükség annak ellenőrzésére, hogy önmagában ez az intézkedés elegendő lesz-e a meglévő rendszer hibáinak orvoslására;

Reakciók a megújuló forrásokból származó energia gyengén koordinált fejlődésére

14. megjegyzi, hogy a megújuló energiaforrásoknak számos országban megfigyelhető koordinálatlan és a vártnál gyorsabb fejlődése nem kevés politikai, szabályozási, valamint technikai problémát okoz az energiarendszerek működésében. Komoly vitát kellene folytatni uniós szinten a megújuló energiaforrások összehangolt támogatásának megfelelő mechanizmusairól és eszközeiről. Közös stratégiára van szükség mind piaci alapú, mind szabályozási mechanizmusok kialakításához, hogy hatékony és szociálisan is kivitelezhető átmenetet lehessen biztosítani a megnövelt megújulóenergia-termelésre;

15. rámutat, hogy tovább kell pontosítani a különböző országok és régiók közötti áramlás összehangolását. A megújuló energiaforrások összes előállított energián belüli hányadának számottevő növekedése fokozott koordinációt igényel a hálózatfejlesztés és -üzemeltetés terén, valamint az összekapcsolt energiahálózatok hathatós jogi szabályozását mind az egyes országok és régiók között, mind pedig a szigetek és a kontinens, illetve az egyes szigetek között;

16. felhívja arra a figyelmet, hogy a megújuló forrásokból való energiatermelést az energiával kapcsolatos helyi elgondolásokhoz igazodva lehet előmozdítani. Az energiával kapcsolatos elgondolásoknak olyan intézkedéseket kell tartalmazniuk, melyek az energiamegtakarítást, a megújuló energiák arányának növelését, valamint a forrásmegtakarítást célozzák a fenntarthatóság széles körű tiszteletben tartása mellett;

A megújuló energiaforrások technikai feltételei

17. felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy a megújuló energiaforrások olyan energiahálózatba integrálódnak, amely nem az effajta energiaforrásokra épült. A megújuló energiák széles körű alkalmazása befektetéseket és időt igényel azon hálózatok továbbfejlesztéséhez, amelyek állapota jelenleg korlátozza a megújuló energiaforrások bővülését. Ez a probléma leküzdhető intelligens hálózatok, valamint az Unió egyes tagállamai, a kontinentális és a szigeti régiók, illetve az egyes szigetek közötti nagyobb fokú villamosenergia-összeköttetés kiépítésével. Számos megújuló energiaforrás – például a szárazföldi szélenergia vagy a fotovoltaikus panelek – által kifejtett munka

nagyon instabil, emiatt a hagyományos erőművekben némi tartalékenergiát kell fenntartani, megfelelő energiatárolási lehetőségeket kell kialakítani, és elő kell segíteni a rugalmasságot a kereslet irányítása révén;

18. megjegyzi, hogy az energiatárolók intenzív alkalmazása jelentősen javítaná a megújuló energiaforrásokkal üzemelő villamosenergia-rendszer munkafeltételeit, ugyanakkor a villamos energia közvetlen tárolása műszakilag nem lehetséges, a villamos energiát vegyi energiává átalakító közvetett tárolási rendszerek – például az elektromos akkumulátorok –, vagy a kinetikusak – mint a tároló-vízerművek – jelenleg igen drágák, széles körű megvalósításuk csak korlátozottan lehetséges. A jelenlegi méretek és jelentősen alacsonyabb gyártási árak mellett például 2–3-szor több energia tárolására képesek az új energiatárolók, az új gyártási technológiák a megújuló energiaforrások szélesebb körű használatának nélkülözhetetlen feltételei a villamosenergia-rendszerekben. Az áramfelesleget gázzá alakító technológiák (power to gas) sok szempontból előnyösek, ezért tovább kell fejleszteni őket. A mesterségesen előállított gázhoz fel lehet használni a meglévő hálózati és tárolási infrastruktúrát. A Régiók Bizottsága szerint fokozni kell az új energiatárolási technológiák kutatását, hogy megkönnyítsük a megújuló energiák széles körű alkalmazását az áramtermelésben;

19. kiemeli, hogy az európai kontinensen a megújuló energiakészlet hatékony felhasználásához szükséges infrastruktúra hiánya, legyen szó a nagyméretű szélfarmok építéséről az Északi-tengeren, vagy naperművek telepítéséről a Földközi-tenger térségében és Észak-Afrikában, jelentős beruházásokat tesz szükségessé az ún. villamosenergia-szupersztrádákba. Az európai villamosenergia-szupersztrádák kiszélesítése során komoly környezetvédelmi kívánalmaknak kellene megfelelni és kötelező módon be kellene vonni az érdekelt régiókat is. Emellett a természetbe kevésbé beavatkozó műszaki megoldásokat kellene választani, figyelembe véve a földalatti vezetékek lehetőségét is. Ugyanakkor szem előtt kell tartani azt is, hogy a jelenlegi európai villamosenergia-rendszer, amelyet a Villamosenergia-piaci Átvitelrendszer-üzemeltetők Európai Hálózata (ENTSO-E) kezel, és amely Portugáliától Lengyelország keleti határáig, illetve Dániától a balkáni országokig terjed, korszerűsítésre szorul, hogy megfelelhessen a nagyobb európai energetikai integrációból fakadó új igényeknek; ezért támogatja az új egyenáram-átviteli vezetékek kiépítését, mely fokozhatja az európai hálózat működési megbízhatóságát, és csökkentheti az átvitel során fellépő energiavesztésüket;

A megújuló energia fenntarthatóságának biztosítása

20. rámutat, hogy a megújuló energiaforrások arányának növelését minden szempontból fenntartható módon kell megvalósítani. A fenntarthatóság biztosítását célzó rendszerek fejlesztésekor, illetve újak létrehozásakor gondoskodni kell arról, hogy ezek a rendszerek ne állítsanak újabb akadályokat az energia- és tüzelőanyag-piacok fejlődése elé. A meglévő eljárásokat és rendszereket maradéktalanul ki kell aknázni. A megújuló energiaforrások arányának növelésekor kulcsfontosságú a bioenergia szénszemlegességének biztosítása;

IV. A MEGÚJULÓ ENERGIAFORRÁSOK ÚJ TÁMOGATÁSI RENDSZERE

21. ajánlatosnak tartja, hogy az Európai Bizottság elemzést végezzen, amelynek alapján megtervezhetők a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos új támogató rendszerek, amelyeket az

egész Európai Unióban összehangolnának, figyelembe véve a tagállamok és a régiók tapasztalatait és bevált gyakorlatait. Egy ilyen megközelítésnek köszönhetően azonosítani lehetne az általános európai célkitűzéseket és az elérésükhöz szükséges intézkedéseket. Az új rendszernek jogi, közgazdasági, technikai és társadalmi szempontokat is figyelembe kell vennie;

22. rámutat arra, hogy megújuló energiaforrásokat támogató európai rendszernek rendelkeznie kell az alábbi jellemzőkkel:

- összeurópai pénzalap létrehozása a megújuló energiaforrások támogatására,
- a megújuló energiaforrások támogató rendszereinek uniós szintű koordinációja, és egymással való kompatibilitásának megteremtése,
- a régiók szerepének erősítése a megújuló energiaforrások támogatásának elosztásában és a társadalmi tudatosság növelésében,
- a megújuló energiaforrásokra épülő technológiák optimális kiaknázása a megújuló energiaforrások régiónkénti készletei szerint,
- többszintű működés: a nagy létesítmények működtetése európai szinten, míg a kis- és mikroforrások működtetése belföldi és régiós szinten történne,
- a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos befektetések teljes jogú részvételét lehetővé tevő összegű ártámogatás és egyéb támogatási formák biztosítása a versenyképes energiapiacra,
- az energetikai függetlenségre irányuló törekvések támogatása,
- támogatás nyújtása a villamosenergia-hálózatok és intelligens hálózatok fejlesztése számára, lehetővé téve a megújuló energiaforrások szélesebb körű alkalmazását,
- a megújuló energiaforrások működésének javítása az intelligens energiahálózatokban az ilyen energiaforrásokat és az energiatárolókat tartalmazó csomagok támogatásával,
- a megújuló energiaforrások fejlesztési költségeinek megosztása annak optimális szintjén, méltányosan az európai közösségen belül;

Összeurópai pénzalap létrehozása a megújuló energiaforrások támogatására

23. megjegyzi, hogy egyes tagállamok korlátozásokat vezetnek be a megújuló energiaforrások támogatására, ezzel próbálva visszafogni a villamos energia árának rohamos emelkedését, amit bizonyos esetekben és bizonyos mértékig a megújuló energiaforrások érvényben lévő támogatási rendszereinek hibás működésével kapcsolnak össze. Az ilyen rövid távú politikai reakciók illusztrálják, hogy az instabil jogi szabályozások és a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos összehangolt uniós politika hiánya és az ezekből származó jelentős szabályozási kockázat miként lehet igen negatív hatással a környezetre és az energiapiacra;

24. meggyőződése, hogy a jelenlegi helyzet stabilizálása érdekében, és azért, hogy a befektetőket hosszú távon is ösztönözze, feltétlenül szükséges a tagállamok döntési változékonyságának visszaszorítása. Ennek elősegítéséhez az egyik eszköz a megújuló energiaforrásokat támogató páneurópai rendszer lehetne. Ezen túlmenően kulcsfontosságú a fosszilis energiaforrásokra nyújtott tagállami támogatások csökkentése, valamint véget vetni azoknak a politikáknak, amelyek gátolják a megújuló forrásokba történő befektetéseket;

25. rámutat arra, hogy mivel az energiaforradalom megvalósításához jelentős beruházásokra van szükség (becslések szerint 1 billió euró szükségeltetik az EU egészében 2030-ig), valamint a befektetők rendkívüli módon kerülnek a kockázatot, különösen a jelenlegi helyzetben, minden meglévő pénzügyi forrást (így az uniós kohéziós alapokat, a felülvizsgált ETS-ből származó bevételeket, az innovatív pénzügyi eszközöket különböző szinten, a beépített kapacitás hozamait) mozgósítani kell; szükség lehet projektkötvények megfontolására is a megújuló energiával kapcsolatos projektek esetében, hogy pénzügyi forrással lehessen ellátni a kutatást és a fejlesztést, illetve beruházási tőkét lehessen biztosítani a megújuló energiaforrások számára;

26. véleménye szerint ezért a megújuló energiaforrások ártámogatásait az Európai Unió szintjén és a tagállamok között a tagállamok és régiók tapasztalatainak és bevált gyakorlatainak figyelembevételével össze kellene hangolni, csökkentve ezzel a befektetési kockázatot, és új ösztönzőket teremtve a megújuló energiaforrások fejlesztéséhez;

A régiók szerepének erősítése a megújuló energiaforrások támogatásának elosztásában

27. hangsúlyozza, hogy egyes jelenlegi tagállami szintű támogatási rendszerek esetleg nem mindig tükrözik a különböző régiók jellegzetes adottságait. Gyakori, hogy a megújuló energiaforrások lokalizációja nem felel meg a végfelhasználó elhelyezkedésének, ami jelentős átviteli és elosztóvezetékek kiépítésének szükségességét eredményezi. A megfelelően kiépített átviteli infrastruktúra hiánya a megújuló energiaforrások gyors fejlődésének egyik legfőbb akadálya;

28. határozott meggyőződése szerint a régiók szerepének növelésével szinergiahatás jönne létre és a hálózati infrastruktúra kiépítése is optimalizálható lenne. Ezért fontos a régiók fokozottabb bevonása a megújuló energiaforrások népszerűsítésébe, és a megújuló energiaforrások előmozdítását finanszírozó eszközöknek a régiókhoz, illetve tovább, a megújuló energia termelőihez való eljuttatása. A megújuló energiaforrások támogatási rendszereinek is terjeszteniük kellene a régiók ismereteit, illetve ösztönözniük kellene a régiókat az együttműködésre;

A megújuló energiaforrásokra épülő technológiák optimális kihasználása a régiók szerinti megújuló energiaforrások készletei szerint

29. meggyőződése, hogy a régiók határain belül kellene meghatározni a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos technológiák legjobb összetételét (mix), például a szélerőműveknek és a napenergiaparkoknak a biogázzal, a biomasszával és a geotermikus készletekkel dolgozó erőművekkel való koordinációjának fejlesztésével, és különösen a forró sziklák melegét kiaknázó technológiákkal, amelyek lehetővé teszik a villamosenergia-termelést; ezen okoknál fogva arra kell törekedni, hogy

– ahol lehetséges – a már létező földgázvezetéseken keresztül történjen a kitermelt biogáz szállítása, és ösztönözni is kell ezt a gyakorlatot;

30. elképzelhetőnek tartja, hogy ha a régiókban a különböző megújuló energiaforrások a termelési és továbbítási kapacitások intelligens hálózati technológiával folytatott új gazdálkodási módszerekkel ötvöződnek, az lehetővé teszi a villamosenergia-kereslet és -termelés helyi kiegyenlítését, jelentősen növeli a régiók energiabiztonságát és korlátozza a régiók nagyobb távolságból való energiainporttól való függését;

31. hangsúlyozza, hogy a régióknak különösen nagy szerepet kell játszaniuk a megújuló energiaforrások mikrolétesítményeinek kialakításában és fejlesztésében és a nagyfogyasztók támogatásában, akik az energiának nemcsak felhasználói, de – saját részre, illetve közvetlen szomszédjaik számára – termelői is. A nagyfogyasztók általi energiatermelés hozzájárulhat az energiatika területén egyfelől az energiabeszerzés és -ellátás teljes költségének csökkentéséhez, másfelől a fenntartható energiafogyasztás és -termelés új mintáinak kifejlesztéséhez. Az RB határozottan támogatja a regionális szintű energiatermelést az állami és a magánszektor, köztük a háztartások számára;

32. megjegyzi, hogy a régióknak hasonlóan nagy szerepük van a kapcsolt energiatermelés fejlődésében is. Ez a technológia, amelyben a villamos energia és a hőtermelés egyidejűleg következik be, az üzemanyagban lévő primer energia mintegy 90 %-os kinyerését teszi lehetővé. A régiók szerepe a kapcsolt energiatermelés fejlődésének koordinációjában rejlik, figyelembe véve a meglévő fűtési hálózatot és az új beruházások lokalizációját a régióban. Fontos, hogy az Európai Unió megteremtse a megfelelő keretfeltételeket e nagy hatásfokú létesítmények költségeket fedező működésének támogatásához;

Összehangolt fellépés különböző szinteken: EU-szintű támogatási rendszer a megújuló energiaforrások versenyképessé tételére és a megújuló energiaforrásokon alapuló regionális megoldások kialakítására

33. megjegyzi, hogy a megújuló energiaforrások jelenlegi támogatási rendszerének keretében csak korlátozott mértékben tervezhető előre a megújuló energiák továbbfejlesztése, és több esetben nem támasztanak követelményeket a működtetővel szemben;

34. ezért úgy véli, hogy a megújuló energiaforrások új rendszerének olyan átlátható rendszernek kell lennie, amelyben a megújuló energiaforrások ártámogatására kijelölt eszközök mértéke ismert és a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos célkitűzésekkel összhangban évekre előre rögzített. A rendszernek minden technológiára alkalmazhatónak kellene lennie, figyelembe véve azok életképességét és fejlettségi fokát, és kellően rugalmasnak kell lennie ahhoz, hogy reagálni tudjon az egyes tagállamok piaci jelzéseire;

35. rámutat arra, hogy a régiók és a helyi érdekelték szerepét a beruházási költségekkel és a szükséges támogatás mértékével kapcsolatos helyi ismeretek kiaknázása révén növelni kell, hogy a megújulóenergia-termelők később működni tudjanak az európai energiapiacokon;

36. rámutat arra, hogy a megújuló energiaforrások támogatási központjainak fejlesztése nemcsak növeli a foglalkoztatottságot a régiókban, de a beruházók, valamint a létesítmények felszerelésével és integrálásával foglalkozó cégek számára növekvő számú képzéseket is kínál. A helyi *know how* fejlesztése egyúttal a megújuló energiaforrások regionális fejlesztésével kapcsolatos kutatások számát is növeli. E kutatások úgy az európai, mint a tagállami szintű kutatások részei is lehetnek;

37. felhívja a figyelmet arra, hogy a megújuló energiaforrások fejlődését számos esetben korlátozza elosztó- és átviteli hálózat, valamint az Unió egyes tagállamai, a kontinentális és a szigeti régiók, illetve az egyes szigetek közötti összeköttetések nem kielégítő fejlettsége. Ezen akadályok elhárításához kétirányú cselekvésre van szükség, ami egyfelől a meglévő hálózat kiépítését és korszerűsítését, másfelől hálózat és a hálózatokra csatolt villamosenergia-termelők és -fogyasztók modern irányítását. Emellett a hálózatok kiépítésekor különféle tárolási technológiákat kell integrálni, mivel a tárolók csökkentik a hálózati többletkapacitás iránti igényt, és kiegyenlítő energiát is rendelkezésre tudnak bocsátani. Lehetőségként fontolóra kellene venni a gázhálózat felhasználását is „power to gas”-létesítmények kiépítése révén;

38. véleménye szerint az alap egy részét továbbá is az elosztó - és átviteli hálózat és az Unió egyes tagállamai, a kontinentális és a szigeti régiók, illetve az egyes szigetek közötti összeköttetések fejlesztésére kell elkülöníteni. A támogatási rendszereknek egyúttal tekintetbe kell venniük a megújuló energiaforrások létesítményi és hálózatfejlesztési koordinációját is. Ez egyfelől lehetővé teszi a támogatási eszközök hatékony felhasználását, másfelől pedig az együttműködést a helyi megújuló energiaforrások hálózati operátorai és gyártói, valamint a professzionális fogyasztók között. A hálózatüzemeltetők és a megújulóenergia-termelők pénzeszközök koordinált felosztásán alapuló együttműködése megszünteti a jelenlegi rendszer egyik tökéletlenségét, azaz a hálózatüzemeltetők és a termelők nem megfelelő együttműködését;

A megújuló energiaforrásokat és az energiatárolókat tartalmazó csomagok támogatásával a megújuló energiaforrásokból történő energiatermelés ingadozásainak a korlátozása

39. emlékeztet arra, hogy a megújuló energiatermelés technológiai esetében az energiatermelés olyan külső feltételektől függ, mint a szélerő vagy a napsütéses órák száma. Ez korlátozza a megújuló energiával üzemelő létesítmények teljesítményének növelését. A megújuló energiaforrások felhasználásának javítása elérhető a megújuló energia számára megújuló energiaklaszterek létrehozásával, amelyek különféle technológiákból állnak (szél- és fotovoltaikus naperőművek, biogázt és biomaszszát, vagy geotermikus energiakészletet is használó erőművek és energiatárolási technológiák, intelligens energiahálózatok működtetése mellett);

A megújuló energiaforrások fejlesztési költségeinek megosztása az európai közösségben

40. úgy véli, hogy a megújuló energiatermelési rendszerek fejlődése nem lehet az egyes tagállamok különálló célja. Ez a fejlődés nemcsak az éghajlat-politikai célkitűzések végrehajtásának következménye, hanem a korszerű technológiák fejlesztésének népszerűsítéséé és az európai energiabiztonság javításáé a külső beszállítóktól való energiafüggetlenség elleni küzdelemben. Ezt a közös összeurópai célt a kormányzati szinteknek közösen és egymással összhangban kell megvalósítaniuk; ugyanakkor fontos szem előtt tartani a megújuló energiaforrásokra való lehetőleg 100 %-os átállást, és gondoskodni arról, hogy az energia „nem hagyományos” vagy egyéb formái, melyek alternatívának tűnhetnek, de nem megújulóak, tehát nem fenntarthatóak és nem helyettesítik a hagyományos fosszilis tüzelőanyagokat, ne tereljék el a figyelmet és a forrásokat a megújuló energiaforrásokra való szükséges váltásról;

41. felhívja a figyelmet arra, hogy a nem összehangolt fellépés olyan mellékhatásokkal járhat, mint például az ellátásbiztonság csökkenése vagy az indokolatlan áremelkedés, ami negatív hozzáállást vált ki az emberekben, és csökkenti a megújuló energiaforrások támogatottságát. Ezen nyilvános viták és átlátható politikai döntéshozatal révén, továbbá az ésszerű energiafelhasználás fontosságáról és az új fenntartható energiatermelési és -fogyasztási modellekről szóló lakossági tájékoztató kampányokkal javítani lehet.

Kelt Brüsszelben, 2013. február 1-jén.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

A Régiók Bizottságának véleménye – A 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó regionális célú állami támogatásokról szóló iránymutatások

(2013/C 62/12)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- úgy véli, hogy a regionális célú állami támogatások eszköze alapvetően hozzájárul a gazdasági, társadalmi és területi kohézió célkitűzéseinek eléréséhez;
- felkéri az Európai Bizottságot, hogy az állami támogatások korszerűsítési folyamatát illessze egy átfogóbb európai növekedési, kohéziós és foglalkoztatási stratégia keretei közé;
- úgy véli, hogy a regionális célú állami támogatások a tagállamok rendelkezésére álló olyan eszközöket jelentenek, amelyek a nehéz helyzetben lévő régiók gazdasági tevékenységének támogatásával ellensúlyozza a válság hatásait;
- felkéri az Európai Bizottságot, hogy a válság hatásainak beépítése érdekében emelje meg egyrészt a támogatási hányad felső határát, másrészt az ilyen támogatások által lefedett lakosság arányát;
- úgy véli, hogy a közösségi értelemben vett nagyvállalatoknak a 107. cikk (3) bekezdés c) pont hatálya alá eső övezetekben történő támogatását érintő újabb korlátozások nem indokoltak, különösen a gazdasági válság idején, és felszólítja az Európai Bizottságot, hogy szélesítse ki a kis- és középvállalkozások (kkv-k) jelenlegi meghatározását;
- kéri ezért, hogy az állami támogatásokra vonatkozó szabályokat jobban hangolják össze a többi uniós politikával, nevezetesen a kohéziós politikával, és ezzel kapcsolatban kéri, hogy a regionális célú állami támogatások reformját hangolják össze az átmeneti régiók kategóriájának létrehozásával;
- azt javasolja az Európai Bizottságnak, hogy a területi besorolások kidolgozásánál kritériumként vegye tekintetbe bizonyos régiók hátrányos természeti, földrajzi vagy demográfiai adottságait.

Előadó	Jean-Paul DENANOT (FR/PES), Limousin régió elnöke
Referenciaszöveg	

A Régiók Bizottságának véleménye – A 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó regionális célú állami támogatásokról szóló iránymutatások

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Általános megjegyzések

1. üdvözli, hogy a regionális célú állami támogatásokra vonatkozó iránymutatások reformja **az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályok átdolgozásának és egyszerűsítésének** általánosabb keretébe illeszkedik;

2. hangsúlyozza, hogy a befizetők, köztük a helyi és regionális önkormányzatok, valamint a kedvezményezettek számára is fontos, hogy **világos, egyértelmű és érthető elvekre** támaszkodhassanak, és az állami támogatások uniós szabályozásának korszerűsítéséről szóló európai bizottsági közleményről⁽¹⁾ szóló véleményével (ECOS-V-035) összhangban továbbra is arra ösztönzi az Európai Bizottságot, hogy vigye tovább a korszerűsítési és egyszerűsítési folyamatot, és eközben azon támogatások ellenőrzésére összpontosítson, amelyek jelentős hatással vannak a belső piacra;

3. úgy véli, hogy a gazdasági és társadalmi válság közepette az állami beruházások alapvető szerepet játszanak az átfogó növekedési stratégián belül. Az állami támogatások rendszerében a régióknak elegendő rugalmasságot kell biztosítani ahhoz, hogy javítsák versenyképességüket, munkahelyeket teremtsenek és kilábaljanak a jelenlegi válságból;

4. hangsúlyozza továbbá, hogy az Európai Bizottság 2007 óta fontos szerepet játszott a válság hatásainak kezelésében, és az ideiglenes keretszabályok bevezetésével határozott reakciókészségről és cselekvőképességről tett tanúbizonyságot. A Régiók Bizottsága felkéri az Európai Bizottságot, hogy ne csökkentse erőfeszítéseit, és a regionális célú állami támogatásokra vonatkozó, soron következő iránymutatásainak meghatározása során a gazdasági helyzet súlyosságát kellőképpen vegye figyelembe. Hangsúlyozza továbbá, hogy a vállalkozásoknak – nagyvállalatoknak és kkv-knak – nyújtott támogatás alapvetően fontos minden olyan régió számára, amelyben gazdasági szerkezetváltás zajlik, ideértve a 107. cikk (3) bekezdése c) pontjának hatálya alá tartozó régiókat is;

5. megjegyzi, hogy a Szerződés rendelkezései szerint a regionális célú állami támogatások akkor igazolhatók, ha bizonyos

régiókat céloznak, és kifejezett céljuk e régiók fejlesztése⁽²⁾. E különleges támogatások célja, hogy a kohéziós politikával párhuzamosan támogassák a legkevésbé fejlett régiók arra irányuló erőfeszítéseit, hogy elérjék az európai régiók közötti gazdasági, társadalmi és területi kohézióra vonatkozó célt;

6. kiemeli a regionális célú állami támogatások alapvető jelentőségét a vállalatok, köztük a nagyvállalatok hátrányos helyzetű régiókban történő alapítása, telepítése és fejlesztése szempontjából, és hangsúlyozza, hogy más (pl. fejlesztésre és innovációra, illetve környezetvédelemre irányuló) támogatások mellett alapvetően fontosak a szóban forgó régiókba irányuló beruházások ösztönzése szempontjából;

7. támogatja az Európai Bizottság által az általános csoportmentességi rendelet⁽³⁾ – amelynek 13. cikke a regionális célú támogatásokra vonatkozik – közzétételével már megkezdett, **a szabályok rugalmasabbá tételére irányuló intézkedéseket**;

8. kitart azon szándéka mellett, hogy a 2006/1998/EK rendeletben meghatározott csekély összegű (*de minimis*) felső határok 3 pénzügyi év alatt 200 000 euróról 500 000 euróra emelkedjenek; hasonlóképpen fontosnak tartja, hogy a mezőgazdasági és halászati ágazatokban is ugyanilyen arányban módosítsák a csekély összegű (*de minimis*) felső határokat, a nettó nemfizetési hányaddal egyidejűleg, mely a legkedvezőtlenebb forgatókönyvnek tekinthető az Unió garanciarendszerei számára;

9. hangsúlyozza, hogy ellentmondást jelentene, ha a regionális támogatások intenzitási plafonjának kiszámításakor azokat az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokra irányuló állami támogatásokat is figyelembe vennék, amelyek a Szerződéssel összeegyeztethetőnek és egyúttal a strukturális alapokból származó társfinanszírozásra jogosultnak tekintendők⁽⁴⁾. Ezzel elriaszthatnák a tagállamokat az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokra irányuló állami támogatások finanszírozásától. Ezért arra kéri az Európai Bizottságot, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokra irányuló állami támogatásokat ne vegye figyelembe a regionális támogatások intenzitási plafonjának kiszámításakor;

⁽²⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikke (3) bekezdésének a) és c) pontja.

⁽³⁾ Az Európai Bizottság 2008. augusztus 6-i általános csoportmentességi rendelete (800/2008/EK).

⁽⁴⁾ Az EUMSZ 106. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásával megbízott egyes vállalkozások javára közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról szóló 2011. december 20-i határozattal összhangban.

⁽¹⁾ COM(2012) 209 final.

A regionális célú állami támogatások a kohézió, a növekedés és a foglalkoztatás szolgálatában

10. úgy véli, hogy a jobban célzott állami támogatásoknak négy meghatározott célkitűzést kell követniük, és pedig:

- hozzá kell járulniuk a területek közötti egyenlőtlenségek csökkentéséhez;
- ellensúlyozniuk kell a piac hibáit, anélkül, hogy torzítanák a versenyt;
- ösztönözniük kell a különböző területeken működő vállalkozások versenyképességét;
- támogatniuk kell a gazdasági és pénzügyi válság által érintett régiókba irányuló beruházásokat;

11. megállapítja, hogy a hátrányos helyzetű és elszigetelt régiókat célzó regionális célú állami támogatások elősegítik az Európai Unió egész területének **harmonikus és kiegyensúlyozott fejlődését** anélkül, hogy megsértenék a versenyszabályokat;

12. úgy véli, hogy a regionális célú állami támogatások eszköze alapvetően hozzájárul a **gazdasági, társadalmi és területi kohézió** célkitűzéseinek eléréséhez. Az eszköz lehetővé teszi, hogy a hatóságok támogassák az adott területen működő vállalkozásokat, ezáltal ösztönzi a nehéz helyzetben lévő régiók gazdasági fejlődését, és elősegíti a különböző európai régiók közötti vagyoneeloszlás és a beruházások területi eloszlásának kiegyensúlyozását;

13. felkéri az Európai Bizottságot, hogy az állami támogatások korszerűsítési folyamatát illesse egy átfogóbb európai **növekedési, kohéziós és foglalkoztatási** stratégia keretei közé;

14. ezzel összefüggésben hangsúlyozni kívánja továbbá, hogy az uniós régiók gyakran harmadik országokkal versyeznek a közvetlen külföldi befektetésekért. Ezért a regionális célú állami támogatásokról szóló iránymutatások átdolgozásakor kifejezésre kell juttatni, hogy a közvetlen külföldi befektetések megkönnyítése kedvezően hat az EU gazdaságára, és megfelelően figyelembe kell venni a beruházásokért folyó nemzetközi versenyt;

15. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a regionális célú állami támogatásokra vonatkozó iránymutatások reformja illeszkedjen az **Európa 2020 stratégia** célkitűzéseire. A Régiók Bizottsága ezzel kapcsolatban felhívja a figyelmet arra, hogy a közös stratégiai keret célkitűzésein belül a vállalkozások versenyképessége különös hangsúlyt kapott, és úgy véli, hogy paradox dolog lenne egyfelől csökkenteni a vállalkozásokkal kapcsolatos állami intervenciók kapacitását, másfelől arra ösztönözni a helyi és regionális önkormányzatokat, hogy a strukturális alapok felhasználásának keretében támogassák ugyanezen vállalkozások fejlesztési projektjeit;

16. kéri ezért, hogy **az állami támogatásokra vonatkozó szabályokat jobban hangolják össze a többi uniós politikával**, nevezetesen a kohéziós politikával, továbbá az ipar-, a kutatás- és az innovációs politikával, valamint a belső piaci

politikával. A Régiók Bizottsága emlékeztet arra, hogy a Szerződés értelmében a belső piac létrehozása és következképpen az állami támogatásokra vonatkozó szabályok megalkotása során figyelembe kell venni az EU egész területét érintő kohéziós célkitűzéseket, és hozzá kell járulni ezek megvalósításához⁽⁵⁾;

17. úgy véli, hogy bizonyos területeket, mint a **szociális és szolidáris gazdaság**, a hátrányos helyzetű területeken a gazdasági tevékenységhez és a szociális kapcsolatokhoz való hozzájárulásuk okán, függetlenül a területi problematikától, megkülönböztetett módon kell kezelni, és azokról az Európai Bizottság által javasolandó, a szociális innovációról szóló iránymutatás nyomán létrehozott specifikus keretszabályokban kell rendelkezni;

A helyi és regionális önkormányzatok szerepe a regionális célú állami támogatások kapcsán

18. kiemeli, hogy noha a Szerződések az Európai Bizottságot kizárólagos hatáskörrel ruházzák fel az állami támogatások összeegyeztethetőségére vonatkozó szabályok meghatározása terén, a regionális célú állami támogatások, mint nevük is jelzi, **a területfejlesztés szolgálatában álló eszközök**. A Régiók Bizottsága ezért sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Bizottság nem konzultált vele az első projektek tagállamok előtti megnyitásával egyidejűleg, és lényegesnek tartja, hogy az RB az ilyen jelentős területi következményekkel járó kérdésekben kifejezésre juttassa álláspontját. A Régiók Bizottsága felkéri az Európai Bizottságot, hogy a jövőbeni iránymutatásai kidolgozásakor vegye figyelembe az e véleményben megfogalmazott ajánlásokat és gondolatokat;

19. emlékeztet ezenkívül arra, hogy gazdaságpolitikáik és a vállalkozásokkal kapcsolatos közreműködésük révén a gazdaság fejlődésében szerepet játszó helyi és regionális önkormányzatok többsége a gazdasági háttér ismerete és a gazdasági és szociális szereplőkhez való közelségük folytán képes felmérni az európai léptékű intézkedések hatását. Minthogy a helyi és regionális önkormányzatoknak kevés eszközük van ahhoz, hogy az Európai Bizottságnak az állami támogatások kapcsán meghozott döntéseit vitassák, a Régiók Bizottsága úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak ezeket az önkormányzatokat a regionális célú állami támogatásokra vonatkozó szabályok kidolgozásába a folyamat kezdetétől be kellene vonniuk;

20. üdvözli az Európai Bizottság által 2013. január 14-én azzal a céllal indított nyilvános konzultációt, hogy előkészítsék a 2014–2020-as időszakra szóló, új iránymutatások felülvizsgálatát. A fenti konzultáció a helyi és regionális önkormányzatok bevonásán keresztül elsősorban azt fogja biztosítani, hogy jobban összehangolják az állami támogatásokra vonatkozó szabályokat az európai régiók igényeivel, és így átláthatóbbá tegyék azokat, ennek következtében pedig javuljon a befizetőik és a kedvezményezettek jobbiztonsága, a többszintű kormányzás elvének tiszteletben tartása mellett;

21. úgy véli, hogy meg kell találni az egyensúlyt a belső piac működése érdekében meghatározott uniós versenyszabályok és a szubnacionális szinten nyújtott támogatásoknak az ugyanezen belső piacra gyakorolt valós hatása között;

⁽⁵⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 175. cikke.

22. felhívja az Európai Bizottság figyelmét ezenkívül arra, hogy a válság idején számos helyi és regionális önkormányzat dolgozott ki gazdaságélénkítő terveket vagy hozott létre támogatási eszközöket, amelyeket – hasznosságuk megőrzése és a gazdasági hatékonyság érdekében – össze kell hangolni az Európai Bizottság által engedélyezett állami támogatásokkal és különösen a regionális célú állami támogatásokkal;

23. felszólít arra, hogy a regionális célú állami támogatásokra vonatkozó iránymutatásokat a megfelelő szinten hajtásáig végre, és úgy véli, hogy a nemzeti szintnek az az érdeke, hogy a területi besorolás kidolgozása és alkalmazása érdekében az összes szubnacionális hatóságot felölölő területi partnerségre támaszkodjon;

A regionális célú állami támogatások területi besorolására vonatkozó szabályok

24. úgy véli, hogy a regionális célú állami támogatások a tagállamok rendelkezésére álló olyan eszközök jelentenek, amely a nehéz helyzetben lévő régiók gazdasági tevékenységének támogatásával ellensúlyozza a válság hatásait, következésképpen határozottan elutasítja a vállalkozásokat érintő állami intervenciók kapacitás csökkentését a jelenlegi iránymutatásokhoz képest. Ez a gazdasági fejlődés és a munkahelyteremtés egyik fontos tényezője a régiókban;

25. felkéri az Európai Bizottságot, hogy a válság hatásainak beépítése érdekében emelje meg egyrészt a **támogatási hányad felső határát**, másrészt az ilyen támogatások által **lefedett lakosság arányát** az Európai Bizottság regionális állami támogatásokról szóló, 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó iránymutatásaiban szereplő becsléseinek megfelelően (45,5 % 27 tagállamra vetítve, lásd a 15. látjegyzetet, 2006/C 54/08);

26. ragaszkodik ahhoz, hogy a 2014–2020 közötti időszakban maradjon fenn a **kiegyensúlyozott területi besorolás**, hogy az Európai Unió különböző régiói között és különösen a 107. cikk (3) bekezdésének a) pontjában, illetve a 107. cikk (3) bekezdésének c) pontjában meghatározott területek között ne alakuljanak ki túl nagy eltérések, és el lehessen kerülni a vállalkozások Unión belüli áthelyezésének kockázatát;

27. felkéri az Európai Bizottságot, hogy gondoskodjon az átmeneti időszakban alkalmazható **biztonsági hálóról**, hogy azok a területek, amelyek az előző időszakban ilyen típusú támogatáshoz juthattak és a következő iránymutatások kritériumainak nem felelnek meg, ne essenek ki hirtelen a támogatott területek közül; felhívja a figyelmet arra, hogy az Európai Bizottságnak egyedi intézkedéseket kellene terveznie a regionális célú állami támogatásokra vonatkozó iránymutatásokban azoknak az uniós tagállamoknak a tekintetében, amelyeket súlyos gazdasági és pénzügyi válság sújt és az európai pénzügyi stabilizációs mechanizmusból támogatásban részesülnek, hogy összhang uralkodjon az Európai Unió valamennyi gazdaságpolitikája között;

28. üdvözli az Európai Bizottság javaslatát, amely szerint a 107. cikk (3) bekezdésének a) pontjában felsorolt területekkel határos régiókat is figyelembe lehetne venni a 107. cikk (3) bekezdésének c) pontjában meghatározott területek kategóriájában;

29. megállapítja, hogy a regionális célú állami támogatások területi besorolása a konvergenciaregiók (GDP < 75 %) és a versenyképességi régiók (GDP > 75 %) közötti, a kohéziós politikában alkalmazott különbségtételhez kapcsolódik. Az Európai Bizottság kohéziós politikával kapcsolatos új javaslataival és különösen azon javaslatával összefüggésben, amely a 75 % és 90 % közötti tartományban lévő GDP-vel rendelkező átmeneti régiók új kategóriájának létrehozására irányul, a Régiók Bizottsága kéri, hogy a regionális célú állami támogatások reformját hangolják össze ezen új kategória létrehozásával, és egy egyszerűsített rendszerre tesz javaslatot, amelyben valamennyi átmeneti régió a 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja alá tartozó, előre meghatározott régióknak minősülne. A Régiók Bizottsága sajnálja, hogy az Európai Bizottság 2013. január 14-én bemutatott terve csak a 107. cikk (3) bekezdés a) pont hatálya alá tartozó övezetekben fekvő átmeneti régiókat tekinti a 107. cikk (3) bekezdés c) pontja alá tartozó, előre meghatározott övezeteknek. Arra kéri ezért a Bizottságot, igazítsa ki tervét úgy, hogy az biztosítsa az összhangot a strukturális alapokra vonatkozó általános rendelet tervezetével, és előzzön meg minden egyenlőtlenséget az azonos kategóriához tartozó és hasonló gazdasági nehézségekkel küzdő régiók kezelésében;

30. felhívja az Európai Bizottság figyelmét a **legkülső régiók** különleges helyzetére, amelyet elismer a 107. cikk (3) bekezdésének a) pontja, és hangsúlyozza, hogy egy rugalmasabb, e régiók sajátosságainak jobban megfelelő megközelítésre van szükség. A Régiók Bizottsága úgy véli, hogy e régióknak, az Európai Unió belső piacától való földrajzi távolságuk és más piacokhoz való közelségük okán, biztosítani kell, hogy olyan támogatást nyújthassanak a vállalkozások működéséhez, amelynek mértéke nem csökken, és amely nem csak átmeneti időre szól, és hogy ugyanannyi támogatásra számíthassanak, mint amennyihez hagyományosan hozzájutottak. Ami a beruházási támogatásokat illeti, úgy véli, hogy a legkülső régiók többlettámogatásának változatlanul kell maradnia, tekintettel arra, hogy a helyzetük, amely e többlettámogatások elismeréséhez vezetett, strukturális és állandó jellegű;

31. javasolja, hogy az Európai Bizottság vegye figyelembe a „külön rendelkezések” tárgyát képező régiók jegyzékét is, amelyet a többéves pénzügyi kereten belül állítanak majd össze, annak érdekében, hogy a kohéziós politikai rendelkezések következetesebben kapcsolódjanak a regionális célú állami támogatásokról szóló iránymutatásokhoz;

32. felveti a kérdést, hogy az Európai Bizottság által a regionális célú állami támogatások területi besorolásához választott **mutatók** (GDP és munkanélküliség) vajon **megfelelők-e**, és javasolja a támogatások engedélyezését és ellenőrzését lehetővé tevő egyéb módszerek kidolgozását. A helyi és regionális önkormányzatokat teljes mértékben be kellene vonni a közös gondolkodásba. A Régiók Bizottsága „A haladás mérése – A GDP-n innen és túl” című véleményében már megfogalmazott javaslatokat erre vonatkozóan;

33. különösen azt javasolja az Európai Bizottságnak, hogy a területi besorolások kidolgozásánál kritériumként vegye tekintetbe az alábbi régiók **hátrányos természeti, földrajzi vagy demográfiai adottságait**:

- a vidéki régiók;
- az ipari átalakulás alatt álló régiók;
- a különösen hátrányos vagy állandóan fennálló hátrányos természeti vagy demográfiai adottságokkal rendelkező régiók:
 - a nagyon alacsony vagy alacsony népsűrűségű régiók, ahogyan ezt a Közös Stratégiai Kerethez tartozó alapokról szóló módosított rendeletjavaslat 111. cikkének (4) pontja kimondja,
 - a szigeti régiók,
 - a határokon átnyúló régiók,
 - a hegyvidéki régiók,
- azok a régiók, amelyeket a fiatal és az idős, illetve az aktív és az inaktív népesség lélekszámának a fiatalok elvándorlásából és a népesség általános elöregedéséből eredő demográfiai egyenlőtlensége jellemez, ami pedig korlátozza e régiók fejlődési lehetőségeit;

34. felhívja a figyelmet arra, hogy a regionális célú állami támogatásokkal kapcsolatos, a minimális méretre és a területek folytonosságára vonatkozó területi besorolási feltételek a vidéki területekre nem alkalmazhatók. Noha e területek nem részesülnek az alacsony népsűrűségű területeket megillető különleges elbánásban, a jogszabályszövegekben a lakosság szám tekintetében megfogalmazott kritériumoknak nem tudnak megfelelni. A Régiók Bizottsága e feltételek rugalmasabbá tételét kéri, hogy megfeleljenek az Európai Unió vidéki területeire jellemző sajátosságoknak – ez megvalósítható akár a lakosság szám-küszöböknek a célnak jobban megfelelő meghatározásával, akár a két kritérium felváltva történő alkalmazásával;

35. ezen is túlmenően a regionális célú állami támogatásokra vonatkozó területi besorolási kritériumok esetleges újabb átgondolását kéri, aminek folytán egy regionálisabb megközelítés alakulhat ki, amely alkalmasabb lehet a területi jellegzetességek figyelembevételére;

Ajánlások a regionális célú állami támogatásokra vonatkozó következő iránymutatások kidolgozásához a jelenlegi válság idején

36. tekintettel a fentiekben ismertetett pontokra és különösen a gazdasági és társadalmi válsághelyzetre, úgy véli, hogy a regionális célú állami támogatások eszköze – a munkahelyteremtésre és a gazdasági tevékenységre gyakorolt pozitív

hatásai folytán – szükségesebb, mint valaha; üdvözli, hogy az Európai Bizottság 2016-ra a regionális térképek felidős felülvizsgálatát tervezi;

37. megjegyzi, hogy a Szerződés 107. cikke (3) bekezdése a) pontjának jelenlegi szövege azokat a térségeket említi, ahol „jelentős az alulfoglalkoztatottság”. A Régiók Bizottsága azt javasolja, hogy az e cikk által lefedett területek meghatározásánál a GDP-n felül kritériumként a munkanélküliséget is vegyék figyelembe, mivel a foglalkoztatási helyzet számos tagállamban romlik;

38. úgy véli, hogy a 107. cikk (3) bekezdésének c) pontjában meghatározott területek felosztási módszerénél a GDP-re és a munkanélküliségre vonatkozó összehasonlítási kritériumok meghatározásakor az uniós átlagot kell referenciaként felhasználni. Ennek révén jobban tükröződnek az egyes tagállamok közötti fejlettségbeli különbségek, és jobban megcélózhatók a nagy munkanélküliségi rátával és az alacsonyabb GDP-vel rendelkező országok legsérülékenyebb régiói;

39. úgy véli, hogy a **közösségi értelemben vett nagyvállalatoknak** a 107. cikk (3) bekezdés c) pont hatálya alá eső övezetekben történő **támogatását** érintő újabb korlátozások nem indokoltak, különösen a gazdasági válság idején. A Régiók Bizottsága hangsúlyozza, hogy nemcsak a nemzetközi tőkével rendelkező, a világpiacon jelen lévő vállalatok tartoznak e kategóriába, hanem nagyszámú helyi és családi vállalkozás is, amelyek munkaerő-szükséglete átlépi a 250 alkalmazottban meghatározott végzetes felső határt. Ide tartoznak ezenkívül azok a tisztán helyi létesítményekkel rendelkező kisvállalkozások, amelyek az uniós konszolidációs szabályok révén ⁽⁶⁾ nagyvállalatnak minősülhetnek. E vállalkozások összes támogatási lehetőségének megszüntetésével a 107. cikk (3) bekezdés c) pont hatálya alá eső övezetekben az Európai Bizottság veszélyezteti a legnehezebb helyzetben lévő régiók munkahelyeit és gazdasági tevékenységét, mely régiók így nehezen tudják területeikön tartani az e típusba tartozó vállalkozásokat;

40. felhívja a figyelmet a **vállalkozások** Unión belüli és kívüli **áthelyezésének veszélyére**, amely a nagyvállalatoknak nyújtott támogatások tilalma miatt fenyegeti a régiókat. Amennyiben a támogatások mértéke csökken, a vállalkozások csakugyan úgy dönthetnek, hogy a 107. cikk (3) bekezdésének a) pontja alá tartozó területeket elhagyják, és a 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja alá tartozó területeket vagy az Európai Unión kívüli államokat választják;

41. kedvezően fogadja az Európai Bizottság által 2013. január 14-i tervezetében javasolt védzáradékot, amelynek értelmében a támogatás folyósításának területén kötelezik a nagyvállalatokat az eszközölt beruházások és a teremtett munkahelyek 5 éven át történő megőrzésére (a kvv-k esetében ez 3 év);

42. záradék beillesztését javasolja a támogatások maradéktalan visszatérítésére vonatkozóan a strukturális alapokról szóló jelenlegi általános rendelet 57. cikkének mintájára. E visszatérítési kötelezettség a támogatás folyósítását követő öt éven át lenne érvényes abban az esetben, ha módosulnak a

⁽⁶⁾ Az Európai Bizottság 2008. augusztus 6-i általános csoportmentesítési rendelete (800/2008/EK) I. mellékletének 3. cikke.

társfinanszírozott fellépés jellege vagy végrehajtási feltételei, ha a fellépés méltánytalan előnyhöz juttat egy vállalkozást vagy közszervet, ha változás következik be egy infrastrukturális elem tulajdonlásának jellegében, vagy ha megszűnik egy termelőtevékenység. A tagállamok és a Bizottság ügyelnek arra, hogy ne részesülhessen a strukturális alapokból támogatásban olyan vállalkozás, amellyel szemben behajtási eljárás van vagy volt folyamatban egy termelőtevékenység adott tagállamon belül vagy más tagállamba történő áthelyezése következtében

43. kéri az Európai Bizottságot, hogy vezessen be egy olyan mechanizmust, amely előzetesen figyelembe veszi azokat a negatív külső hatásokat, amelyek a regionális célú állami támogatásokból eredhetnek az EU-n belül meglévő telephelyeken végbemenő jelentős elbocsátások tekintetében, és nemcsak az összehasonlító értékelés keretében, amelyet az Európai Bizottság a bejelentést követően végez, jelenleg csak a fontosabb beruházási projektek esetében (2009/C 223/02, 54. o.), hanem az általános csoportmentességi rendelet keretében is;

44. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy **szélesítse ki a kis- és középvállalkozások (kkv-k) jelenlegi meghatározását**, hogy a regionális célú állami támogatásokban azok a vállalkozások részesüljenek, amelyek az érintett területeken nagyban hozzájárulnak a növekedéshez és a munkahelyteremtéshez, és hogy elősegítse egy erős és strukturált, az adott területhez kötődő és helyben maradó vállalkozói réteg kialakulását, amely a legalkalmasabb arra, hogy választ adjon a versenyképesség, az innováció és a nemzetközivé válás kihívásainak, az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek;

45. kéri az Európai Bizottságot, hogy – amint azt az agrár-élelmiszeripar esetében elfogadta – hozza létre a kkv-k és a nagyvállalatok közötti, 250–750 alkalmazottat foglalkoztató és a 200 millió eurós éves forgalmat meg nem haladó **közepes vállalkozások új kategóriáját**, ezzel is elősegítve a kkv-k fejlődését. A Régiók Bizottsága ehhez hasonlóan kezdeményezi a növekedő kkv-kból keletkező, 250 és 5 000 közötti alkalmazotti létszámú **köztes méretű vállalatok** figyelembevételének megfontolását. Ennek megfelelően azt javasolja, hogy a közepes vállalkozások és a köztes méretű vállalatok megfelelő – a nagyvállalatokétól nagyobb és a kkv-kétől kisebb – támogatási hányadban részesüljenek;

46. megjegyzi, hogy annak érdekében, hogy a regionális célú állami támogatások odaítélésekor a terület döntő jellegét figyelembe lehessen venni, a konszolidációs szabályokat⁽⁷⁾ az ilyen támogatásokra jogosult területekre nem kell alkalmazni. A Régiók Bizottsága úgy véli, hogy a vállalkozásokat a kapcsolt és társvállalkozásokon kívüli **önálló vállalkozásoknak** kell tekinteni;

47. megjegyzi, hogy a regionális célú állami támogatásban érdekelt területek számára a 2014–2020 közötti időszakra javasolt támogatási hányadok az általános csoportmentességi rendelet⁽⁸⁾ által előírt, a kkv-kra jelenleg vonatkozó támogatási

hányadhoz állnak közel, ami érvénytelenné teheti a regionális célú állami támogatások specifikus jellegét. A Régiók Bizottsága következképpen kéri, hogy legalább a regionális célú állami támogatásra vonatkozó iránymutatások által a 2007–2013 közötti időszakra előírt támogatási hányadok maradjanak meg, és úgy véli, hogy a gazdasági válság időszakában e hányadokat még növelni is kellene;

48. úgy véli, hogy megnövelt hányadot kellene előírni a beruházások és a foglalkoztatás támogatásának elősegítése érdekében az új kategória szerinti átmeneti régiókban, tekintettel e régiók gazdasági leszakadására;

49. jelzi, hogy a regionális célú állami támogatásban érintett területeken működő vállalkozásokat csak a megvalósult beruházások és munkahelyek egy részéig – a vállalkozás tevékenysége bővülésének megfelelően – lehet támogatni, elősegítve ezzel a régiók gazdasági dinamizmusát. A Régiók Bizottsága azt javasolja, hogy a regionális célú állami támogatásra vonatkozó iránymutatások a **tevékenység újraindítását és a termelési eszközök korszerűsítését** – amelyek válságidőszakban általánosabbak – is tegyék támogathatóvá;

50. ellenzi a szabályok szigorítását, hogy bizonyossá váljon, hogy a beruházási projekteknek odaítélt regionális célú állami támogatások, függetlenül a projektek nagyságától vagy az azokat végrehajtó vállalkozások méretétől, ösztönző hatásúak. A Régiók Bizottsága hangsúlyozza, hogy a regionális célú állami támogatásokra vonatkozó szabályok keretében a támogatás ösztönző hatása a támogatott területek nehéz helyzetétől függ, ahol a beruházások támogatás nélkül egyébként nem valósulnának meg;

51. támogatja az Európai Bizottság azon javaslatát, hogy támogathatók legyenek a hajóépítő ágazatban tevékenykedő vállalkozások, mivel helyzetük immár nem indokolja a kizárást, amelyről akkor született döntés, amikor ez az ágazat a többletkapacitáshoz kapcsolódó súlyos válságot élt át. A Régiók Bizottsága nem ért azonban egyet a Bizottság azon javaslatával, hogy tegyék a belső piaccal ténylegesen összhangban nem állóvá a vasiparban és a szintetikusszál-iparban tevékenykedő vállalkozások regionális támogatásait. A Régiók Bizottsága hangsúlyozza, hogy helyzetük immár nem indokolja a kizárást, amelyről akkor született döntés, amikor ezek az ágazatok a többletkapacitáshoz kapcsolódó súlyos válságot éltek át;

52. egy **rugalmasabb, a gazdasági változásokhoz gyorsan alkalmazkodó mechanizmus** bevezetését javasolja, amely felváltaná a hétévente végrehajtott egyszerű felülvizsgálaton alapuló jelenlegi rendszert, amely nem képes kezelni a régiók gazdasági életére drámai hatást gyakorló váratlan válsághelyzeteket. A Régiók Bizottsága azt javasolja például, hogy **regionális szinten alakítsanak ki lakossági (munkaerő-) tartalékokat**, amelyet a gazdasági változások függvényében, a szubregionális hatóságokkal egyeztetve lehetne elosztani;

⁽⁷⁾ Az Európai Bizottság 2008. augusztus 6-i általános csoportmentességi rendeletének (800/2008/EK) I. melléklete.

⁽⁸⁾ Az Európai Bizottság 2008. augusztus 6-i általános csoportmentességi rendeletének (800/2008/EK) 15. cikke.

53. azt javasolja, hogy az időszak folyamán kerüljön sor a regionális célú állami támogatási eszköz európai szintű átfogó értékelésére, hogy ellenőrizni lehessen, előfordultak-e olyan esetek, amikor vállalkozások jogosulatlanul jutottak támogatáshoz, valamint nem történtek-e az Unión belül vállalkozás-áthelyezések. Ha fény derül ilyen esetekre, adminisztratív szankciókat lehetne megfontolni, például a támogatás visszatéríttetését.

Kelt Brüsszelben, 2013. február 1-jén.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

A Régiók Bizottsága véleménye – Az EU legkülső régiói az Európa 2020 stratégia fényében

(2013/C 62/13)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- üdvözli, hogy az Európai Bizottság továbbra is partnerségben kíván együttműködni a legkülső régiókkal, teljes körűen alkalmazva rájuk az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést célzó Európa 2020 stratégiát és egyúttal figyelembe véve e régiók sajátosságait és korlátait;
- kiemeli, hogy a szubszidiaritás és a többszintű kormányzás elveivel összhangban jobban be kellene vonni a legkülső régiókban működő regionális önkormányzatokat az európai programok és politikák kidolgozásába és végrehajtásába annak biztosítása céljából, hogy e régiók sajátos szükségleteit számításba vegyék a döntéshozatali folyamat minden szakaszában;
- kiemeli a foglalkoztatást mint az Európa 2020 stratégia legkülső régiókban történő sikeres végrehajtását szolgáló minden jövőbeli kulcsfellépés elsődlegesen fontos célját és paraméterét, ezért arra kéri az EU-t, hogy tegyen gyakorlati lépéseket a 2012-es közleményben bevezetett új szociális vetület részletes kidolgozására;
- hangsúlyozza, hogy a legkülső régiók intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésére irányuló intézkedéseket partnerségben kell megvalósítani, valamint hogy a tagállamoknak és a regionális önkormányzatoknak a legkülső régiókban rejlő növekedési potenciál maximalizálása érdekében szorosan együtt kell működniük;
- kiemeli a regionális együttműködés fontosságát a legkülső régiók szempontjából, tekintettel egyedülálló földrajzi helyzetükre, és jobb szinergia megteremtésére hív fel a kohéziós politikai alapok és az Európai Fejlesztési Alap között, továbbá az ilyen régiók és a velük szomszédos országok közötti határon átnyúló együttműködés kapcsán a tengeri határokra vonatkozó 150 kilométeres kritérium eltörlése mellett foglal állást;

Előadó	Malcolm MIFSUD (MT/EPP) Pietá polgármestere
Referenciaszöveg	A Bizottság közleménye – Az Európai Unió legkülső régiói: úton az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést célzó partnerség felé COM(2012) 287 final

A Régiók Bizottsága véleménye – Az EU legkülső régiói az Európa 2020 stratégia fényében

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Bevezetés

1. üdvözlí, hogy az Európai Bizottság továbbra is partnerségben kíván együttműködni a legkülső régiókkal ⁽¹⁾, a Tanács által hangsúlyozottakkal ⁽²⁾ összhangban teljes körűen alkalmazva azokra az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést célzó Európa 2020 stratégiát és egyúttal figyelembe véve e régiók sajátosságait és korlátait; hangsúlyozza azonban, hogy mechanizmusokat kell biztosítani a legkülső régiók számára az e stratégiában való részvételhez, különben nem lesznek képesek végrehajtani azt;

2. kiemeli, hogy egyensúlyt kell teremteni egyrészt a legkülső régiók sajátos és tartós korlátainak ellensúlyozását célzó intézkedések, másrészt pedig az előnyeik és lehetőségeik elősegítését célzó intézkedések között;

3. felhívja a figyelmet arra, hogy további **konkrét** intézkedések szükségesek azoknak a feltételeknek a meghatározására, amelyek a Szerződés és a közös politikák e régiókra való alkalmazására vonatkoznak, az EUMSZ 349. cikkében foglaltaknak megfelelően;

4. támogatja az Európai Bizottság olyan politikák végrehajtására irányuló kezdeményezését, amelyek elősegítik, hogy sajátos értékeiből és az EU-hoz adott hozzáadott értékükből profitálva a legkülső régiók önállóbbak, gazdaságilag erősebbek legyenek, és hatékonyabban tudjanak **fenntartható munkahelyeket teremteni**; e támogatást az Európai Bizottságnak szükségszerűen olyan konkrét és kreatív intézkedések formájában kell megvalósítania, amelyek képesek kiaknázni az EUMSZ 349. cikke által kínált összes lehetőséget, például *ad hoc* eszközök bevezetésével;

5. a fentiekre tekintettel támogatja az Európai Bizottság azon célját, hogy biztosítsa különböző szervezeti egységeinek részvételét az Európa 2020 stratégia legkülső régiókban történő megvalósításában, valamint azt, hogy ezek az egységek szorosan működjenek együtt a legkülső régiók elnöki értekezletével, valamint szakértői csoportokkal és az illetékes szolgálatközi csoporttal abból a célból, hogy konkrét intézkedéseket hajtsanak végre és *ad hoc* stratégiákat alakítsanak ki **többek között a fenntartható munkalehetőségeknek** a legkülső régiókban való **kialakítására** vonatkozóan;

⁽¹⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek (EUMSZ) a 2010. október 29-i európai tanácsi határozattal módosított 349. és 355. cikke.

⁽²⁾ A Külügyi Tanács 2010. június 14-i, 3023. ülése.

6. a fentiekkel összefüggésben a Régiók Bizottsága javasolja, hogy nyerjen prioritást **az oktatás, a képzés és a foglalkoztatás**, mivel a helyi humán erőforrás és szakértelem a növekedés legjelentősebb lehetséges mozgatórugója a legkülső régiókban;

7. támogatja az Európai Bizottság arra irányuló politikáját, hogy a legkülső régiók által kínált földrajzi és más potenciális lehetőségeket az Európai Unió egészének javát szolgáló eszközként határozza meg és ismerje el hivatalosan;

8. különösen hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a legkülső régiók az EU olyan aktív együttműködést folytató határait és nagyköveteit jelentik, amelyek képesek kiterjeszteni az Unió társadalmi-gazdasági és kulturális befolyását, és elő tudják segíteni a kereskedelem és a tudásmegosztás bővítését a velük szomszédos régiókkal és azokkal a harmadik országokkal, amelyekhez erős történelmi és kulturális szálak fűzik őket;

9. nagymértékben osztja az Európai Bizottság azon véleményét, hogy a legkülső régiók tengerentúli országokkal és területekkel, például a legfontosabb feltörekvő nemzetekkel (azaz Brazíliával vagy Dél-Afrikával) ápolt szoros kapcsolata az EU javára válik;

A LEGKÜLSŐ RÉGIÓKAT TÁMOGATÓ EURÓPAI STRATÉGIA FEJLEMÉNYEI

10. egyetért azzal, és felhívja a figyelmet arra, hogy a mind-egyiküknél jelentkező földrajzi és gazdasági korlátokon (távolság, elszigeteltség, kis méret stb.) túl az egyes legkülső régiók az előttük álló lehetőségek, illetve kihívások tekintetében **különbözőek**; ⁽³⁾

11. hangsúlyozottan ellenez minden olyan esetleges megközelítést, amely a pluralizmus követelményét bevezetve torzíthatná a partnerség átfogó elképzelését, és akadályozhatná a program végrehajtásának egyes szakaszaiban a konszenzus eléréséhez szükséges párbeszédet;

12. támogatja az Európai Bizottság arra irányuló politikáját, hogy közös nevezőt találjon az Európa 2020 stratégiának az összes legkülső régióra való alkalmazását illetően, ugyanakkor megkülönböztesse az egyes régiókban rejlő lehetőségeket és korlátokat;

⁽³⁾ Az Európai Bizottság 2009. évi megbízásából, az *Ismeri Europa* és az *ITD-EU* együttműködésében, 2011 márciusában készített „Növekedési tényezők a legkülső régiókban” című tanulmány.

13. üdvözli, hogy az Európai Bizottság a termékek fokozott differenciálásán és a specializáción alapuló megújult uniós stratégiát kíván elfogadni a legkülső régiók vonatkozásában, e tényezők ugyanis kulcsfontosságúak a hagyományos ágazatok (például a mezőgazdaság) megerősítéséhez, valamint a legkülső régiók sajátos és különleges értékeire alapuló feltörekvő ágazatok meghatározásához és fejlesztéséhez;

14. elismeri és kiemeli a maguk a legkülső régiók által kezdeményezett, gazdaságuk korszerűsítésére és diverzifikálására irányuló lépéseket, és hangsúlyozza, hogy a régióknak vannak hatásköreik a fejlesztési célkitűzések és stratégiák meghatározására;

15. egyetért az Európai Bizottság véleményével, mely szerint különösen fontos a legkülső régiókkal kapcsolatos olyan intézkedések kiválasztása, amelyek a következő három **szokásos tengelyen** alapuló, hagyományos keretrendszerben szerepelnek ⁽⁴⁾: a hozzáférés javítása, a versenyképesség javítása és a regionális integráció elősegítése a szomszédos régiókban;

16. sajnálja, hogy a tengelyek meghatározását nem támasztják alá konkrét és egyedi intézkedések. Ez különösen igaz a hozzáférhetőség tengelyére, amely alapvető eleme a legkülső régiók fejlesztését és egységes piaci integrációját célzó stratégiának;

17. üdvözli **továbbá**, hogy az Európai Bizottság elismeri, hogy a legkülső régiók jövőjére vonatkozó javaslatoknak kedvező hatást kellene gyakorolniuk **a megújult stratégia mind az öt tengelyére** (a hozzáférés javítása, a versenyképesség javítása, a regionális integráció erősítése, a társadalmi dimenzió megerősítése, az éghajlatváltozással kapcsolatos intézkedések általános érvényesítése);

18. számít arra, hogy az összes többi tengelyen átívelő új szociális tengelyhez kiegészítő pénzügyi forrásokat, továbbá a legkülső régiókban fenntartható munkahelyek teremtéséhez szükséges eszközöket rendelnek;

19. rámutat arra, hogy a fentiekre tekintettel és különösen a versenyképesség és a regionális integráció vonatkozásában az Európai Bizottságnak céltzott területi tevékenységeket is ösztönöznie kellene annak érdekében, hogy **fokozza a legkülső régiók európai integrációját**, és hogy azok részt vegyenek a jövőbeli uniós stratégiákban;

20. kiemeli, hogy a szubszidiaritás és a többszintű kormányzás elveivel összhangban jobban be kellene vonni a legkülső régiókban működő regionális önkormányzatokat az európai programok és politikák kidolgozásába és végrehajtásába annak biztosítása céljából, hogy e régiók sajátos szükségleteit számításba vegyék a döntéshozatali folyamat minden szakaszában;

21. egyedülálló földrajzi helyzetükre való tekintettel aláhúzza a regionális együttműködés fontosságát a legkülső régiók számára, és jobb szinergia megteremtésére hív fel a kohéziós politikai alapok és az Európai Fejlesztési Alap között, továbbá az ilyen régiók és a velük szomszédos országok közötti határon

átnyúló együttműködés kapcsán a tengeri határokra vonatkozó 150 kilométeres kritérium eltörlése mellett foglal állást;

22. támogatja az Unió és a legkülső régiók társított márkáinak és emblémáinak létrehozására irányuló kezdeményezéseket, amelyek ösztönzőket teremtenek a legkülső régiók uniós társadalmi-gazdasági és kulturális térségben való azonosításához, valamint hozzájárulnak a közvetlen szomszédos területeken és az egységes piacon az uniós lobogó alatt megvalósuló szorosabb integrációhoz;

A MEGÚJULT UNIÓS STRATÉGIA FŐ ELVEI

23. elismeri az Európai Bizottság által annak tulajdonított jelentőséget, hogy az Európa 2020 stratégia fényében ösztönözni kell a legkülső régiókra irányuló szakpolitikák keretének aktualizálását és kiigazítását;

24. aggodalmának ad ugyanakkor hangot azt illetően, hogy néhány főbb tengellyel összefüggésben előírt több intézkedés (például a közlekedés és a hozzáférés javítását célzó új technológiai végrehajtása) lényegében ésszerűtlenül magas költségekkel jár a legkülső régiók számára, és ezért a sikeres teljesítéshez esetleg **magasabb szintű támogatást vagy a köz- és magánpartnerségek bekapcsolódását igényli** és azt, hogy a magas költségek ne jelenjenek meg a polgároknak nyújtott végső szolgáltatások árában;

25. elősegíti a meglévő regionális repülőterek fejlesztését és optimalizálását, mégpedig magán- vagy közszférabeli partnerségek révén, amelyek kulcsfontosságú eszközt jelentenek az Európai Unió legkülső régióinak gazdasági és társadalmi fejlődésében;

26. ugyanakkor egyetért azzal a meglátással, hogy a legkülső régiók gazdaságának korszerűsítése és diverzifikációja, valamint a nagy növekedési potenciállal rendelkező ágazatokba való beruházás és az ezekben az ágazatokban létrejövő innováció javíthatja a legkülső régiók lehetőségeit, uniós intézmények, a köz- és magánszektor szereplői és érdekelt felek támogatásával;

27. rámutat annak jelentőségére, hogy elsősorban **a legkülső régiók halászati flottájának és tengeri infrastruktúrájának a korszerűsítését** segítsük elő (és ezért ennek megfelelő fellépésre ösztönzi az Európai Bizottságot), mivel a tengeri és halászati erőforrások részét alkotják e régiók legjelentősebb eszközeinek, amelyek hozzájárulnak termékeik megkülönböztetéséhez és egységes piaci integrációjukhoz, valamint ösztönzik a növekedésüket és a szomszédos országokkal folytatott versenyképes kereskedelmüket;

28. javasolja, hogy az Európai Bizottság a legkülső régiók növekedését célzó megújult Európa 2020 stratégiával összefüggésben ösztönzőkkel segítse elő az uniós tagállamok és legkülső régiók (így a szükséges területeken aktív magánszférabeli szereplők) közötti programok és partnerségek megvalósulását, **olyan tevékenységek** végrehajtására irányulóan, **amelyek révén a megújult uniós stratégia különböző tengelyeihez tartozó több célkitűzés egyszerre valósítható meg**, valamint jövőbeli stratégiákban való részvételre ösztönözve a legkülső régiókat;

⁽⁴⁾ COM(2004) 343 final, 2004.5.26., COM(2004) 543 final, 2004.8.6.

29. a fentiekre tekintettel különösen helyesli a nagysebességű internet és az új telekommunikációs technológiák bevezetését és a fejlesztésükhöz szükséges feltételek megerősítését a legkülső régiókban, ami egyúttal javítani fogja a hozzáférést, korszerűsíti az idegenforgalmi ágazatot, fokozza a gazdasági tevékenységet, megerősíti a társadalmi dimenziót, növeli a versenyképességet, valamint szorosabbra fűzi a legkülső régiók és a kontinens közötti kapcsolatokat;

A JÖVŐRE VONATKOZÓ JAVASLATOK

Belső dimenzió

30. osztja az Európai Bizottság azon nézetét, mely szerint az Európa 2020 stratégia célkitűzései megvalósításának fő uniós eszköze a kohéziós politika, amely **a munkahelyteremtésre és növekedésre irányuló uniós beruházási alapok legnagyobb koncentrációját biztosítja** olyan állandó eszközök révén, amelyek mérséklik a legkülső régiók és az EU többi része közötti különbségeket, hozzájárulva a legkülső régiók uniós konvergenciájához;

31. úgy véli, fontos biztosítani, hogy jelentős források álljanak rendelkezésre a kkv-szektor megerősítésére a fenntartható munkahelyteremtés és -megőrzés érdekében, a legtagabb értelemben vett innováció támogatására, a gazdaságok és a legkülső régiók eszközeinek korszerűbbé és sokfélebbé tételére, mindig az adott régió stratégiai opcióit véve alapul, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás ösztönzésére és a fenntartható energiaellátás fejlesztésére;

32. kiemeli és támogatja az Európai Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy egyedi elbánásban részesüljenek **a legkülső régiók egy – GDP-jüktől függetlenül – 85 %-os** társfinanszírozási rátán keresztül annak érdekében, hogy segítsük őket az elérhető források lehető legjobb felhasználásában;

33. az eredményesebb végrehajtás érdekében azt ajánlja azonban, hogy az Európai Parlament 2012. április 18-i állásfoglalásával⁽⁵⁾ összhangban hosszabbítsák meg ezen alapok legkülső régiókban történő végrehajtásának időszakát;

34. hangsúlyozza, hogy a legkülső régiók intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésére irányuló intézkedéseket partnerségben kell megvalósítani, valamint hogy a tagállamoknak és a regionális önkormányzatoknak a legkülső régiókban rejlő növekedési potenciál maximalizálása érdekében szorosan együtt kell működniük;

35. egyetért az Európai Bizottság arra vonatkozó felhívásával, hogy a legkülső régiók képviselői maradéktalanul vegyenek részt az Európai Bizottság és az egyes tagállamok között a következő

pénzügyi időszakra megkötendő partnerségi megállapodások előkészítésében és figyelemmel kísérésében;

36. felveti azonban, hogy szükség esetén egyéb – **de hasonló jellemzőkkel és korlátokkal bíró** – térségek képviselői is segíthetnek az Európai Bizottság Regionális Politikai Főigazgatóságát az előzetes elemzések és az utólagos értékelések során, építő módon mutatva be és vetve össze a hasonló gyakorlatokat, politikákat és megoldásokat, és ösztönözve új ötletek születését az egyéb hasonló (de nem legkülső régióbeli) területeken legjobban bevált gyakorlatok alapján;

37. hálózatok létrehozását és bővítését javasolja szerte Európában a magas színvonalú kutatásnak a legkülső régiók érdekében történő támogatására, abból a célból, hogy az innovatív kutatás prosperálhasson, és növelhesse a kedvezményezettek részvételét minden kapcsolódó tudományos területen: a feladat kutatási szakemberek és kutatási, technológiai fejlesztési és innovációs szereplők vonzása, továbbképzése és megtartása a kutatási környezet javítása és **új fenntartható foglalkoztatási lehetőségek kínálása** érdekében a legkülső régiókban;

38. javasolja, hogy ösztönözzék *ad hoc* központok és laboratóriumok felállítását a legkülső régiókban és szerte az EU-ban az e régiókkal kapcsolatos kutatási eredmények, bevált gyakorlatok és sikeres példák terjesztésére, azzal a céllal, hogy még több, újabb forrásból lehessen ötleteket és helyes gyakorlatokat meríteni, szoros együttműködést alakítva ki egyrészt a tagállamok és a legkülső régiók, másrészt az EU fennmaradó része között, új fenntartható foglalkoztatási lehetőségeket kínálva e régiókban;

39. azt ajánlja, hogy célzott uniós projektek, mobilitási programok és kohéziós tevékenységek kerüljenek végrehajtásra a legkülső régiókban abból a célból, hogy fokozzuk itt a részvételt és ösztönözzük a helyi munkaerő professzionális képzését annak kapcsán, hogy milyen jelentőséggel bír e régiók civil társadalmi köz- és a magánszférabeli szereplőinek **részvételi folyamata**, kiemelve, hogy csupán erejüket egyesítve fogják elérni az Európa 2020 stratégiának a legkülső régiók fenntartható és inkluzív növekedésére irányuló célkitűzéseit;

40. azt javasolja, hogy a fenti képzés eredménye azt követően és azzal egy időben váljon **foglalkoztatási lehetőséggé** a legkülső régiókban a megújult uniós stratégiára vonatkozó további tájékoztató és ismeretterjesztő kampányok elősegítése céljából, a régiók intelligens partneri együttműködései és a kapcsolódó programok megvalósítása érdekében;

41. az uniós és a nem uniós országok közötti innovációs és klaszterjellegű együttműködés fokozását, valamint a regionális együttműködés előmozdítását ajánlja az EU-n kívülről érkező befektetés és turizmus fellendítése végett. Ezek az intézkedések ugyanis hatásos lépést jelenthetnek az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek elérése felé;

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament 2012. április 18-i állásfoglalása a kohéziós politika szerepéről az Európai Unió legkülső régióiban az Európa 2020 stratégiával összefüggésben (2011/2195(INI)).

42. támogatja az Európai Bizottságnak a POSEI mezőgazdasági támogatási program fenntartására irányuló javaslatát, mivel e régiók számára ez a KAP első pillérének megfelelője, így kulcsfontosságú eszköz a legkülső régiók mezőgazdaságának fenntartásához és fejlesztéséhez. Támogatja továbbá, hogy maradjon fenn az úgynevezett „halászati” POSEI, mivel ez a többletköltségek kompenzálására szolgáló mechanizmus igen fontos eszköz a halászati és akvakultúra-termékeknek a legkülső régiókon kívüli értékesítéséhez;

43. ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy feltétlenül hatásvizsgálatokat kell végezni a legkülső régiók gazdaságát érintő nemzetközi megállapodásokkal kapcsolatban, nehogy ezek károkat okozzanak az amúgy is sérülékeny gazdaságoknak;

44. hangsúlyozza, hogy még az integrált tengerpolitika is megszilárdítandó, mivel a tengeri erőforrások alkotják az Európa 2020 stratégia legkülső régiókbeli végrehajtásának egyik fő pillérét;

45. kiemeli a legkülső régiók tengeri és halászati erőforrásaik jelentőségét, és arra bátorítja az Európai Bizottságot, hogy – többek között a hajóépítési támogatásnak a következő, 2014–2020-as időszakra történő újbóli bevezetésével – segítse elő a halászati flottáik és tengeri infrastruktúráik korszerűsítését;

46. üdvözli, hogy az Európai Bizottság szorgalmazza a legkülső régiókban a fenntartható idegenforgalom és különösen a feltörekvő speciális ágazatok további növekedését, valamint a legkülső régiók növekedése lehetséges mozgatórugóinak (többek között tengeri erőforrások, fenntartható idegenforgalom, biodiverzitás, ökoépítéssel) a kutatás, technológiai fejlesztés és innováció révén történő megteremtését, **elősegítendő a foglalkoztatás és a vállalatok számára megnyíló új lehetőségeket**, ami (többek között) csökkentené az agvetszívás kockázatát, illetve hozzájárulna az energiahatékonysághoz és a megújuló energiák alkalmazásához;

47. rámutat arra, **hogy a legkülső régiók képzési és oktatási rendszereit** támogatni kell; ezért annak biztosítására kéri az Európai Bizottságot, hogy az EU jelenlegi oktatási és képzési programjai – különösen a mobilitással kapcsolatosak – vegyék tekintetbe a legkülső régiók sajátosságait;

48. rámutat, hogy az állami támogatások uniós kereteinek legközelebbi felülvizsgálata során figyelembe kell venni a legkülső régiók sajátosságait, nagyobb rugalmasságra és egyszerűsítésre van szükség, valamint jobban össze kell hangolni a legkülső régiókban működő vállalkozások érdekében hozott intézkedéseket;

49. javasolja, hogy kapjanak kiemelt szerepet azok a támogatási intézkedések, amelyek célja a legkülső régiók egészségügyi és oktatási rendszereinek a köz- és a magánszektor érdekelt felei közötti partnerségek révén megvalósuló javítása, korszerűsítése és átszervezése;

Külső dimenzió

50. egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy a legkülső régiók földrajzi elhelyezkedése az egész Unió javára válik, valamint hogy a bennük rejlő potenciál fejlesztése és az egységes piacba történő teljes integrációjuk fontos lehetőséget teremt arra, hogy a legkülső régiók uniós hozzáadott értéket teremtsenek; továbbra is olyan megkülönböztetett bánásmódot kell biztosítani, amely tiszteletben tartja az esélyegyenlőség és az arányosság elvét, és garantálja az egyensúlyt e belső dimenzió és a régiók saját földrajzi környezetükbe történő jobb integrációja között;

51. javasolja annak – célzott piaci kereslet alapján és a saját regionális környezetükben történő – felmérését, hogy az érintett tagállam mely új termékek esetében ösztönözhetné a termelést a kapcsolódó legkülső régióban, az ennek szomszédos térségeivel és harmadik országokkal, például jelentős feltörekvő nemzetekkel (azaz Brazíliával vagy Dél-Afrikával) folytatott fokozott kereskedelem és tudásmegosztás elősegítése, illetve a fenntartható foglalkoztatási lehetőségek javítása érdekében;

52. rá kíván mutatni azokra a lehetőségekre, amelyeket a fenti javaslat a legkülső régiók és az Unió számára egyaránt biztosíthat: ilyenek a **tengeri szállítással kapcsolatos új lehetőségek, a kapcsolódó álláslehetőségek**, a tengeri medencéken alapuló szállítási ipar fejlődése, valamint a szállítási költségek és az Unió és a feltörekvő nemzetközi piacok közötti kereskedelmi kapcsolatok optimalizálása;

53. osztja az Európai Bizottság azzal kapcsolatos véleményét, hogy a legkülső régiókat lehetséges üzleti és együttműködési platformok helyett az Atlanti-óceán, a Karib-tenger és az Indiai-óceán területén az EU valódi stratégiai nagyköveteivé kell avatni, kiaknázva a bennük rejlő lehetőségeket, és az Európai Unió egészének javára növelve térségükben az európai befolyást; ezért arra kéri az EU-t, hogy hozzon konkrét intézkedéseket a legkülső régiók és a szomszédos harmadik országok közötti megfelelő kapcsolatok előmozdítására;

54. hangsúlyozza, hogy a legkülső régióknak a szomszédos Unión kívüli országokhoz és területekhez való földrajzi közelsége előnyös, mivel a regionális kereskedelem és együttműködési lehetőségeket kínál az egységes piac külső dimenziójának a fejlesztésére;

55. arra buzdítja az Európai Bizottságot, hogy fokozza ezenkívül a legkülső régiók integrációját saját földrajzi térségükben a kereskedelem, az úripar fejlesztése és egyéb egyedülálló üdőkártyáik tekintetében, továbbá gazdaságaik modernizálása és diverzifikálása érdekében, **növelve** ugyanakkor a **fenntartható munkalehetőségeket**;

56. a fentiek fényében kiemeli, hogy a legkülső régiókra vonatkozó megújított stratégia jövőbeli cselekvési terveiben meg kell őrizni mindkét megközelítést: egyrészt az egységes piacoz való hozzáférésük javítását, másrészt pedig regionális piacuk integrációjának megkönnyítését;

57. üdvözlzi az Európai Bizottság arra vállalt kötelezettségét, hogy figyelembe vegye és a legkülső régiókhoz igazítsa a nemzetközi szinten működő kkv-k fejlesztése érdekében a „Kisvállalkozás, nagyvilág”⁽¹⁾ című közleményében említett intézkedéseket; például a versenyjog területén olyan egyedi intézkedéseket lehetne hozni, amelyek célja a legkülső régiókban működő kkv-k nemzetközivé válásának ösztönzése; elismeri, hogy az Európai Unió strukturális alapjai fontos szerepet töltenek be finanszírozási forrásként a kkv-k számára, és támogatja a kkv-k közbeszerzési eljárásokhoz való hozzáféréseinek megkönnyítését;

Következtetések

58. elismeri az uniós intézmények folyamatos és sikeres kötelezettségvállalását a legkülső régiók fenntartható és inkluzív növekedése érdekében, és kiemeli, hogy fokozni kell az olyan partneri együttműködést az intézmények, a tagállamok, a legkülső régiók és valamennyi egyéb kulcsfontosságú (állami és magán-) szereplő és érdekcsoport között, amely elősegítheti e régiók fenntartható fejlődését;

59. kiemeli a **foglalkoztatást** mint magas prioritású célt és mint minden jövőbeli kulcsfellépés paraméterét az Európa 2020 stratégia legkülső régiókban történő sikeres végrehajtása szempontjából; ezért arra kéri az EU-t, hogy konkrét intézkedésekkel dolgozza ki a 2012. évi közleményben meghatározott új társadalmi tengelyre vonatkozó célkitűzéseket, mivel az Európai Bizottság ezt nem teszi meg, és csupán az általános finanszírozási programokra utal, méghozzá megfelelő moduláció nélkül;

60. e tekintetben támogatja a legkülső régiók arra vonatkozó kezdeményezését, hogy a megvalósíthatóság és a végrehajthatóság további felmérése érdekében dolgozzanak ki egy egyedi növekedési és foglalkoztatási tervet e régiók számára;

61. néhány konkrét javaslatot tesz arra, hogyan lehetne fokozni az **új munkalehetőségek** kialakulását a legkülső régiókban;

62. azt is hangsúlyozza, hogy e régiók **egészségügyi, képzési és oktatási rendszere** prioritást kell hogy nyerjen annak érdekében, hogy optimalizálni lehessen a térség növekedésének legfőbb potenciális mozgatórugóit: a helyi emberi erőforrásokat és szaktudást;

63. a legkülső régiók gazdasága modernizációjának és diverzifikációjának jelentőségére való tekintettel rámutat arra, hogy elsősorban a **legkülső régiók halászati flottájának és tengeri**

infrastruktúrájának a korszerűsítését kell elősegíteni (és ezért ennek megfelelő fellépésre ösztönzi az Európai Bizottságot), mivel a tengeri és halászati erőforrások részét alkotják e régiók legjelentősebb eszközeinek, amelyek hozzájárulnak termékeik megkülönböztetéséhez és egységes piaci integrációjukhoz, valamint ösztönözi a növekedésüknek és a szomszédos országokkal folytatott versenyképes kereskedelmüknek;

64. aláhúzza, hogy ezek a főbb fellépések új lehetőségeket nyújthatnak mind a legkülső régiók, mind az Unió számára az alábbiak tekintetében: **tengeri szállítás, kapcsolódó álláslehetőségek, a tengeri medencéken alapuló szállítási ipar fejlődése, továbbá a szállítási költségek**, valamint az Unió és a feltörekvő nemzetközi piacok közötti **kereskedelmi kapcsolatok optimalizálása**;

65. az Európai Parlamenttel együtt rámutat arra, hogy a közlekedés és az ikt tekintetében *ad hoc* keretet kell meghatározni, elősegítendő, hogy a legkülső régiók hatékonyan tudják kezelni a területi elszigeteltség és a digitális lemaradás őket sújtó problémáit;

66. arra buzdítja az Európai Bizottságot, hogy fokozza ezenkívül a legkülső régiók integrációját saját földrajzi térségükben a kereskedelem és a régiók azon egyedi ütőkártyáinak fejlesztése tekintetében, amelyek révén gazdaságuk modernizálásán és diverzifikálásán keresztül megvalósíthatják az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést;

67. aláhúzza annak fontosságát, hogy eltöröljék a legkülső régiók és a velük szomszédos országok közötti határon átnyúló együttműködés kapcsán a tengeri határokra vonatkozó 150 kilométeres kritériumot, tükrözve azt a tényt, hogy számos ilyen régió olyan szigeten található, amely 150 kilométernél messzebb fekszik a szomszédos országoktól;

68. kiemeli a regionális együttműködés jelentőségét a legkülső régiók számára, ami nemcsak az ERFA keretében futó területi együttműködési programok folytatását teszi szükségessé, hanem a kohéziós politikai alapok és az Európai Fejlesztési Alap közötti szinergiák javítását is;

69. a fentiek fényében kiemeli, hogy a legkülső régiókra vonatkozó megújított stratégia jövőbeli cselekvési terveiben meg kell őrizni mindkét megközelítést: egyrészt az egységes piazhoz való hozzáférésük javítását, másrészt pedig regionális piacuk integrációjának megkönnyítését.

Kelt Brüsszelben, 2013. február 1-jén.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

A Régiók Bizottsága véleménye – A helyi és regionális önkormányzatok szerepe a növekedés ösztönzésében és a munkahelyteremtés fellendítésében

(2013/C 62/14)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- emlékezteti az Európai Bizottságot, hogy a helyi és regionális önkormányzatok nagymértékben felelősek a foglalkoztatással, oktatással és képzéssel kapcsolatos politikák végrehajtásáért. Emiatt az említett politikák területi dimenziójának rendkívüli jelentősége van, az RB pedig sajnálja, hogy az Európai Bizottság közleménye nem tartalmaz specifikus hivatkozást a régiók és a helyi önkormányzatok hatásköreire;
- üdvözli a *Növekedési és Munkahely-teremtési Paktumban* szereplő intézkedéseket. A Régiók Bizottsága hangsúlyozza a kapcsolatot a Paktum és a 2014–2020 közötti többéves pénzügyi keretben, különösen az első, fenntartható fejlődéssel kapcsolatos jogcímben szereplő, növekedést elősegítő programok között;
- ösztönzi a tagállamokat, hogy nemzeti reformprogramjaikban vegyék figyelembe az Európai Bizottság útmutatásait, különös hangsúlyt fektetve a rugalmas biztonságra, amely valódi kihívást jelent az európai munkaerőpiac számára;
- fontosnak tartja az önfoglalkoztatás és az egyéni vállalkozás formáinak ösztönzését, különös figyelmet fordítva a fiatalok induló vállalkozásaira. Ez lehetővé tenné a másképp improduktív módon elköltött források (előnyugdíjakkal vagy munkanélküli támogatással kapcsolatos költségek) hatékonyabb felhasználását;
- javasolja, hogy a régiókat és a helyi önkormányzatokat fokozottan vonják be a nemzeti foglalkoztatási programokon belüli „zöld munkahelyek” ösztönzését célzó politikák meghatározásába;
- üdvözli az EURES javítására irányuló javaslatot, többek között a Match and Map elnevezésű szolgáltatás bevezetésével, amellyel az ajánlatok földrajzilag is megjeleníthetők lesznek. E tekintetben emlékeztet az állásbörzék nemzeti és regionális szinten betöltött szerepére, és javasolja az Európai Vállalkozói Hálózattal, a régiókkal és a kereskedelmi kamarákkal való nagyobb integrációt;

Előadó	Marialuisa COPPOLA (IT/EPP), Veneto régió önkormányzatának képviselője
Referenciaszöveg	A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Út a munkahelyteremtő fellendülés felé
	COM(2012) 173 final

A Régiók Bizottsága véleménye – A helyi és regionális önkormányzatok szerepe a növekedés ösztönzésében és a munkahelyteremtés fellendítésében

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. üdvözli az Európai Bizottság *Út a munkahelyteremtő fellendülés felé* című közleményét, felidézve, hogy a teljes foglalkoztatottság és a társadalmi kohézió az EUMSZ-ben megfogalmazott célkitűzések közé tartozik, és hogy azokat az arányosság és a szubszidiaritás elvének betartása mellett kell megvalósítani (EUMSZ 3., 4., 5., 6. és 9. cikk). Az Európai Bizottság közleményét olyan politikai aktusként értékeli, amelyet a tagállamok és a helyi és regionális önkormányzatok részéről kézzelfogható jogalkotási kezdeményezéseknek kellene követniük;
2. rámutat, hogy az Európai Bizottság a nemzeti szintű – főként a szolgáltatások és a munka piacának liberalizálását célzó – strukturális reformok szükségességére helyezi a hangsúlyt. A Régiók Bizottsága egyetért azzal, hogy szükség van ilyen reformokra. A zöld gazdaságban történő foglalkoztatás serkentését célzó intézkedésekre vonatkozóan azonban konkrét javaslatokat szeretett volna látni;
3. ismételten arra kéri az Európai Bizottságot, hogy minden javaslatába, különösképpen pedig azokba, amelyek az Európai Bizottság *Út a munkahelyteremtő fellendülés felé* című közleményének végrehajtását szolgálják, integrálja az EUMSZ 9. cikkét a magas szintű foglalkoztatás ösztönzéséről, a megfelelő szociális védelem szavatolásáról és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemről;
4. határozottan támogatja az Európa 2020 stratégiát és annak eszközeit (pl. a nemzeti reformprogramokat), valamint a foglalkoztatáspolitikai célkitűzések teljesülése érdekében kifejtett erőfeszítéseket, ezért felkéri a tagállamokat, hogy haladjanak tovább a növekedés és az innováció ösztönzésének ebben meghatározott útján;
5. mindazonáltal aggodalommal állapítja meg, hogy ezekben az években a tagállamok (és a különböző régiók) közötti gazdasági és társadalmi szakadék ahelyett, hogy csökkenne, folyamatosan nő;
6. hangsúlyozza, hogy az európai foglalkoztatási stratégia célkitűzéseinek eléréséhez figyelembe kell venni a területi dimenziót, vagyis lehetővé kell tenni a tagállamok és a helyi és regionális önkormányzatok számára a saját prioritásaik meghatározásához és a megfelelő politikai válaszok kidolgozásához szükséges rugalmasság fenntartását. Fontos hozzájárulás lehet a kohéziós politika alapjainak helyes alkalmazása is. Ehhez mindenekelőtt a nemzeti reformprogramokban megfogalmazott, a szubszidiaritás elvét tiszteletben tartó többszintű kormányzás megközelítése a legmegfelelőbb a helyi szükségletekre adandó válaszok megtalálására és a foglalkoztatáspolitikai célkitűzések eredményesebb elérésére;
7. úgy véli, hogy a foglalkoztatás terén a fiatalok munkanélkülisége mellett az 55 év felettiek, a fogyatékkal élők, a bevándorlók és a nők munkanélkülisége, valamint a tartósan munkanélküliek számának emelkedése jelenti a jelenlegi és jövőbeni kihívást. Ezért felkéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy fordítsanak különös figyelmet ezekre a csoportokra, amelyek értékes és tapasztalt humántőkét jelentenek;
8. arra emlékezteti az Európai Bizottságot, hogy a helyi és regionális önkormányzatok gyakran nagymértékben felelősek a foglalkoztatással, oktatással és képzéssel kapcsolatos politikák végrehajtásáért. Emiatt az említett politikák területi dimenziójának rendkívüli jelentősége van, az RB pedig sajnálja, hogy az Európai Bizottság közleménye nem tartalmaz specifikus hivatkozást a régiók és a helyi önkormányzatok hatásköreire;
9. felkéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzák meg – az illegális bevándorlók kizsákmányolásának egyes formáihoz is kapcsolódó – szociális dömping és illegális munkavállalás káros gyakorlata elleni küzdelemhez, valamint az említett gyakorlat felszámolásához szükséges intézkedéseket;
10. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy ösztönözze az európai ipar és szolgáltatások versenyképességét, megerősítve az Európai Unió gazdasági kormányzását, a protekcionista politikához való visszatérés elkerülése érdekében;

A 2012. június 28–29-i Európai Tanács: Növekedési és Munkahely-teremtési Paktum

11. örömmel fogadja, hogy a növekedéssel és foglalkoztatással kapcsolatos témák központi helyet foglaltak el a 2012. június 28–29-i Európai Tanács folyamán, valamint hogy a csúcson elismerték annak szükségességét, hogy az Európai Unió valamennyi kormányzati szintjén aktívnál kell a munkahelyteremtést és a növekedést szolgáló eszközöket és a politikákat;

12. hangsúlyozza, hogy a tagállamok költségvetésének konszolidációja nem önmagáért való cél. A helyi és regionális önkormányzatokat fel kell kérni arra, hogy az arányosság elvének tiszteletben tartása mellett kiegyensúlyozott módon járuljanak hozzá a konszolidációhoz, gazdasági növekedésük, valamint a területi és társadalmi kohézió veszélyeztetése nélkül;

13. összességében örömmel üdvözli a *Növekedési és Munkahely-teremtési Paktumban* szereplő, a tagállamokat megcélzó, valamint az európai uniós szintű intézkedéseket. A Régiók Bizottsága hangsúlyozza a kapcsolatot a Paktum és a 2014–2020 közötti többéves pénzügyi keretben, különösen az első, fenntartható fejlődéssel kapcsolatos jogcímekben szereplő, növekedést elősegítő programok között. Azoknak az államoknak, amelyek aláírták a Paktumot, most koherens álláspontot kell elfogadniuk a többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos tárgyalások során. A tanácsi következtetésekből meghatározott európai uniós szintű intézkedésekkel kapcsolatban a Régiók Bizottsága különös hangsúlyt helyez arra, hogy meg kell erősíteni az egységes piacot, csökkenteni kell a szabályozások bonyolultságát, mozgósítani kell az EBB-t és a növekedést segítő gyors intézkedések finanszírozása érdekében mielőbb meg kell kezdeni a projekt-kötvények-kezdeményezés kísérleti szakaszát. Alapvető jelentőséggel bír, hogy a kísérleti szakaszban elkerülhetők legyenek a versenytorzulások, valamint a kereskedelmi szempontból életképtelen projektek. Az eszköz nem helyettesítheti a tagállamoktól, a regionális és helyi testületektől, valamint a magánforrásokból érkező tőkét. A kísérleti szakasz utáni folytatásról csak azt követően kellene döntenie, hogy független értékelések készültek. Ezekben az értékelésekben fontos kitérni arra, hogy a kiválasztott projektek értéket teremtettek-e az Unió számára;

14. a stratégiai infrastruktúrák finanszírozását célzó projekt-kötvények bevezetésének kapcsán emlékeztet az *európai összekapcsolódási eszközzel* kapcsolatban már kifejtett véleményére ⁽¹⁾, és a helyi és regionális önkormányzatok bevonását ajánlja a TEN projektjeibe annak érdekében, hogy a polgárok a lehető legtöbb előnyhöz jussanak;

15. sajnálja mindazonáltal, hogy a Tanács következtetéseit nem követték gyors cselekvések valamennyi tagállam részéről, valamint hogy azok nem voltak határozottabbak, és nem ösztönöztek újabb intézkedéseket a növekedés érdekében;

A munkahelyteremtés támogatása

16. méltányolja az Európai Bizottságnak a munkahelyteremtés támogatását célzó javaslatait, különösen a vállalkozásokat sújtó adóteher mérséklésére vonatkozóakat, ami nem jár következményekkel a költségvetésre, csökkenti azonban az adóterhet a többi bevételi forrás (pl. környezetvédelmi adók) javára;

17. különösen a gazdasági válságra való tekintettel emlékeztet annak jelentőségére, hogy az erőfeszítéseket nemcsak az új munkahelyek megteremtésére és a szerkezetváltások ösztönzésére kell összpontosítani, hanem a jelenlegiek megtartására is;

18. javasolja az uniós, nemzeti, regionális és kamarai szinten rendelkezésre álló eszközök jobb kihasználását, összehangolását és interoperabilitásának növelését (különösen bátorítva nemcsak

az ESZA, hanem az ERFA forrásainak hasznosítását) az önfoglalkoztatás, a szociális vállalkozások, a képzés és munkavállalás váltakozása, valamint a vállalkozásindítások támogatása céljából. A fokozottabb koordináció garantálja az eszközök hatékonyabb alkalmazását;

19. hangsúlyozza, hogy egy fenntartható és minőségi foglalkoztatást előirányzó európai növekedési menetrend alapjául az európai ipari megújulásra irányuló valódi stratégia bevezetését célzó törekvés kell, hogy szolgáljon, amely valamennyi kormányzati szint aktív részvételére épül, ezenkívül erős iparpolitikára van szükség, amely ösztönzi a kkv-k (amelyek az európai gazdaság sarokkövei, valamint kulturális örökségének és termelékenységének alapjai) valamint a szolgáltatói ágazat versenyképességét. Egy ilyen, ipari megújulásra irányuló stratégia azt feltételezi, hogy az Európai Bizottság a végsőkig kihasználja a Lisszaboni Szerződés adta iparpolitikai lehetőségeket azáltal, hogy megtesz „minden hasznos kezdeményezést” a tagállamok iparpolitikai „összehangolásának” előmozdítása érdekében, különös tekintettel az iránymutatások és mutatók megállapítására, a bevált gyakorlatok cseréjének megszervezésére, valamint az időszakonkénti felülvizsgálat és kiértékelés” előkészítésére (EUMSZ 173. cikk). Az ipari megújulásra irányuló új stratégia, amelynek az „Iparpolitika a globalizáció korában” kiemelt kezdeményezés féldős értékelésének befejezésekor kellene elkészülnie, leginkább a következőkre vonatkozna: a hitelekhez való hozzáférés megkönnyítése, az adminisztratív terhek csökkentése és egy jobb vállalkozói környezet megteremtése. Ez utóbbi ponttal kapcsolatban a Régiók Bizottsága megteszi saját hozzájárulását azáltal, hogy az Európai Bizottsággal együttműködésben létrehozta az „Európai Vállalkozói Régió” címet. Az RB ezenkívül hangsúlyozni kívánja, hogy fontos a jól működő és hatékony közszféra, amely a gazdasági növekedés elengedhetetlen feltétele;

20. megjegyzi, hogy az európai vállalatok versenyképességének kulcseleme a termelékenységük növelésében rejlik, ami az erőforrások fenntartható kezelésének hatékonyságán, valamint a hosszú távú képzésen, az innováción és a felelőségek megosztásán keresztül valósulhat meg; ezért fontosnak tartja a fenntarthatóság terén aktív, illetve az európai tanúsítások alkalmazása révén is elismerhető vállalkozások tapasztalatainak hasznosítását;

21. hangsúlyozza, hogy az európai termelés minőségében rejlő lehetőségek kiaknázását illetően pozitív hatással lehetne a vállalkozásokra a nemzeti eredet-, illetve minőségjelzés mellett az EU-s eredet feltüntetése is, a foglalkoztatásra gyakorolt, ehhez kötődő pozitív hatások mellett;

22. hivatkozik az RB-nek a „Felelősségteljes vállalkozások” csomagról készült véleményére, amely az Európai Bizottság COM(2011) 681–685 final közleményeihez kapcsolódik, és hangsúlyozza, hogy egy, a társadalmi és környezeti fenntarthatóságot támogató megközelítés pozitív hatással lehet a vállalkozások versenyképességére, a kockázatkezelésre, a költségmegtakarításra, az ügyfelekkel fenntartott tartós kapcsolatokra és az innovációs képességre;

23. kedvezően ítéli meg a környezeti fenntarthatósághoz, az egészségüggyel kapcsolatos foglalkozásokhoz és az ikt-hoz kapcsolódó tevékenységek terén megvalósuló munkahelyteremtés ösztönzését célzó intézkedéseket (ahogyan az egyértelműen megjelenik az RB 2012. március 22–23-i elnökségi

⁽¹⁾ CdR 648/2012, COTER-V-24.

következtetéseiben is), fontosnak tartja emlékeztetni többek között arra, hogy az európai munkaerőpiacot továbbra is főként az európai fejlődés történetét meghatározó ipari és termelői ágazatokban alkalmazott munkavállalók alkotják. Ezért szükségesnek tartja, hogy fokozottabban vegyék figyelembe az ilyen munkahelyeket, és alakítsanak ki eszközöket a humántőke átképzésére;

24. emlékeztet arra, hogy a fenntartható, alacsony széndioxid-kibocsátású gazdaság felé való átmenet a jelenlegi munkaerőpiac szükségszerű szerkezetátalakítását vonja maga után, amelyet minden szempontból megfelelő támogatóintézkedésekkel kell segíteni;

25. támogatja a Progress mikrofinanszírozási eszköz meghosszabbítására irányuló javaslatot, mivel az lehetővé teszi a társadalmilag hasznos és értékes funkciók kis összegű támogatását;

26. támogatja az Európai Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy a tartósan fennálló válsághelyzetre és az európai vállalkozások bizonytalan helyzetére tekintettel továbbra is fenntartsák az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot. Reméli azonban, hogy egyértelműbbé válik a program jövője, valamint hogy az alap mozgósítására szolgáló új eljárások gördülékenyek, gyorsak és megbízhatóak lesznek;

A munkaerőpiacok dinamikájának helyreállítása

27. ösztönzi a tagállamokat, hogy nemzeti reformprogramjaikban vegyék figyelembe az Európai Bizottság útmutatásait, különös hangsúlyt fektetve a rugalmas biztonságra, amely valódi kihívást jelent az európai munkaerőpiac számára. Egy olyan politikát, amely figyelembe veszi a foglalkoztatási rugalmasságot, ugyanakkor védi a polgárokat, szükségszerűen egyeztetni kellene a régiókkal és a helyi önkormányzatokkal; egyébiránt sajnálatát fejezi ki, hogy az Európai Tanács 2012. tavaszi ülésén tanúsított politikai kötelezettségvállalása és az Európai Bizottság által megállapított iránymutatások ellenére 2012-es nemzeti reformprogramja keretében nem minden tagállam mutatott be olyan nemzeti foglalkoztatási tervet, amely (főként zöld) munkahelyteremtő intézkedések teljes csomagját tartalmazná;

28. aggodalmát fejezi ki az Európai Unióban a fiatalok körében tapasztalható inaktivitás és munkanélküliség szintjével kapcsolatban, és felkéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessenek be minden ahhoz szükséges intézkedést, hogy olyan (szakképzettséget igénylő és szakmai fejlődést biztosító) munkalehetőséget biztosíthassanak a fiataloknak, amellyel gazdaságilag függetlenné és stabilá válhatnak;

29. megállapítja, hogy a fiatalok munkanélkülisége bizonyos országokban kritikusan magas szintű, ezért felkéri az Európai Bizottságot, hogy kísérelje különös figyelemmel ezt a helyzetet, ideértve az elindított programok fokozottabb ellenőrzését is, és késedelem nélkül intézkedjen a fiataloknak nyújtott garanciaeszközökről szóló tanácsi ajánlásra vonatkozó javaslat érdekében;

30. elismeri, hogy egyes tagállamokban a munkaadók esetenként visszaélnek a gyakornokság intézményével, ezért üdvözlő a gyakornokok számára létrehozandó minőségi keret bevezetésére irányuló javaslatot. Azt javasolja azonban, hogy az ne legyen

túlzottan szigorú, mert az csökkentheti a gyakornokság eszközének vállalkozások általi alkalmazását;

31. felkéri a tagállamokat annak biztosítására, hogy 2013-ig minden gyakornokkal kössenek gyakornoki szerződést, hogy a gyakornok így megfelelő védelmet kapjon és megkapja a saját, valamint a munkaadó jogaira és kötelességeire vonatkozó szükséges tájékoztatást;

32. méltányolná, ha lehetőség lenne arra, hogy az Európai Unió egyetemén tanuló diákok szakmai gyakorlatot végezzenek, mert ily módon a hallgatók közelebb kerülnek a munka világához. Valójában alapvetően fontos volna hidat építeni a tudományos világ és a munka világa közé, amit többek között olyan programok segítségével lehetne megvalósítani, mint az egész életen át tartó tanulás programja vagy a fiatal vállalkozóknak szóló Erasmus. Ez utóbbi különösen eredményes eszköz a vállalkozó szellem ösztönzése szempontjából, amely fontos érték a válságból való kilábalás tekintetében;

33. azt szeretné, ha a regionális önkormányzatok fontos szerepet kapnának, és hídként működnének a képzés és a termelés világa között, olyan megállapodásokat ösztönözve, amelyekben az egyetemek elismerik a vállalkozásoknak, illetve a közsféra vagy a harmadik szektor intézményeinek a képzés során végzett tevékenységeit. Ezek a regionális vagy helyi oktatási hivatalok, a szociális partnerek, valamint a vállalkozások képviselői struktúrái és az egyetemek között kötött megállapodások alapján jöhetnek létre;

34. megállapítja, hogy a fiatalok számára jelenleg a gyakornokság jelenti a munkaerőpiacra való belépés egyik fő formáját, mindazonáltal hangsúlyozza, hogy a gyakorlatban nem egyszer előfordul, hogy a fiatalok egyik gyakornoki pozícióból a másikba „szédülnek” anélkül, hogy lehetőségük nyílna valódi, az őket megillető garanciákat biztosító munkaszerződéssel elhelyezkedni. Ezért sajnálja, hogy az Európai Bizottság javaslatai között nincs olyan útmutatás, amely eligazítaná a tagállamokat abban a tekintetben, hogy megfelelő munkaerő-piaci politikákkal, lehetséges adókedvezményekkel és más megfelelő intézkedéssel miként szabályozzák és oldják meg a leghatékonyabb módon ezt a helyzetet;

35. emlékeztet arra, hogy az ifjúság, természetes innovációs és alkalmazkodási képességének köszönhetően egy alapvető erőforrás, és hogy a vállalatoknak, szervezeteknek és közintézményeknek is ekként kellene a fiatalokra tekinteniük. A gyakornokság hozzáadott értéke ott jelentkezik, ahol a képzésben részt vett gyakornok aktív erőforrássá válik a vállalat, szervezet vagy közintézmény számára, amely így érdekeltté válik abban, hogy az illetőt továbbra is foglalkoztassa;

36. reméli, hogy az európai államok a közeljövőben hozzáigazítják oktatási rendszerüket a globális munkaerőpiac folyamatosan változó feltételeihez. Az oktatás értékelésének legfontosabb mutatója – az oktatásban részt vevők aránya – nem tölti be megfelelően a szerepét. Ezért az RB kéri, hogy határozzanak meg új, eredményesebb eszközöket az oktatáspolitikai értékeléséhez. Ajánlatos újradefiniálni a felsőfokú képzés céljait, illetve a piaci igényekhez igazítani a mérési, ellenőrzési és finanszírozási rendszereket;

37. egyetért azzal, hogy a jövőbeni munkaerőpiac igényeinek megfelelő készségekben hiány mutatkozik, ezért kedvezően értékeli az uniós „készségkörkép” bevezetésére irányuló javaslatot, melynek a lehető legrövidebb időn belül a képzések és a készségek teljes körű elismeréséhez kell vezetnie, ez pedig fontos lépés ahhoz, hogy valódi és egységes munkaerőpiac alakulhasson ki az Európai Unióban;

38. hangsúlyozza, hogy a jövőbeni európai foglalkoztatási készségútlevelnek nem a jelenleginél kevésbé szigorú szabványok elismerését kell szolgálnia, hanem az uniós régiók gyakorlati (kisipari, kézműipari stb.) kiválóságait jelentő képességek valódi érvényre juttatását, ezáltal pedig az érdemek elismerését kell lehetővé tennie;

39. elismeri a képzés és a munka világa közötti interakció jelenlegi hiányát, ezért javasolja az oktatás és a munka váltakozásának ösztönzését, amelyet részben a már említett gyakornoksággal, részben pedig a képzési intézményekben és az egyetemeken közvetlenül a gyakorló szakemberek által megvalósított képzési programokkal lehet megvalósítani;

40. javasolja a közigazgatásban foglalkoztatottak és a vállalkozások között speciális csereprogramok elindítását, hogy áthidalhatóvá váljon a közszolgálat és a vállalkozói igények közötti szakadék, és lehetőség nyíljon a kölcsönös megértésre és a legjobb gyakorlatok megismerésére;

41. emellett ajánlja, hogy ösztönözzék a dolgozók továbbképzését (európai alapokkal közösen finanszírozott megfelelő programok segítségével);

42. fontosnak tartja az önfoglalkoztatás és az egyéni vállalkozás formáinak ösztönzését, különös figyelmet fordítva a fiatalok induló vállalkozásaira. Ez lehetővé tenné a másképp improduktív módon elköltött források (előnyügdíjakkal vagy munkanélküli támogatással kapcsolatos költségek) hatékonyabb felhasználását;

43. egyetért azzal, hogy támogatni kell az európai munkaerőpiac kialakulásához vezető intézkedéseket, amelyek az adózási akadályok felszámolásával, az állskeresői járadék exportálásával és a nyugdíj jogosultságok átvitelével elősegítik az európai uniós polgárok és munkavállalók mobilitását;

44. meggyőződése, hogy a megfelelő belső piaci mobilitás előmozdítása érdekében a mobilis munkavállalókra vonatkozó jogok védelmét és kötelezettségek teljesítését az Európai Uniónak továbbra is prioritásai között kell kezelnie. E tekintetben a SOLVIT segítségnyújtási szolgáltatást fel lehetne venni az Európai Vállalkozói Hálózat (Enterprise Europe Network, EEN) szolgáltatásai közé, hogy a munkaadók és a munkavállalók számára elérhetőbb legyen egy olyan szolgáltatás, amely az európai kérdésekben integrált hivatkozási pontnak számít;

45. üdvözli az EURES javítására irányuló javaslatot, többek között a *Match and Map* elnevezésű szolgáltatás bevezetésével, amellyel az ajánlatok földrajzilag is megjeleníthetők lesznek. E tekintetben emlékeztet az állásbörzék nemzeti és regionális szinten betöltött szerepére, és javasolja az Európai Vállalkozói

Hálózattal, a régiókkal és a kereskedelmi kamarákkal való nagyobb fokú integrációt (ez utóbbiak előnye, hogy szorosan kapcsolódnak az üzleti világhoz, és ismerik annak szükségleteit és kritikus pontjait);

46. a párhuzamosságok elkerülése érdekében felkéri az Európai Bizottságot, hogy térképezze fel a nemzeti munkaerőpiacok keresletét és kínálatát összegző, már meglévő felméréseket. Ezeknek az adatoknak a cseréje és összehangolása alapvető lehet az EU-n belüli jobb mobilitás érdekében. Ebben a tekintetben megemlíti az olasz kamarai rendszer által készített Excel-sior-felmérést;

47. üdvözli a 2012 vége előtt a gazdasági migráció témájával kapcsolatban elindítandó konzultációt, és javasolja a körkörös migráció témájának különös figyelemmel való tanulmányozását és a nemzeti szabályok harmonizálásának előmozdítását;

Jobb uniós kormányzás

48. üdvözli az európai kormányzás jobb koordinációját, és a szubszidiaritás elvére való tekintettel ragaszkodik a régiók és a helyi önkormányzatok alapvető szerepéhez;

49. támogatja azt a javaslatot, hogy évente tegyék közzé a foglalkoztatási mutatók referenciaértékeit: egy ilyen rendszernek nemcsak a nemzeti, hanem a NUTS2 szinttel bezárólag a regionális munkaerőpiacot is tükröznie kellene, így a különböző körülményeknek jobban megfelelő megoldásokat kínálhatna;

50. reményét fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a számlák jövőbeni európai rendszere (SEC2010) több regionális, NUTS2 szintű statisztikát gyűjt majd egybe abból a célból, hogy az Európai Unió kormányzásának javítása és a kormányzati szintek felelősségvállalása érdekében konkrét mutatókat bocsásson rendelkezésre;

51. egyetért azzal, hogy szükség van a nemzeti foglalkoztatási tervek végrehajtása terén tett előrelépések különböző módokon történő nyomon követésére, amennyiben ezeket nem kísérik regionális és helyi következményekkel járó esetleges szankciók;

Melléklet – Kulcsfontosságú foglalkoztatáspolitikai intézkedések a zöld gazdaság tekintetében

52. feltétlenül szükségesnek tartja, hogy megállapodás szülessen a „zöld”, azaz a környezetbarát és fenntartható munkahelyek egységes meghatározásáról. Ennek érdekében ki kell dolgozni a kizárólagos európai referenciaként szolgáló mérési mutatókat;

53. javasolja, hogy a régiókat és a helyi önkormányzatokat fokozottan vonják be a nemzeti foglalkoztatási programokon belüli „zöld munkahelyek” ösztönzését célzó politikák meghatározásába;

54. javasolja, hogy vegyék fontolóra a fenntartható fejlődéssel összefüggő környezeti *metakörzet* (egyfajta klaszter, mely nem a vállalkozások földrajzi közelségéhez kapcsolódik, az új technológiáknak köszönhetően azonban mégis lehetővé teszi az együttműködést és ezzel egyidejűleg a versenyt az ipari körzetek sikerességén alapulva) fogalmának kidolgozását, hogy így biztosítsák a *zöld gazdasági* tevékenységekhez szükséges intézményi alapot és ezek elismerését;

55. fontosnak tartja, hogy a források elfecsérlése és a párhuzamosságok elkerülése érdekében a piac által elvárt jövőbeli *zöld* készségekre vonatkozó szükséges tájékoztatást biztosító (uniós, nemzeti és regionális szinten alkalmazott) eszközök mindegyike egymást kiegészítő és egymással összehangolt legyen;

56. elismerését fejezi ki az *Intelligens energia – Európa* programhoz hasonló programok által végzett tájékoztató és ismeretterjesztő tevékenységgel kapcsolatban;

57. rendkívül kedvezőnek értékeli az Európai Beruházási Bankkal folytatott együttműködést, és kiemelten javasolja az ELENA program megerősítését, hogy segítse a régiókat és a helyi önkormányzatokat a fenntartható energia és a megújuló energiaforrások terén megvalósítandó programokhoz szükséges pénzügyi források előteremtésében;

58. teljes mértékben egyetért azzal, hogy az ESZA és az ERFA legyen az új készségek fejlesztését ösztönző és a foglalkoztatás fejlesztését támogató legfőbb eszköz;

59. úgy véli azonban, hogy ösztönözni kell ezen alapok innovatív felhasználását, és elő kell mozdítani a nemzetközi mobilitást is figyelembe vevő képzéseket, hogy ezeket a környezeti fenntarthatósággal kapcsolatos, elismert bevált gyakorlatok megvalósításának helyén lehessen biztosítani;

60. bár érdekesnek találja a PROGRESS mikrofinanszírozási eszköz keretében történő „zöld” beruházások előmozdítására irányuló javaslatot, nem érti, miért van szükség az érintetteknek szóló fórum szorgalmazására;

61. ezzel szemben azt javasolja, hogy a PROGRESS program keretében működő pénzügyi közvetítő szervezeteket gazdasági értelemben is ösztönözzék a környezetbarát projektek támogatására;

62. elismeri a partnerségek – a többszintű kormányzás elvét konkrétan megvalósító eszközök – fontosságát, és támogatja alkalmazásukat;

63. úgy véli, hogy a foglalkoztatási szolgálatok közötti magas szintű stratégiai koordinációt támogatni kell, ezáltal csökkentve a tagállamok közötti különbségeket. Ennek érdekében reméli, hogy a PARES eszköz megfelelőnek bizonyul erre a célra;

64. üdvözlöi a bevált gyakorlatok – egy kézikönyv megjelenítésével is elősegített – cseréjét, feltéve, hogy ezt konkrét intézkedések is követik;

Melléklet – Cselekvési terv az uniós egészségügyi dolgozók tekintetében

65. teljes mértékben egyetért azzal a javaslattal, hogy uniós szinten javítsák a munkaerő-szükséglet előrejelzését és a munkaerő-tervezést az egészségügyi ágazatban;

66. reméli azonban, hogy a tagállamok közötti platform révén gyorsan összemérhetővé válnak a képzések, valamint lehetővé válik a bürokratikus eljárások egyszerűsödése és az egészségügyi dolgozóknak az Európai Unió egészén belüli nagyobb mértékű mozgása;

67. ezért kéri, hogy hozzák előre 2013-ra az egészségügyi szakmákkal kapcsolatos oktatási és képzési kapacitáscserére vonatkozó iránymutatások kidolgozását, mivel a kapacitások felmérése ezek kidolgozásának csak egy előkészítő szakaszát képezi;

68. kétségét fejezi ki az ápolásban és gondozásban dolgozók tekintetében létrehozandó európai képzési tanácsra, valamint a kísérleti jellegű ágazati szakképzettség-fejlesztési szövetség létrehozására vonatkozó javaslattal kapcsolatban, mert nem látja, hogy az milyen hozzáadott értéket képvisel;

69. úgy véli, hogy a javasolt, tagállamok között létrehozandó európai platform megfelelő és szükséges mechanizmus lehet a különböző tagállamokban meglévő készségek feltérképezése és a többek között az ápolási és gondozási ágazatban foglalkoztatott egészségügyi dolgozók képzési minimumkövetelményeinek kidolgozása szempontjából;

70. kedvezőnek értékeli a bevált gyakorlatok megismerésére irányuló szándékot az egészségügyi dolgozók felvétele és megtartása tekintetében, mindazonáltal úgy véli, hogy az eljárásnak mindenképpen költségkímélőnek kell lennie. Ezért elsősorban egy ad hoc konzultáció elindítását javasolja, amelyet követően az eredmények alapján megítélhető, hogy más típusú felmérésekre is szükség van-e;

71. emlékeztet arra, hogy az egészségügyi dolgozók felvétele terén ösztönözni kell az illegális munkavállalás visszaszorítását, különösen az otthoni ápolásban dolgozók körében;

72. fontosnak tartja, hogy a WHO magatartási kódexét azonos módon alkalmazzák az egész Európai Unióban, tekintettel azonban a kódex nem kötelező erejére, bővebb tájékoztatást tart szükségesnek arról, hogy milyen intézkedésekkel lehetne elősegíteni annak alkalmazását;

Melléklet – Kulcsfontosságú intézkedések az ikt-ágazat foglalkoztatási helyzete tekintetében

73. támogatja a piac által elvárt készségekre irányuló képzések megszervezése érdekében az ikt-piaci szereplők, a kereskedelmi kamarák, a közintézmények és a kutatási intézmények közötti partnerségek létrehozására irányuló javaslatot;

74. mindemellett úgy véli, hogy amellett, hogy figyelemfelkeltő kampányt és az ikt-szakmák népszerűsítését folytatjuk a fiatalok körében, az is szükséges, hogy átfogóbban ösztönözzük a beruházásokat az ágazatban (mivel az Európai Bizottság elemzése szerint e beruházások növelik a termelékenységet), javítva az ágazat versenyképességét megfelelő, az egyes tagállamok közötti különbségeket tiszteletben tartó módszerekkel (például a vállalkozói szövetségek révén);

75. azt ajánlja, mérlegeljék az induló vállalkozások segítésére és a munkahelyteremtésre irányuló intézkedéseket az ikt-ágazatban. Az ilyen jellegű tevékenységekre példa az inkubátorházak létrehozása a tudományos és technológiai parkokban (amelyekben a kedvező körülményeknek köszönhetően koncentrálnak az új, magas technológiát képviselő vállalkozások, létrehozva a megfelelő, a vállalatok közötti szinergiát biztosító környezetet), illetve a regionális pénzügyi intézetek közvetlen befektetései (amelyek hozzájárulnak az induló vállalkozás kockázati tőkéjéhez a tevékenység első éveiben, egyszerűbbé és biztonságosabbá téve a finanszírozást, és kiegyenlítve a privát kockázati tőke hiányát);

76. mivel az ikt-ágazat fiatal és a piac fejlődési igényeinek megfelelően, természetes módon terjeszkedik, azt javasolja, hogy

a képzés támogatására irányuló tevékenységek az 55 év feletti munkavállalókra is irányuljanak, különös figyelemmel a közszférára, ahol a munkaerő-felvétel leállítására az alkalmazottak átlagéletkorának érezhető növekedéséhez, valamint az érintett szolgáltatókat segíteni hivatott új információs és kommunikációs technológiák igénybevételének lelassulásához vezetett;

77. méltányolja az e-kompetenciák európai keretrendszerének kidolgozását, miközben a párhuzamos kezdeményezések elkerülése érdekében ragaszkodik a hasonló kezdeményezések (pl. ECDL) fokozottabb koordinációjához;

78. üdvözli a kibocsátott tanúsítványok feltérképezését célzó kísérleti projektek finanszírozására irányuló szándékot, feltéve, hogy ez a tanúsítványok egységesítése felé tett első lépés lesz;

79. elfogadja azt a nézetet, miszerint az ESZA-nak alapvető és kiemelkedő szerepet kell betöltenie ezen intézkedések végrehajtásában, ugyanakkor emlékeztet arra, hogy a konkrét eredmények elérése érdekében célszerű koncentrálni a költségeket.

Kelt Brüsszelben, 2013. február 1-jén.

*a Régiók Bizottsága
elnöke*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

III

(Előkészítő jogi aktusok)

RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

99. PLENÁRIS ÜLÉS – 2013. JANUÁR 31.–FEBRUÁR 1.

A Régiók Bizottsága véleménye – Az európai politikai pártok és az európai politikai alapítványok alapszabályáról és finanszírozásáról

(2013/C 62/15)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- meggyőződéssel hangoztatja, hogy a javaslat az egyik módja lehet az Európa-szerte zajló, nemzeti kereteken túllépő vitafolyamatok megkönnyítésének és az európai nyilvánosság kialakításának;
- támogatja, hogy az európai jogi státusz megszerzésének alapfeltétele a kormányzásra, elszámoltathatóságra és átláthatóságra vonatkozó szigorú normák tiszteletben tartása legyen;
- helyesli, hogy amikor a politikai pártok és a hozzájuk kapcsolódó alapítványok az Európai Parlamentnél kérelmezhetik európai politikai pártként és alapítványként való bejegyzésüket, akkor képviseltek számbavételekor az európai és a nemzeti szint mellett a regionális parlamenti politikai szint is megjelenik a rendeletben;
- kéri a Tanácsot és az Európai Parlamentet, hogy az RB-t vonják be ebbe az EU alapértékek tiszteletben tartását ellenőrző folyamatba;
- elfogadhatónak tartja az uniós finanszírozás tervezett felosztását, de megfontolásra ajánlja, hogy a felosztásnál az RB-ben való képviselői arányokat is figyelembe lehetne venni;
- azt javasolja, hogy népszavazási kampányok, vagy európai szintű népi kezdeményezések esetében igénybe lehessen venni uniós finanszírozást.

Előadó	SÉRTŐ-RADICS István (HU/ALDE), Uszka polgármestere
Referenciaszöveg	Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre az európai politikai pártok és az európai politikai alapítványok alapszabályáról és finanszírozásáról COM(2012) 499 final – 2012/0237 (COD)

A Régiók Bizottsága véleménye: Az európai politikai pártok és az európai politikai alapítványok alapszabályáról és finanszírozásáról

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. üdvözlí az Európai Bizottság 2012. szeptember 12-én kiadott európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó tervezetét az európai politikai pártok és az európai politikai alapítványok alapszabályáról és finanszírozásáról, mely felváltja és hatályon kívül helyezi a politikai pártokat és alapítványokat eddig szabályozó 2004/2003/EK rendeletet;

2. politikai frakciókra való tagoltsága végett is hozzá kíván járulni ezen jogalkotási javaslat végső kialakításához, amely – egyéb erői mellett – helyi és regionális szinten fokozottabban ráirányíthatja a figyelmet az európai politikai döntésekre és az RB tagok részvételére ebben a döntéshozatali folyamatban;

3. megerősíti elkötelezettségét az uniós polgárság népszerűsítése⁽¹⁾ és az uniós polgárságra való nevelés fontossága mellett,⁽²⁾ melyet a közelmúltban több véleményében is részletesen kifejtett;

4. ismételten kiemelten hangsúlyozza, hogy az RB elkötelezett az uniós polgárság és az uniós polgári jogok, köztük a választói jogok előmozdítása mellett. Az RB a polgárok európai évének keretében 2013-ban erre a témára fog összpontosítani;⁽³⁾

5. aláhúzza annak fontosságát, hogy az uniós polgárság a polgároknak az európai integráció folyamatába való bevonása révén közrejátszik az európai demokrácia megeremtésének elősegítésében. Következésképpen az európai képvisleti demokrácia virágzása az Európai Unió polgárainak érdeke. Az európai szintű jogalkotási folyamatban a valóban nemzetek feletti európai politikai pártok és politikai alapítványok kulcsszerepet játszanak a polgárok véleményének európai szintű kifejezésében;

6. meggyőződéssel hangoztatja, hogy a javaslat az egyik módja lehet az Európa-szerte zajló, nemzeti kereteken túllépő vitafolyamatok megkönnyítésének és az európai nyilvánosság kialakításának, emellett hozzájárulhat a polgárok európai

választások iránti érdeklődésének és az azokon való részvételének a növeléséhez, valamint az Európai Unió demokratikus legitimitációjának megerősítéséhez;

7. egyetért a rendelet átfogó céljaival, azaz az európai politikai pártok és alapítványok láthatóságának, elismertségének, hatékonyságának, átláthatóságának és elszámoltathatóságának növelésével;

8. abszolút szükségesnek tartja az európai politikai pártok és európai politikai alapítványok szorosabb összekapcsolását, és egyetért azzal, hogy bármely európai politikai párthoz csak egy európai politikai alapítvány kapcsolódhasson hivatalosan;

Bejegyzés és ellenőrzés

9. a politikailag egységesülő Európa felé tett lépésnek tekinti az egységes európai alapszabályt, mely lehetővé teszi, hogy a szerveződéseket európai politikai pártként vagy európai politikai alapítványként jegyezzék be, és ezáltal az uniós jogon alapuló jogi státuszt nyerjenek, tehát függetlenné váljanak az eddig rájuk alkalmazott tagállami jogi formák sokféleségétől. Megjegyzi azonban: az, hogy a jelenlegi tervezet betölti-e ezt a szerepet, az a tagállamok általi megfelelő végrehajtáson múlik;

10. kiemeli, hogy az Európai Bizottság által javasolt alapszabálykeret épít a nemzeti szinteken bejegyzett, jelenleg is létező, nagy elismertséggel bíró pártok, pártszövetségek és alapítványok működési tapasztalataira, a jelen javaslatnak azonban vannak bizonyos korlátai (főleg a független európai jogi státusszal kapcsolatban), amelyek arra utalnak, hogy az európai politikai pártok 2004 óta szerzett tapasztalatait az új alapszabály kidolgozásakor nem vették teljes mértékben figyelembe;

11. hangsúlyozza, hogy az európai politikai pártok és a hozzájuk csatlakozott európai politikai alapítványok számára alapvetően fontos a valódi európai közszféra általi történő kialakítása, hogy bármely tagállamban egyenlő feltételek mellett választhatnak székhelyet, tekintettel sajátos jellegükre és politikai entitásukra;

12. ezért hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a jelen javaslat által bevezetett európai alapszabály figyelembe veszi a nemzeti jogszabályokat. Javasolja ugyanakkor az európai intézményeknek, hogy a jövőben fontolják meg egy teljes körű európai alapszabály kidolgozását;

⁽¹⁾ CdR 355/2010.

⁽²⁾ CdR 120/2005.

⁽³⁾ R/CdR 1030/2012 pt. 7.

13. támogatja, hogy az európai jogi státusz megszerzésének alapfeltétele a kormányzásra, elszámoltathatóságra és átláthatóságra vonatkozó szigorú normák tiszteletben tartása legyen;

14. fontos lépésnek tekinti, hogy az európai jogi státusz megszerzésének és még inkább megtartásának különös feltételei közé tartozik az EU alapértékeinek maradéktalan tiszteletben tartása. Ez az evidencia ez idáig csatlakozási kritériumként szerepelt a tagjelölt országok számára, de ezen szabályozás a politikai monitoring során vizsgálható és vizsgálandó kritériummá emeli az EU alapértékeit;

15. helyesli, hogy amikor a politikai pártok és a hozzájuk kapcsolódó alapítványok az Európai Parlamentnél kérelmezhetik európai politikai pártként és alapítványként való bejegyzésüket, akkor képviselőik számbavételekor az európai és a nemzeti szint mellett a regionális parlamenti politikai szint is megjelenik a rendeletben, ugyanakkor a tagállamok eltérő strukturái miatt tisztázni szükséges a politikai közép szint mibenlétét (tartomány, régió, grófság, megye, járás);

16. támogatja, hogy az Európai Parlament évente ellenőrizze, hogy az európai politikai pártok és az európai politikai alapítványok megfelelnek-e a rendeletben meghatározott feltételeknek és követelményeknek, valamint külön kérésre az EP megvizsgálhassa, hogy egy párt vagy alapítvány továbbra is tiszteletben tartja-e az Európai Unió alapjául szolgáló értékeket;

17. kéri a Tanácsot és az Európai Parlamentet, hogy az RB-t vonják be ebbe az EU alapértékek tiszteletben tartását ellenőrző folyamatba;

18. javasolja, hogy az RB-t kötelező legyen bevonni az ellenőrzési folyamatba legalább abban az esetben, ha a vizsgálatban érintett párt képviselteti magát az RB-ben;

Finanszírozás

19. emlékeztet arra, hogy a 2013 utáni időszakra vonatkozó új többéves pénzügyi keretről szóló véleményében⁽⁴⁾ az RB kiemelte annak jelentőségét, hogy megfelelő forrásokat biztosítsanak az alapvető jogok, a demokrácia és az európai polgárság kialakítására irányuló erőfeszítésekben való állampolgári részvétel előmozdítására. A valóban nemzetek feletti európai politikai pártok és a hozzájuk kapcsolódó európai politikai alapítványok a nemzeti és az európai szintű politika közötti szakadék áthidalásával fontos szerepet játszhatnak a polgárok véleményének európai szintű artikulálásában;

20. tudomásul veszi, hogy az Európai Bizottság javaslata különbséget tesz a jogi státusz elnyerésének és a finanszírozásra való jogosultságnak a kritériumai között;

21. egyetért azzal, hogy az európai politikai pártok és az európai politikai alapítványok számára nyújtott uniós finanszírozás forrása továbbra is az Európai Parlament költségvetése;

22. egyetért azzal, hogy az uniós költségvetésből juttatott finanszírozásra való jogosultság előfeltétele az európai politikai pártként vagy európai politikai alapítványként való bejegyzés feltételeinek és követelményeinek teljesítése;

23. elfogadhatónak tartja az uniós finanszírozás tervezett felosztását (15 %-ot egyenlő részekben osztanak el, 85 %-ot pedig abban az arányban, amelyet a pártok képviselői a választott európai parlamenti képviselők között képviselnek), de megfontolásra ajánlja, hogy a felosztásnál az RB-ben való képviselői arányokat is figyelembe lehetne venni;

24. üdvözli, hogy a politikai pártok és alapítványok sajátforrás-gyűjtő képességének fokozása érdekében a jelen javaslat megemeli az évente támogatóként (természetes vagy jogi személy) engedélyezett adományösszeg szintjét a jelenlegi 12 000 EUR összeghatárról legfeljebb 25 000 EUR értékre;

25. támogatja azt az elvet és gyakorlatot, hogy az uniós finanszírozás nem használható fel nemzeti, regionális vagy helyi választások vagy más politikai párt, különösen nemzeti politikai párt vagy jelölt közvetlen vagy közvetett finanszírozására, mivel ez ellentétes lenne a javaslat szupranacionális szellemével;

26. ellenben nem látja okát, hogy az európai politikai pártok és az európai politikai alapítványok saját bevételeik terhére miért nem támogathatnának saját európai pártjükből nemzeti, regionális vagy helyi választásokon induló jelöltek;

27. megérti a javaslat szándékát, hogy az uniós finanszírozás nem használható fel nemzeti, regionális vagy helyi (pl. a Szerződés módosítására irányuló) népszavazási kampányok finanszírozására sem, de felveti annak megfontolását, hogy az európai szintű népszavazási kampányok, vagy európai szintű népi kezdeményezések esetében legyen felhasználható uniós finanszírozás;

Működés a gyakorlatban, helyi és regionális perspektívák

28. meggyőződéssel vallja, hogy az európai politikai pártok működésük során egyre hatékonyabban fogják biztosítani az európai szintű választott tisztségek és egyéb képviselői funkciók tekintetében megnyilvánuló választói akarat kifejezését és továbbítását, valamint közvetlenebb kapcsolatot teremtenek az európai és a helyi/regionális politikai szintek között;

29. nyomatékosítja, hogy a tagállamokban aktív politikai részvételük előfeltételeként az uniós polgárok számára biztosítani kell az információhoz való teljes körű hozzáférést, és kéri tagjait, tegyenek lépéseket annak érdekében, hogy a tagállamok hozzáférést biztosítsanak az információkhoz.⁽⁵⁾ A valóban nemzetek feletti európai politikai pártok léte fontos szerepet tölthetne be ebben a tekintetben is;

⁽⁴⁾ CdR 283/2011.

⁽⁵⁾ CdR 170/2010, 17. pont, ld. még: CdR 355/2010, 37. pont.

30. elismeri, hogy a tényleges európai politikai pártok léte ahhoz vezethet, hogy a jövőben nem saját nemzeti vagy regionális pártjuk, hanem egy európai politikai párt nevében indulnak jelöltek helyi és regionális választásokon, ezáltal az európai és helyi/regionális politika közötti közvetlen kapcsolat így átláthatóbbá válna;

31. támogatja azt a politikai akaratot, hogy az alapszabály és a finanszírozási szabályok még jóval a 2014. évi európai parlamenti választások előtt hatályba lépjenek illetve alkalmazhatók legyenek az európai polgári kezdeményezésekkel kapcsolatos helyi/regionális kampányok európai politikai pártok és európai politikai alapítványok által történő támogatására is;

Szubszidiaritás, arányosság, jobb szabályozás

32. elismeri, hogy a javaslat a szubszidiaritás elvével összhangban állónak tekinthető, mivel az európai politikai pártok és az európai politikai alapítványok alapszabályára és finanszírozására vonatkozó szabályok egyedül uniós szinten állapíthatók meg;

33. rámutat, hogy az EU kialakulóban lévő demokratikus rendszere többszintű felépítésének gyakorlati megnyilvánulása lehetne, ha a szabályozás lehetővé tenné az RB részvételét az európai politikai pártok és az európai politikai alapítványok

ellenőrzési folyamatában, amikor az EU alapértékeinek tiszteletben tartását vizsgálják;

34. elismeri, hogy a javaslatról általánosságban elmondható, hogy összhangban van az arányosság elvével, mivel formája és tartalma nem terjed túl azon a mértéken, amely a kitűzött európai szintű célok eléréséhez szükséges;

35. ellentmondásosnak tartja azt, hogy ugyan a javaslat új európai jogi formát kíván létrehozni mindkét jogalany (pártok és alapítványok) számára, gyakorlati működésük legtöbb aspektusa tekintetében mindkettő továbbra is a székhelyük tagállamának jogrendje által elismert jogi formában funkcionálna a jövőben is;

36. hiányolja a javaslatához kapcsolódó hatásvizsgálatot,

37. elismeri, hogy az Európai Bizottság konzultált az érintett felekkel, és ennek eredményeit beépítette a javaslatba, de a dokumentumból nem egyértelmű, hogy a helyi és regionális szintet bevonták-e ezekbe a konzultációkba;

38. kéri az Európai Parlamentet, hogy a javaslatban szereplő, a következő európai parlamenti választásokat követő harmadik évben esedékes, az alapszabályt és a finanszírozási rendszert érintő értékelési folyamatba a Régiók Bizottságát is vonják be.

II. MÓDOSÍTÁSOKRA VONATKOZÓ AJÁNLÁSOK

1. módosítás

2. cikk (5) bekezdés

Fogalommeghatározások

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
(5) „regionális parlament” vagy „regionális közgyűlés”: olyan testület, melynek tagjai regionális választásokon választott képviselők vagy választott közgyűlésnek politikai felelősséggel tartoznak;	(5) „regionális parlament” vagy „regionális közgyűlés”: olyan testület, melynek tagjai <u>regionális a települési és az állami szint közötti középszintű</u> választásokon választott képviselők vagy <u>egy szubnacionális szinten</u> választott közgyűlésnek politikai felelősséggel tartoznak;

Indokolás

A tagállamok választott középszintű testületeinek formája nem egységes, azt nem mindenhol nevezik regionális parlamentnek, regionális közgyűlésnek. Az eltérő struktúrák miatt tisztázni szükséges a politikai középszint mibenlétét (tartomány, régió, grófság, megye, járás stb.). A módosításban javasolt „középszint” átfogóbb és minden tagállamra alkalmazható fogalom, ugyanakkor jól megkülönböztethető a települési választásoktól.

2. módosítás

7. cikk (2) bekezdés

A bejegyzés ellenőrzése

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
(2) Tagjai egynegyedének kérésére, akik legalább három európai parlamenti politikai csoportot képviselnek, az Európai Parlament többségi szavazással határoz arról, hogy az európai politikai pártok esetében a 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjában és az európai politikai alapítványok esetében a 3. cikk (2) bekezdésének c) pontjában megállapított feltételek továbbra is teljesülnek-e.	(2) Tagjai egynegyedének kérésére, akik legalább három európai parlamenti politikai csoportot képviselnek, az Európai Parlament többségi szavazással határoz arról, hogy az európai politikai pártok esetében a 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjában és az európai politikai alapítványok esetében a 3. cikk (2) bekezdésének c) pontjában megállapított feltételek továbbra is teljesülnek-e.

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>Határozata előtt az Európai Parlament meghallgatja az érintett európai politikai párt vagy európai politikai alapítvány képviselőit, és felkér egy eminens független személyekből álló bizottságot, hogy ésszerű határidőn belül alkosson véleményt az adott kérdéstről.</p> <p>Ez a bizottság három tagból áll, akik közül egyet az Európai Parlament, egyet a Tanács és egyet a Bizottság jelöl ki az európai parlamenti választásokat követő első európai parlamenti ülés után végtől számított hat hónapon belül. A bizottság titkárságát és finanszírozását az Európai Parlament biztosítja.</p>	<p>Határozata előtt az Európai Parlament meghallgatja az érintett európai politikai párt vagy európai politikai alapítvány képviselőit, és felkér egy eminens független személyekből álló bizottságot, hogy ésszerű határidőn belül alkosson véleményt az adott kérdéstről. <u>Az eljárási folyamatba bevonja a Régiók Bizottságát legalább azokban az esetekben, amikor olyan európai politikai pártot vizsgál, amely a Régiók Bizottságában is képviselteti magát.</u></p> <p>Ez a bizottság három tagból áll, akik közül egyet az Európai Parlament, egyet a Tanács és egyet a Bizottság jelöl ki az európai parlamenti választásokat követő első európai parlamenti ülés után végtől számított hat hónapon belül. A bizottság titkárságát és finanszírozását az Európai Parlament biztosítja.</p>

Indokolás

A bejegyzés feltételei között is szerepel a regionális dimenzió, ezért logikus, hogy az EU alapértékeinek tiszteletben tartását vizsgáló eljárásban a Régiók Bizottsága is szerephez jusson, de legalább abban az esetben, ha az érintett párt képviselteti magát az RB-ben.

3. módosítás

18. cikk új (4) bekezdés

Finanszírozási tilalom

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
	<p>(4) <u>A finanszírozási tilalom nem terjed ki az európai polgári kezdeményezésekkel kapcsolatos kampányok európai politikai pártok és európai politikai alapítványok által történő támogatására.</u></p>

Indokolás

Az európai politikai pártoknak és az európai politikai alapítványoknak nem kizárólag az európai parlamenti választási kampányokban szükséges megmutatkozniuk és kommunikálniuk az uniós polgárokkal, hanem az európai értékek mentén a választási kampányok közötti időszakokban, például európai szintű polgári kezdeményezések alkalmából is.

Kelt Brüsszelben, 2013. január 31-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

2013-as előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	Az EU 22 hivatalos nyelvén	1 300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	Az EU 22 hivatalos nyelvén	1 420 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	Az EU 22 hivatalos nyelvén	910 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	Az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	Többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	A vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU